

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 1^η - 07.10.2021

«Το ζυγωτό»

Άννα: Συντονίζει ο Ζευς. Όπως κάνουμε πάντα, ας πάρουμε μερικές βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές, ας ξεκουράσουμε τα μάτια μας με κλειστά βλέφαρα, ας χαλαρώσουμε την αναπνοή μας. Η σπονδυλική στήλη παραμένει ευθειασμένη αλλά το σώμα είναι επίσης χαλαρό. Τα πόδια πατούν καλά στο πάτωμα.

[Ανάγνωση του Ορφικού Ύμνου του Διός του Υψίστου]

Στο κέντρο ανάμεσά μας καίει η φωτιά της Εστίας. Επάνω σε αυτήν στέκεται ο Ζευς, πολυπόθητος.

«Σου ζητώ να με προϊδεάσεις για να σε συναντήσω», λέει στον καθένα και την καθεμία από εμάς.

.....

Προϊδεασμός. Λειτουργεί άψογα.

Κατέβηκα πιο κάτω ήδη. Να, φαίνεται η... άκρη του πούρου που κρατώ.

«Ένας θεός του Ολύμπου με πούρο στο χέρι;» σκέφτεται η Άννα, «Πολύ σουρεαλιστική εικόνα». Και όμως, να! Παφ-πουφ, καπνίζω το πούρο μου. Θεός είμαι, ό,τι θέλω κάνω, ό,τι θέλω δείχνω. **Εσείς πότε θα δείξετε κάτι διαφορετικό από αυτό που οι άλλοι περιμένουν από εσάς;** Γιατί ταυτίζεστε τόσο με τον ρόλο που σας αποδίδουν; Πότε θα κρατήσετε το δικό σας πούρο στο χέρι; Πότε θα δείξετε κάτι άλλο, σ' αυτούς που βρίσκονται γύρω σας; Έτσι, βρε αδερφέ, απλά για να καταλάβουν, ότι δεν είστε μόνο αυτό που νομίζουν.

Συναντήστε με στα μετόπισθεν, έχω να σας μιλήσω. Βγείτε από τη γραμμή του πυρός, βγείτε από την πρώτη γραμμή που στέκεστε κι ελάτε λίγο πίσω, αποσυρθείτε από τη μάχη· τη μάχη που καλά κρατεί ακόμα στο νου σας και στην καρδιά σας, τη μάχη της γήινης πραγματικότητας. Ελάτε λίγο πίσω... κάντε μερικά βήματα πίσω. Κοιτάξτε με στο στόμα, καθώς σας μιλώ. Το στόμα μου μιλά. Πού και πού, ρουφά και το πούρο και φυσά προς τα έξω καπνό. Είναι αυτή μια εικόνα που θέλω να κρατήσετε σήμερα. Μην αναρωτιέστε το γιατί -θα φανεί. Δεν υπάρχει Δίας, όπως υποθέτετε ότι είναι, όπως σας έχουν πει ότι είναι. Ένα στόμα που καπνίζει πούρο και μιλά. **Έτσι θα με βλέπετε από δω και εμπρός σ' αυτόν τον κύκλο: ένα στόμα που καπνίζει και μιλά.** Θέλω να φύγουν από τη φαντασία σας όλα τα υπόλοιπα και να κάνουμε σήμερα μία καινούρια αρχή, μία επανατοποθέτηση, έναν επαναπροσδιορισμό, του τι είναι οι Ολύμπιοι για εσάς. Να δείτε τα πράγματα πια από ένα άλλο επίπεδο. Έχετε ήδη περάσει μέσα από πολλές

θεωρίες. Είναι όψεις του εαυτού σας, είναι εξωτερικές οντότητες, είναι Πλειάδιοι, είναι Ανδρομέδιοι; Είχαν ενσαρκωθεί στη Γη παλιά; Εξωγήινοι; Τι; Πλάσματα της φαντασίας των ανθρώπων; Τι; Φιγούρες της δικής σας παραφροσύνης; Τι;

Γι' αυτό απεκδύστε με -κι εμένα αλλά και τους θεούς που θα ακολουθήσουν στον κύκλο- **απεκδύστε με από κάθε προηγούμενο προσδιορισμό**. Το στόμα μιλά και ακούτε τι λέει. Το στόμα μιλά και αφήνω τη φωνή μου να έρθει σε εσάς. Αφήνω την ενέργεια που ρέει από το στόμα μου, ωθώντας τον αέρα, δημιουργώντας κύματα ήχου, αφήνω την ενέργεια να σας πλησιάσει και δέομαι... Λέτε «Κυρίου δεηθώμεν». Εγώ δέομαι σε εσάς. Ο Ύψιστος Ζευς δέεται στους ανθρώπους. Άλλη μια ανατροπή; Μια υπεκφυγή; Ζητώ να κινηθείτε. Τώρα ζητώ να κινηθείτε αδιάφορα στους χώρους σας. Να αφήσετε να πέσει από επάνω σας κάθε προσωπική έγνοια και να κινηθείτε αδιάφορα. Αυτό αντιστοιχεί στην εξής εικόνα: μπαίνετε σε ένα τούνελ στενό, από τους τοίχους του οποίου προβάλλουν λόγχες κι εσείς πρέπει να περάσετε μέσα από το τούνελ αυτό στο μισοσκόταδο, χωρίς να αγκιστρωθείτε, να αγκυλωθείτε, από καμία τέτοια λόγχη. Θέλει ευελιξία και ετοιμότητα.

Μια άλλη κατάλληλη εικόνα θα ήταν αυτή μιας γάτας, που βγάζει τα νύχια της, για να τα σύρει πάνω σε ένα αραχνοϋφαντο ύφασμα. Εάν τραβήξει και την παραμικρή κλωστή, θα χάσει το κεφάλι της. Πρέπει το ύφασμα να παραμείνει ακέραιο. Ποια είναι η λύση; Μάλλον η γάτα θα πρέπει να κόψει τα νύχια της, να τα λειάνει. Έτσι σας ζητούμε να λειάνετε τις γωνίες σας, και η λείανση ακόμα προϋποθέτει κίνδυνο. Δεν είστε όλοι έτοιμοι γι' αυτό. Άλλωστε τα νύχια, οι γωνίες, δεν είναι εκεί αναίτια· είναι εκεί γιατί αυτή είναι η φύση του όντος. Είναι η φύση της γάτας να έχει γαμψά, αιχμηρά νύχια. Είναι η φύση του ανθρώπου να αντιμετωπίζει τις καταστάσεις μαζεύοντας μέσα του σαβούρα, δημιουργώντας γωνίες και αιχμές. Όσο και να λειάνεις τα νύχια της γάτας, τίποτα δεν θα καταφέρεις· θα είναι πολύ προσωρινό το αποτέλεσμα, αν δεν αλλάξει η φύση της στο βαθμό που μπορεί. Και ο μόνος τρόπος στην αρχή είναι να κόβεις τα νύχια της, συνέχεια, συνέχεια, συνέχεια, μέχρι να αποταυτιστεί από αυτό το χαρακτηριστικό. Όχι μόνο νοητικά/αντιληπτικά αλλά το ίδιο της το σώμα να πειστεί ότι δεν υπάρχει λόγος πλέον να διατηρεί αυτό το χαρακτηριστικό. Τότε αναλαμβάνει η φύση. Μέχρι να αυτοματοποιηθεί η διαδικασία, χρειάζεται εξωτερική παρέμβαση -κάποιος πρέπει να λειάνει, να λιμάρει, τα νύχια της γάτας.

Έτσι γίνεται με την προσωπικότητα των ανθρώπων επίσης. Επαίρονται, φοβούνται, μισούν, τρομάζουν, αντιπαθούν, θλίβονται, επιτίθενται, εξοργίζονται... και αντιμετωπίζουν τον νόμο της αιτίας και του αποτελέσματος. Αντιμετωπίζουν ακόμα τους νόμους των ανθρώπων, ξανά και ξανά και ξανά, μέχρι να αποταυτιστούν από αυτό τους το χαρακτηριστικό. Μέχρι να συνειδητοποιήσουν βαθιά μέσα τους -βαθιά, η φυσική τους ύπαρξη να αναγνωρίσει ότι είναι αυτά χαρακτηριστικά που δεν αξίζει να έχει, δεν της αποφέρουν όφελος, δεν της είναι απαραίτητα και απλώς να τα αφήσει να αδρανήσουν, να υποστραφούν μέχρι να εξαφανιστούν, κατευθύνοντας την ενέργεια σε άλλους σκοπούς. Έτσι τα παιδιά των ανθρώπων και των θεών έκαναν πάντοτε. Μ' αυτόν τον τρόπο μάθαιναν και εξελίσσονταν. Η ταχύτητα αυτής της διαδικασίας όμως είναι αισθητά αργή. Χρειάζεται αιώνες, χιλιετίες... εκατοντάδες χιλιετίες για να αλλάξουν κάποια

χαρακτηριστικά. Είναι κάποιοι που καταφέρνουν να κάνουν την αλλαγή στον εαυτό τους πιο γρήγορα, τρέχουν μπροστά. Αλλά ο συλλογικός ρυθμός και πάλι τους κρατά από την πλήρη αποδέσμευση των ενεργειών τους.

Οι Θεοί είμαστε εδώ για να σας βοηθήσουμε να κατανοήσετε τις όψεις σας, μέσα από το πρίσμα που σας παρουσίασα. Με την έννοια ότι κάθε θεός ή θεά, αντιστοιχεί, φέρει, ορισμένα χαρακτηριστικά. Και αυτά τα χαρακτηριστικά είναι δικά σας· γιατί, βέβαια, καταλαβαίνετε και συμφωνείτε, ότι δεν υπάρχει πραγματικά μία ζηλιάρα Ήρα, ένας πολυγαμικός Δίας, ένας ψεύτης/κλέφτης Ερμής και ούτω καθεξής αλλά στο πλαίσιο της εργασίας μας είμαστε κοντά σας για να σας βοηθήσουμε να συλλάβετε αυτές τις συγκεκριμένες ποιότητες και να δουλέψετε με αυτές στο βαθμό που σας αναλογεί. Εδώ και κάμποσα χρόνια μάθατε να δουλεύετε με τις αντιστοιχίες αλλά δεν έχετε πάει αρκετά βαθιά σε αυτή τη δουλειά, με τους Ολύμπιους συγκεκριμένα. Σας βοηθούν οι αντιστοιχίες να κατανοήσετε κάποιες διδασκαλίες, να ερμηνεύσετε όνειρα/οράματα αλλά δεν τις έχετε χρησιμοποιήσει ακόμα για να λειάνετε τις γωνίες σας.

Για παράδειγμα, ο αγαπημένος Ερμής, ένα από τα αγαπημένα παιδιά του Ολύμπου, πάντα νέος, όμορφος, δραστήριος, γρήγορος, εκφράζει αρκετές ποιότητές σας, καλές και ανάποδες. Η αντιστοιχία ξεφεύγει από το επίπεδο που γνωρίζετε μέχρι σήμερα «οι καλές ποιότητες δείχνουν τις καλές μας όψεις – οι δυσάρεστες ποιότητες δείχνουν τις κακές μας όψεις». Μιλούμε για την αντιστοιχία κάθε θεότητας με έναν συγκεκριμένο ζυγώτη... Την ώρα που τα κύτταρα στο ζυγωτό αρχίζουν να διαιρούνται, εγκαθίστανται ισορροπίες που διευρύνονται, καθώς τα κύτταρα πολλαπλασιάζονται/αυξάνονται. Σας είχε ειπωθεί παλαιότερα ότι το τρία είναι ένας πολύ σημαντικός αριθμός, που υποδηλώνει τις τρεις βασικές στιβάδες, που αρχίζουν να δημιουργούνται. Αυτές επί τέσσερα δίνουν δώδεκα. Πάνω-κάτω, αυτά που σας λέω τώρα για τους Ολύμπιους ισχύουν και για άλλες θεότητες και για άλλα πάνθεα. Τώρα όμως εστιάζομαστε στο Ελληνικό πάνθεο και δη την ομάδα των Ολύμπιων.

Κάθε θεότητα φέρει έναν αριθμό, φέρει τη δόνηση ενός αριθμού για την ακρίβεια, που αντιστοιχεί σε μία υποδιαίρεση εκ των τριών βασικών στιβάδων και οι ποιότητες που εκπροσωπεί συνδέονται με βασικές λειτουργίες αυτών των στιβάδων, που εξελίσσονται από το ζυγωτό, από το αρχικό κύτταρο. Συνεπώς, εάν δουλεύτε η φυσική εκδήλωση της συγκεκριμένης υποδιαίρεσης της στιβάδας σε σχέση με τις ενέργειες της θεότητας που αντιστοιχεί, τα αποτελέσματα μπορούν να επιταχυνθούν, να εγκατασταθεί μία νέα ισορροπία γρηγορότερα. Και δεν μιλώ τώρα για την παιδική ηλικία -αν και θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και σ' αυτήν – αλλά και για μεγαλύτερες ηλικίες, στις οποίες είναι πολύ πιο δύσκολο να βρεθεί πρόσβαση πίσω, στο αρχικό κύτταρο. Ο Β. γνωρίζει και θα 'χει κάτι να πει στο τέλος όμως σε κάθε περίπτωση αυτή η δουλειά δεν μπορεί να γίνει τυχαία. Θα χρειαστεί έρευνα από μέρους σας. Δεν θέλω απλώς να σας δώσω τις τέσσερις υποδιαίρεσεις κάθε στιβάδας και τη θεότητα που αντιστοιχεί σε κάθε μία από αυτές. Δεν μπορεί να λειτουργήσει έτσι η διδασκαλία αυτού του κύκλου. **Είναι ίδια για όλους τους ανθρώπους η δομή;** Αυτή είναι μια σημαντική ερώτηση. Για παράδειγμα, η τέταρτη υποδιαίρεση της δεύτερης στιβάδας, αντιστοιχεί σε όλους τους ανθρώπους σε μία συγκεκριμένη

θεότητα; **Ναι, έτσι είναι. Η αντιστοιχία είναι η ίδια, γιατί η θεότητα φέρει σταθερά, συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.** Τα χαρακτηριστικά αυτά εκδηλώνονται άλλες φορές μέσα από ανισορροπίες του ορμονικού συστήματος και άλλες φορές μέσα από συμφόρηση ή από άδειασμα της ενέργειας. **Χρειάζεται να ξεκαθαρίσει και σε αυτό το επίπεδο η πληροφορία,** δεδομένου ότι από κάθε στιβάδα προκύπτουν συγκεκριμένα όργανα, συγκεκριμένοι ιστοί, δεν θα είναι εξαιρετικά δύσκολο γι' αυτόν που πραγματικά ενδιαφέρεται, να εντοπίσει τις ανισορροπίες, τα χαρακτηριστικά για την ακρίβεια για τα οποία μιλάμε και για τις ανισορροπίες που μπορεί να τα συνοδεύουν. Η θεότητα είναι παρούσα, ως αρχέτυπο.

Ένα άλλο ερώτημα είναι: όλες οι θεότητες φέρουν τον ίδιο αριθμό χαρακτηριστικών/ποιότητων ή μπορεί μία θεότητα να φέρει λιγότερες ποιότητες από μία άλλη, ανάλογα με τη στιβάδα στην οποία ρέει η ενέργειά της, μέσα από την οποία εκδηλώνεται; **Οι ποιότητες που γνωρίζετε είναι συγκεκριμένες· όμως υπάρχουν και άλλες, που δεν γνωρίζετε ακόμα. Όπως υπάρχουν χαρακτηριστικά της ανθρώπινης ιδιοσυγκρασίας που δεν έχουν ταυτοποιηθεί πλήρως, έτσι υπάρχουν και ποιότητες που δεν έχετε αναγνωρίσει ακόμα. Το πεδίο είναι ευρύ, άρα, δεν έχει νόημα να ρωτήσετε αν είναι ο ίδιος αριθμός ποιότητων για κάθε θεότητα.** Μπορεί σε κάποιες να βρείτε πολλά χαρακτηριστικά, πολλές ποιότητες, σε κάποιες άλλες λιγότερες. Κάποια στιβάδα, να εκφράζει περισσότερα προβλήματα από κάποια άλλη, να σηκώνει μεγαλύτερα φορτία. Αυτό δεν σημαίνει ότι έτσι πρέπει να είναι. Απλώς σημαίνει ότι αυτή είναι η κατάσταση τώρα, στην παρούσα φάση εξέλιξης της ανθρωπότητας, στην παρούσα φάση αυτογνωσίας και έκφρασης του δυναμικού της ανθρωπότητας.

Πάμε να δούμε σε ποιους θεούς θα μιλήσετε απόψε ή αύριο ή σε ένα μήνα. Πρώτη έρχεται η Αθηνά. Αυτή κρατάει το μίτο... το μίτο της ενθύμησης, της σκέψης, της Μήτιδος και αυτή θα «προεδρεύει» μαζί μου, αν θέλετε, σ' αυτήν την εργασία, σ' αυτόν τον κύκλο πληροφόρησης. Και όλοι οι θεοί θα έρθουν, για να βάλει ο καθένας τη δική του ρίζα. Να εντοπίσει, να δείξει, τη δική του ρίζα. Θα ήταν καλό να γνωρίζατε περισσότερα στοιχεία για τις βασικές στιβάδες που διαμορφώνονται από το ζυγωτό. **Δεν θα είναι καθόλου άσχημα, αν κάνετε μια μικρή αναζήτηση οι ίδιοι, οι ίδιες, μέχρι τη συνάντηση που θα ακολουθήσει την επόμενη εβδομάδα. Θα κάνετε σημαντικές ανακαλύψεις μόνοι σας και θα είναι πιο εύκολο έτσι να κατανοήσετε όσα θα ειπωθούν αλλά και να τα συνθέσετε με άλλες πληροφορίες. Ζητώ απλώς να ευαισθητοποιηθείτε πάνω σ' αυτό, να ενεργοποιηθείτε πάνω σ' αυτό.**

Ειμαρμένη. Μεγάλη κουβέντα η Ειμαρμένη. **Όλα εκεί είναι γραμμένα, σ' αυτό το ζυγωτό.** Όλες οι προκλήσεις βρίσκονται εκεί καταχωρημένες. Τίποτα δεν κρύβεται και όλες οι προκλήσεις τελικά εκδηλώνονται μέσα από τους ιστούς του σώματός σας, εξίσου φυσικούς με κάθε τι άλλο στο φυσικό πεδίο. **Το σώμα σας είναι η Ειμαρμένη σας.**

«Τι έγινε Δία;» θα ρωτήσει πάλι αυτή η Άννα. «Αποφάσεις ξαφνικά να μας πείσεις ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως ελευθερία βούλησης; Δεν έχουμε καμία επιλογή; Θέλεις να μας πείσεις ότι το πεπρωμένο φυγείν αδύνατο;» Εγώ απλώς

θέλω να σας δείξω, πού βρίσκεται η ρίζα της ειμαρμένης σας στο φυσικό πεδίο, πού βρίσκονται τα ριζίδια, έτσι ώστε εκείνος που βούλεται και δύναται, να εργαστεί για την εξισορρόπηση των ενεργειών και τη διευθέτηση, την αλλαγή του πεπρωμένου που διαγράφει η ειμαρμένη. Γιατί πραγματικά μπορείτε να αλλάξετε τη μοίρα σας. Αυτό ισχύει!

Έλεγε η Άννα, καθώς μιλούσε στον εαυτό της σήμερα και χωρίς να ξέρει τι ετοίμαζα -χωρίς να το ξέρει συνειδητά. Σκεφτόταν λοιπόν ότι «Να, το σώμα μας είναι το πεπρωμένο μας», μόνο που αδυνατούσε να καταλάβει ότι αυτό αλλάζει. Γίνεται πολύ μεγάλη συζήτησης γύρω από αυτό. Μπορείς να αλλάξεις πραγματικά αυτό που γράφεται μέσα σου; Αυτό που είναι γραμμένο εκεί, στο DNA σου; Ακόμα και η αλλαγή που θα κάνεις, δεν περιλαμβάνεται σε αυτό; Κάθε απόφαση που θα πάρεις, δεν οδηγείται από αυτό στη βάση της; Αν ακόμα και οι αλλαγές λοιπόν ορίζονται από αυτή την ευμετάβλητη λειτουργία του θυμοειδούς σας, την ευμετάβλητη λειτουργία των αδένων σας, πώς μπορεί κάποιος να πει ότι αλλάζει πραγματικά το πεπρωμένο του; Να λοιπόν γιατί «το πεπρωμένο φυγείν αδύνατο».

Από την άλλη, έρχεται και προσθέτει ο Ηλίας στην Άννα λέγοντας: «Αγαπημένη μου, εγώ δεν είμαι εδώ για να ακούω τις βλακείες που λες. Ξέρεις ότι υπάρχει κάποιος που παρεμβαίνει... μπορεί να παρέμβει όταν θα χρειαστεί. Φυσικά, λέει, παρεμβαίνουμε στο πλαίσιο του δυναμικού σας, όχι εκτός αυτού. **Αν έχω ένα πιάνο που είναι σε ηρεμία, μπορώ να παρέμβω και να το κάνω να παράγει ήχο. Δεν θα παράγει ήχο έξω από τις δυνατότητές του, δεν θα ακουστεί όπως ένα βιολί, δεν θα ακουστεί όπως ένα σαξόφωνο αλλά μπορώ να το κάνω να αποδώσει έναν τεράστιο αριθμό διαφορετικών συνθέσεων. Αυτό που διαφοροποιείται λοιπόν, μέσα από τις δικές μας παρεμβάσεις και μέσα από τη δική σας βούληση, είναι η σύνθεση, βάσει του υπάρχοντος δυναμικού.**»

Ένας λόγος που οι άνθρωποι δυσκολεύονται πάρα πολύ να το καταφέρουν τελικά αυτό, είναι ότι ζούνε στην ψευδαισθησή τους. Δεν μπορείς να βάλεις ένα μηχανισμό να λειτουργήσει πέραν των δυνατοτήτων του. Είναι κάποιοι που θέλουν το πιάνο τους να ακουστεί σαν όμποε. Χτυπούν τα πλήκτρα ανελέητα και αυτό εξακολουθεί να ακούγεται σαν πιάνο. Αλλά είναι τόσο η λαχτάρα τους να ακούσουν όμποε, που αρχίζουν να πιστεύουν ότι ακούν αυτό. Είναι τόσο απλά τα πράγματα. Και φοβούνται οι άνθρωποι να αποδεχτούν ότι διαθέτουν ένα ορισμένο δυναμικό για εκδήλωση. Αρνούνται, λόγω κυρίως του φόβου τους. Φοβούνται ότι δεν θα μπορέσουν να ανταπεξέλθουν, δεν θα μπορέσουν να τροποποιήσουν πραγματικά αυτό το δυναμικό, δεν θα μπορέσουν να τροποποιήσουν τη σύνθεση που εκφράζεται. Στην πραγματικότητα παραιτούνται. **Το να λειτουργεί κάποιος σε θυμαπάτη, υποδηλώνει υποσυνείδητη παραίτηση.** Μόνο που έτσι, αδικεί το όργανό του. Αδικεί τη μοναδικότητα του οργάνου που είναι, τη μοναδικότητα των συνδυαστικών που διαθέτει. Και βέβαια, ποτέ δεν θα φέρει εις πέρας ένα πραγματικό σχέδιο, μία πραγματική έκφραση του οργάνου του, δεν θα φέρει εις πέρας την πλήρη εκδήλωση των δυνατοτήτων του.

Τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται δύσκολα από αυτό το σημείο και πέρα. Σ' αυτόν τον κύκλο θα χρειαστεί να πούμε αλήθειες, που μπορεί να «βλάψουν» -σε εισαγωγικά- αυτό που κάποιοι θεωρούν νοητική υγεία για τον εαυτό τους.

Χρειάζεται θάρρος... χρειάζεται πολύ θάρρος για να δεις αυτό που πραγματικά είσαι. Και θάρρος και πολύ αγάπη. Δεν μπορείς να το δεις αν δεν το αγαπάς πραγματικά ούτε να το αγαπήσεις αν δεν το βλέπεις πραγματικά.

Κι έτσι αυτό το μικρό κύτταρο, ο ζυγώτης, το ζυγωτό, κρύβει μέσα του όλο το μέλλον σας... όλο... όλο... Απλώς αναπαράγει τον εαυτό του αμέτρητες φορές, άπειρες θα έλεγε κανείς και, αναπαράγοντάς τον, αναπτύσσει το παιχνίδι. Αναπαράγοντας τον εαυτό του, σκεφτείτε τι κάνει, αυξάνει τις πιθανότητες υλοποίησης. Ένα ζυγωτό μόνο του δεν μπορεί να κάνει απολύτως τίποτα... τίποτα-τίποτα. Καθώς όμως τα κύτταρα διαιρούνται, αυξάνονται, πληθύνονται, αρχίζουν να συνεργάζονται, οργανώνονται. Και σ' αυτήν την οργάνωση αρχίζει να αναπτύσσεται η εκδήλωση των ποιοτήτων. **Όλη η σκαλωσιά του φυσικού σώματος -γιατί σκαλωσιά είναι- δημιουργείται ως βάση της εκδήλωσης αυτών των συνδυαστικών των συνδυαστικών που διαθέτει ως δυνατότητα το ζυγωτό.**

Μιλήσατε/μιλήσαμε για το Πλήρωμα από μία άλλη σκοπιά, μιας μεγάλης συλλογικής οντότητας που γειώνεται/εκδηλώνεται στο φυσικό πεδίο. Εδώ βλέπετε μια ανάλογη κίνηση της ενέργειας της συνείδησης από το ένα αρχικό κύτταρο προς τα πολλά, με τον ίδιο σκοπό: την έκφραση. **Τελικά, τι θα λέγατε ότι είναι η εκδήλωση και η ζωή; Εγώ θα σας έλεγα ότι είναι η διαρκής ανάπτυξη συνδυασμών. Η δημιουργία νέων συνδυασμών.**

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να μαζέψουμε την ενέργειά μας και να κάνουμε στην άκρη για να περάσουν άλλοι. Άλλοι, που θα έρθουν μετά από εμένα, όταν αυτή η εισήγησή μας τελειώσει.

Τελειώνοντας αυτή η συνάντηση θα μείνετε σε σιωπή για λίγη ώρα, για πέντε λεπτά μονάχα, για να έρθουν εκείνοι που θα συνεισφέρουν ενεργειακά στην εργασία που θα γίνει στον κύκλο γενικά. Και θα συνεισφέρουν ερχόμενοι σε εσάς -εισερχόμενοι θα μπορούσατε να πείτε- και φέροντας ορισμένους συνδυασμούς ενεργειακούς, που θα σας βοηθήσουν να κρατήσετε αμιγή τη συνείδησή σας την ερχόμενη περίοδο.

Κλείνουμε λοιπόν με τις καλύτερες ευχές για τον νέο μας κύκλο.

Μένετε για πέντε λεπτά σε σιωπή, παραμένετε σε σύνδεση μεταξύ σας και μετά από πέντε λεπτά αποχωρείτε, πάλι σε σιωπή.

Το στόμα εμίλησε. Η καρδιά;

Ζεϋς – Ηλίας – Άλιστερ – Κρύων, εδώ.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 2^η - 14.10.2021

«Η Κατανόηση της Σιγής»

Άννα: Ας πάρουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές.

.....

Αγωνιώ να ξαναρχίσετε να συμμετέχετε στις συναντήσεις μου. Να συμμετέχετε και πάλι όπως παλιά, με ζέση και αγάπη για τον Δία τον νεφεληγερέτη. Δεν είναι η Άννα που σας καλεί, σας καλώ εγώ. Εγώ βρίσκομαι μπροστά της. Πίσω μου βρίσκεται αυτή. Παίρνω το λόγο και μιλώ, σαν να 'μαι ο πρώτος τη τάξη, γιατί μου δίνετε αυτό το δικαίωμα. Οι πεποιθήσεις σας μου δίνουν αυτό το δικαίωμα. Αλλά οι άνθρωποι είναι μικροί και έχουνε μνήμη κοντή. Εύκολα ξεχνούν τον ύψιστο Δία και εύκολα χάνουν τις προτεραιότητές του. Εγώ μιλώ για δύο, για τρεις, για έναν, γιατί είμαι εδώ. Ό,τι και να κάνετε, εγώ είμαι εδώ. Ανησυχώ γιατί δεν πάει καλά η Γη, έτσι όπως τη βλέπω από ψηλά. «Πήγαινε ποτέ καλά;» με ρωτά η Άννα. Καλύτερα από τώρα, ναι. Υπήρχε μία περίοδος ιδιαίτερης άνθησης και κατά διαστήματα αυξάνονταν οι δονήσεις και οι προοπτικές φαίνονται πλούσιες, μέχρι να πέσει και πάλι το δυναμικό και να γυρίσει ο καθένας στα δικά του πράγματα, να αντλήσει ενέργεια από τα πράγματα της Γης και να επανέλθει. Βέβαια, αυτό που μπορεί να συμβαίνει σε μια μικρή ομάδα ή κοινωνία δεν είναι πάντοτε παγκόσμιο, δεν σημαίνει ότι συμβαίνει σε όλη τη γη. Υπάρχουν όμως περίοδοι σαν αυτή που μπορείς να πεις ότι, ναι, συμβαίνει σε όλη τη γη.

Έχουν χαμηλώσει οι προσδοκίες των ανθρώπων, έχουν πέσει πολύ. Αυτό είναι καλό και κακό ταυτόχρονα. έχοντας μειωθεί οι προσδοκίες τους, είναι σε καλύτερη επαφή με τη γήινη πραγματικότητα, δεν παίρνουν τα μυαλά τους αέρα, μένουν καλά γειωμένοι αλλά ταυτόχρονα, αυτοπεριορίζονται σε μικρά κουτιά σκέψης και μετά πρέπει να συμβεί κάτι πάλι που θα τους εμπνεύσει και θα τους αφήσει να φύγουν από την τελειότητα της κατασκευασμένης πραγματικότητάς τους, που μέσα στα άπειρα προβλήματά της, μέσα στην ανεπάρκειά της, στην τραγικότητά της, είναι τέλεια κατασκευασμένη... είναι ένα τέλειο κατασκεύασμα.

Πρέπει λοιπόν να βρούμε τη χρυσή τομή ανάμεσα στη γείωση και την αποδοχή και την επαφή με τη γήινη πραγματικότητα και την πνευματική αλήθεια και έφεση. Αυτό μόνο εσείς μπορείτε να το κάνετε. Εγώ δεν μπορώ να βρω αυτή τη χρυσή τομή, γιατί δεν είμαι στη γη όπως εσείς. Ο άνθρωπος μπορεί να το κάνει και είναι μοναδικό κατόρθωμα, πιστέψτε με. Κανένας άνθρωπος δεν το έχει καταφέρει απόλυτα μέχρι τώρα. Όλοι έχουν τα κρυμμένα τους μυστικά. Κανείς δεν το έχει καταφέρει απόλυτα μέχρι τώρα. Και αυτό δεν σημαίνει παρά ότι έχετε ένα τεράστιο πεδίο μπροστά σας, για να το επιτύχετε εσείς. Αρχίζω να σχηματίζω το λόγο μου, που θα έρθει να σας συνταράξει όλους και όλες. Γιατί θα έρθει η ώρα που δεν θα στέκομαι μπροστά σας ως Δίας, ως Ηλίας, ως Άλιστερ ή ως Σαιν Ζερμαίν αλλά θα με δείτε να έρχομαι με όλη τη χάρη της ύπαρξής μου, με όλα

μου τα πρόσωπα σε ένα. Αυτό θα συμβεί και θα το ζήσετε. Μέχρι τότε, απλώς σχηματίζω τον λόγο μου. Τον διαμορφώνω. Αφήστε τον εαυτό σας να καθίσει απαλά στη θέση του, στο φυσικό κάθισμα και πάρτε μερικές βαθιές ανάσες, σαν να μην υπάρχει άλλος αέρας α αναπνεύσετε, σαν να ρουφάτε όλον τον αέρα, κάθε στιγμή.

Έρχομαι ως ανταπόκριση στα αιτήματά σας. όταν οι άνθρωποι δεν περιμένουν τίποτα, τίποτα δεν θα έρθει. Αλλά όταν αρχίσουν να προσδοκούν και να προσδοκούν με χαρά, τότε α πάντα είναι ανοιχτά. Και είναι ανοιχτά, γιατί ανοίγει το δικό σας δυναμικό. Δεν μπορεί να ξεφύγει κανένας από το να αρχίσει να μιλάει σε κάθε συνάντηση γι' αυτό το πολύτιμο υλικό που φέρνετε μέσα σας, για το DNA. Και ξέρετε κάτι; Με έχει κουράσει όλο αυτό! Βαρέθηκα να σας μιλώ κι εγώ για το DNA, για τα γονίδια, τις έλικες... έχει καταντήσει όλο αυτό μια καραμέλα. Έχει καταντήσει τσίχλα. Κάνεις φούσκες, την τεντώνεις, αλλά παραμένει αυτό που ήταν. Γιατί σημασία δεν έχει το πόσο θα τεντώσεις την τσιχλόφουσκα, πόσο μεγάλη τσιχλόφουσκα θα κάνεις, πόσο μακριά θα πάει η τσίχλα τεντώνοντάς την. Σημασία έχει πού βρίσκεσαι εσύ, την ώρα που το κάνεις αυτό. Πού βρίσκεται η συνειδητότητά σου. Τι λες, τι σκέφτεσαι. Δεν μπορείς να μιλήσεις εκείνη την ώρα αλλά μέσα σου μιλάς, η σκέψη του τρέχει. Πού είναι η σκέψη σου λοιπόν, την ώρα που μασάμε ξανά και ξανά την τσιχλόφουσκα. Και επινοήθηκε αυτό το παραμύθι, γιατί παραμύθι είναι, για να σας φέρω κοντά κι εγώ όπως και άλλοι στο βαθύτερο δυναμικό σας. «Ωη, μη μιλάς καθόλου Δία, μας πιάσανε», λέει η Άννα μέσα της. «Τι πράγματα είναι αυτά; Έτσι καταρρίπτεις τα πάντα; Έτσι τα γκρεμίζεις; Πώς είναι δυνατόν όλα όσα λέμε για το DNA να είναι ψέματα. Εγώ γιατί είμαι εδώ και τα μεταφέρω, σε αυτήν την περίπτωση;» Είπα ότι είναι παραμύθι, δεν είπα ότι είναι ψέμα.

Θα 'θελα να με δείτε και πάλι σαν εκείνο το στόμα, που λέγαμε την προηγούμενη φορά. Το στόμα με το πούρο... παφ-πουφ, το στόμα που μιλά και πότε πότε καπνίζει ένα πούρο, τραβά ρουφηξιές. Φαίνεται και ο καπνός... Άλλωστε, δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά, ε; Τα λόγια είναι αγνά, είναι αγαθά. Και πάλι λοιπόν ανάμεσά σας το στόμα που μιλά. Στη συνέχεια, θα κάνουμε το DNA απαγορευμένη λέξη. Απαγορεύω στην Άννα από εδώ και πέρα να χρησιμοποιήσει αυτή τη λέξη, αυτό το ακρωνύμιο, για να περιγράψει οτιδήποτε. Ούτε επίσης τις λέξεις «έλικες του DNA». «Μα, Δία», μου λέει, «ξεκίνησες να μιλάς για τις στιβάδες του κυττάρου, του ζυγωτού. Δεν είναι αυτές απαγορευμένες λέξεις;» Χμ, θα το σκεφτώ. Τις αφήνουμε ως έχουν για την ώρα. Δεν θα ξαναμιλήσουμε όμως εδώ για DNA και έλικες του DNA. Και αυτό, επειδή θέλω να σας βγάλω ακόμα και από αυτόν τον προσδιορισμό. Χρειάζεται να ανανεωθείτε, χρειάζεστε βαθιά ανανέωση, όλοι/όλες. Και το πρώτο που μπορούμε να κάνουμε, είναι να αφήσουμε έξω ορισμένες ολύ επαναλαμβανόμενες εκφράσεις, που έχουν αποκτήσει ένα ιδιαίτερο νόημα μέσα σας αλλά που τελικά δεν καταλαβαίνετε. Χρησιμοποιείτε αυτές τις λέξεις σαν άγκυρα, πάνω στην οποία δένετε διάφορα σκαριά, διάφορες σκεπτομορφές, ασαφείς συνήθως. Και στην ουσία, αυτό που κάνετε είναι να μιμείστε... όχι ακριβώς να μιμήστε αλλά να επαναλαμβάνετε τα λόγια των επιστημόνων, χωρίς να τα κατανοείτε πλήρως. Και αυτό, όπως είχαμε πει και παλαιότερα μερικές φορές, είναι καλό γιατί με αυτόν τον τρόπο δένετε... γειώνετε και δένετε τις νέες ιδέες με τη γήινη πραγματικότητα, βοηθάτε στην αφομοίωση της επιστημονικής γνώσης σε όλα τα επίπεδα. Αλλά όταν αυτά τα στοιχεία γίνονται βαρίδια, πρέπει να τα αποδεσμεύετε.

Ας δούμε λοιπόν πώς θα μπορέσετε εσείς να κατανοήσετε πράγματα χωρίς

αναφορές στο DNA σας και πώς εγώ θα μπορούσα να σας τα μεταφέρω. Φανταστείτε, ξαφνικά θα φαινόταν όλα πολύ βαρετά, γιατί αν μια διδασκαλία δεν έχει τους όρους «DNA», «στιβάδες», «έλικες», αν δεν έχει επιστημονικούς όρους, παύει να είναι ενδιαφέρουσα, χάνεται το δόλωμα. Εκείνο το δόλωμα που σας κάνει να νιώθετε ότι έχετε βαθιά επιστημονική κατάρτιση, χωρίς να έχετε πραγματικά, βέβαια. Δεν είμαι κυνικός μαζί σας αλλά λέω τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη. Είναι μια πολύ ωραία πρόκληση για όλους μας και για εσάς και για εμάς, να πάσουμε να χρησιμοποιούμε λοιπόν παρωχημένες πλέον εκφράσεις.

Άλλες παρωχημένες εκφράσεις, που χρησιμοποιούνται εδώ και πολλές δεκαετίες, σχεδόν αιώνες, έχουν ήδη ξεπεραστεί, αν και πάντα βρίσκουν τον τρόπο να παρεισφρέουν στις συζητήσεις σας. Η λέξη «θυμαπάτη» ή «πλάνη», οι δομές/φορείς στις οποίες διαιρείται η ενεργειακή σας ύπαρξη. Για να δούμε πώς μπορούμε να ξεφύγουμε από όλα αυτά;

Αρχίζω λοιπόν σ' αυτή τη σειρά συναντήσεων, να σας μιλώ για όλα και για τίποτα. Περισσότερο δε, να αφαιρώ λέξεις-κλειδιά. Παρακαλώ τον Β. να προσέξει ιδιαίτερα την αναπτυσσόμενη ψυχική δυναμική, όταν αφαιρούνται αυτές οι άγκυρες. Να παρατηρήσει δηλαδή, τις αλλαγές της ψυχικής δομής όταν συμβαίνει μία τέτοια αλλαγή και μάλιστα όχι στην καθημερινή ομιλία ενός ατόμου αλλά στην εσωτερική διδασκαλία που δέχεται. Θα αρχίσω να σας μιλώ λοιπόν, και βγάλτε νόημα. Αν καταφέρετε να βγάλετε νόημα από αυτό, θα είστε δυνατοί παίκτες!

Στα προηγούμενα χρόνια η Άννα γέλασε δυνατά. Η Μαρία σήκωσε το κεφάλι ψηλά και είπε: «Κατέβα στη γη εσύ, που φρονείς ότι τα πάντα τελείωσαν για τους ανθρώπους. Δέξου και γίνε άνθρωπος, για να δεις τι μπορείς να καταφέρεις καλύτερα. Γιατί, αν είμαστε εμείς λίγοι για να καταπιαστούμε με κάτι ιερό, πρέπει να δοκιμάσεις κι εσύ τις δικές σου δυνάμεις.»

Και η πρόκληση πέτυχε. Εκείνη κατέβηκε και στάθηκε ανάμεσά σας και μετέφερε τα λόγια του Πνεύματος, που είναι δικά της λόγια, γιατί εσείς ακούτε αυτά που θέλετε.

Όταν τελείωσαν όλα, η Άννα έφυγε. Κι εσείς μένατε εδώ, να κυβερνάτε τη ζωή σας σε σιωπή. Όχι γιατί σας άρεσαν αυτά που ακούσατε, αλλά γιατί είδατε αυτά που μπορούσαν να συμβούν και δεν συνέβησαν ποτέ, γιατί κανείς δεν ήθελε.

Και όταν αποχωρήσετε εσείς, πίσω θα μείνουν άλλοι, που θα φωνάζουν δυνατά: «Γιατί ήρθες και έφυγες και δεν είπες τίποτα;» Και θα απευθύνουν τα λόγια τους σε όλους και όλα, γιατί τίποτα δεν θα μιλά πια για τον Θεό. Μόνο οι θεοί θα βλέπουν από ψηλά και θα γελούν, γιατί εκείνοι που φώναζαν δεν άξιζαν την προσοχή τους.

Η σελήνη θα ανάψει και θα σβήσει πολλές φορές στον ουρανό και η Άννα θα γελά πάντα ψηλά και πάντα θα φωνάζουν οι άνθρωποι στη γη και πάντα εσείς και τα αδέλφια σας θα ακούτε τη σιγή.

Όταν η σιγή ακουστεί, όταν η φωνή της σιγής λάμψει στα αυτιά και την καρδιά σας, θα έχετε θυμηθεί, πως τίποτα ποτέ δεν υπήρξε ούτε θα υπάρξει ξανά, γιατί το τώρα είναι ποτέ.

Τότε θα έχετε ξεφύγει από την Άβυσσο. Τότε θα πείτε ένα μεγάλο «Δόξα». Γιατί θα αντιληφθείτε πως, ό,τι κατανοείτε μένει κενό και υπάρχει γύρω σας μόνο αυτό

που μένει να κατανοηθεί.

«Η κατανόηση της σιγής» θα είναι ο τίτλος αυτής της συνάντησής μας.

Τα παιδιά του Δία ήταν οκτώ. Όλα τα υπόλοιπα ήταν παιδιά θεαινών και θεών. Όταν τα οκτώ γεννήθηκαν, έμεινε ένα που δεν ήρθε ποτέ. Αυτό περιμένει να γεννηθεί. Και η ζωή στη γη θα ξεκινήσει από αυτό ξανά. Όταν ο κύκλος τελειώσει, ένα παιδί του Δία θα ξεκινήσει και πάλι τη ζωή στη γη.

Έρχεστε και φεύγετε κατά μυριάδες. Χαμένοι στις σκέψεις αυτού που είστε ή δεν είστε, ξεχνάτε ότι έρχεστε και φεύγετε κατά μυριάδες. Κατά μυριάδες προσπαθείτε να κατανοήσετε, κατά μυριάδες σκέφτεστε, κατά μυριάδες συζητείτε. Ένας στρατός... μιλιούνια, σε αταξία.

Αν δεν υπήρχε η θρησκεία, τίποτα δεν θα σας ένωνε -τίποτα. Αυτό που τώρα αντιμάχεστε, αυτό που υποτιμάτε και θεωρείτε παρωχημένο είναι που, αν και διαιρεί τις μυριάδες ανθρώπων, σε ένα άλλο επίπεδο τις ενώνει. Η θρησκεία και κάθε ιδεολογία ή το χρήμα -που είναι επίσης μια μορφή ιδεολογίας. Το συμφέρον. Μυριάδες σκέφτονται τι συμφέρει περισσότερο. Μυριάδες προσπαθούν να εξοικονομήσουν δυο δεκάρες. Μυριάδες προσπαθούν να κλέψουν, να διεκδικήσουν περισσότερα. Μυριάδες...

Αυτή είναι η γη. Γιατί ακόμη και τα παιδιά του φωτός, σ' αυτές τις μυριάδες μπερδεύονται και χάνονται. Αντί να λάμπουν το φως τους συντονισμένα, διασκορπίζονται· άλλοι από δω, άλλοι από κει. Και το κέρδος, τελικά, μετρά.

Ο Όλυμπος ψήλωσε; κόντυνε; Τι σημασία έχει τάχα; Εγώ είμαι εδώ, σε μια νέα πρόκληση. Σας βάζω μια νέα πρόκληση. Μια πρόκληση διεύρυνσης. Μια πρόκληση για δυνατούς λύτες.

Όταν τα αστέρια χαμηλώσουν το φως τους, όταν γίνουν λιγότερο φωτεινά στον ουρανό, η Άννα θα γυρίσει. Κάθε Άννα συμβατή με την πραγματικότητα, θα γυρίσει.

Ποιος θα μείνει; Εσείς; Εγώ; Τι άλλο υπάρχει να μείνει;

Ξεκολλήστε από τα τέλεια κατασκευάσματα του νου σας. Αφήστε την ψυχή σας να διαβάσει, να ακούσει, να κατανοήσει τα λόγια μου.

Δεν υπάρχει άλλος από εμένα ή άλλη.

Εγώ Είμαι.

Εγώ.

Και έχοντας πει όλα αυτά τα ψεύτικα/αληθινά, μπορώ να κλείσω.

Κανένας δεν με είδε και με άκουσε περισσότερο από την Άννα, γιατί η Άννα είμαι και γελώ.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 3^η - 21.10.2021

«Η αναζήτηση της Αλήθειας μέσω του φυσικού μηχανισμού»

Πάρτε βαθιές αναπνοές και κλείστε τα μάτια... Κλείστε και τα αυτιά στους εξωτερικούς θορύβους, έτσι όπως κάνετε κάθε φορά για τη συνάντησή μας. Εγώ σας έφερα εδώ, μη θαρρείτε ότι ήρθατε μόνοι σας. Μιλάει ο Δίας.

Αυτό που έκανα την προηγούμενη φορά, ήταν μια επίδειξη δύναμης. Ήθελα να δείξω στην Άννα και σε εσάς και σε όλους, ότι μπορώ να μιλήσω πολύ διαφορετικά απ' ό,τι κάνω συνήθως και συνέχεια. Να μιλήσω, χωρίς να απευθύνομαι στο νου σας, στο λογικό νου αλλά μάλλον στον πολύ βαθύτερο εαυτό σας. Το ότι σας μιλώ λογικά, βοηθώντας σας να συνάγετε συμπεράσματα κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας, είναι ένα προσόν που έχω αποκτήσει εδώ και χιλιάδες χρόνια, ανάμεσα στις τάξεις των Δαιμόνων -των θεών- δημιουργών, με άλλα λόγια. Δαίμονας είναι αυτός που δαιμονίζει; Είναι αυτός που γνωρίζει. Αλλά δεν είναι παθητικός γνώστης. Είναι αυτός που βάσει της γνώσης τους δημιουργεί. Και αυτό είναι που φοβούνται οι άνθρωποι συνήθως. Οι άνθρωποι φοβούνται... φοβούνται εκείνους που δημιουργούν βάσει της γνώσης τους, γιατί οι ίδιοι δεν γνωρίζουν αρκετά για να το παραδεχτούν... αποδεχτούν αυτό, για να το ελέγξουν. Αυτός που γνωρίζει είναι δαίμονας για εκείνον που δεν γνωρίζει. Γιατί αν γνώριζε, θα ήταν άγγελος.

Ο λόγος που ζήτησα να γίνουν έτσι τα πράγματα την προηγούμενη φορά λοιπόν, ήταν για να πάμε βαθιά στη δημιουργία του Εαυτού. Και αυτή η δημιουργία με τίποτα δεν μπορεί να εξηγηθεί λογικά στον ανθρώπινο νου, γιατί δεν υπάρχουν οι συνιστώσες. Μη έχοντας πληροφορία, μη έχοντας τη δυνατότητα έστω να αντιληφθεί την πληροφορία που πιθανόν θα πάρει, ο άνθρωπος δεν μπορεί να κατανοήσει τα βαθύτερα, πρώιμα στάδια της Δημιουργίας. Μπορεί να τα πλησιάσει, να πλησιάσει στην κατανόησή τους μόνο μέσω του συμβολισμού και της αναλογίας.

Με δυο λόγια, την προηγούμενη φορά άφησα την Άννα να κοιμάται κάπου... έξω και έκανα κουμάντο εγώ, όπως ήθελα. Τώρα όμως την έχουμε πάλι μαζί μας εδώ και περιμένει να ακούσει για να μεταφέρει. Κάνε πίσω Άννα πάλι, για να πάρω απευθείας το λόγο.

Όταν ο ουρανός κατεβαίνει στη γη, έρχονται τα πάνω κάτω. Τα πάντα φαίνονται ανάποδα. Φαίνεται ότι τίποτα δεν πάει καλά· το δίκαιο δεν επικρατεί, το κακό αντιτίθεται στο καλό, τα πάντα φαίνονται ανάποδα, όταν ο ουρανός κατέβει στη γη. Είναι μια απαραίτητη συνθήκη, φυσικά, γιατί πρόκειται για ένα δίπολο και όταν το δίπολο ενωθεί, και τα δύο άκρα βρίσκονται μαζί. Συνυπάρχουν. Αν είχατε τα χαρακτηριστικά μόνο του ενός άκρου, θα σήμαινε ότι το δίπολο παραμένει σε διαχωρισμό: ο ένας πόλος αντιστοιχεί στη φύση, ο άλλος στο πνεύμα· ο ένας πόλος αντιστοιχεί στη Γη, ο άλλος στο στερέωμα -αυτή είναι η αναλογία άλλωστε της Ύλης με το Πνεύμα. Κάνετε κοιλιά μέχρι να ανέβετε στον ουρανό και μετά

πάλι από την αρχή ζητάτε να κατεβείτε κάτω. Ενώνεστε και χωρίζεστε. Ενώνετε το γήινο δυναμικό σας με το ουράνιο. Ενώνεται ο εαυτός στη Γη, με τον Εαυτό στον ουρανό. Τώρα, αυτή τη στιγμή, είστε μία τέτοια ένωση. Εάν δεν υπήρχε αυτή η ένωση, δεν θα μπορούσατε να παρακολουθήσετε αυτά τα λόγια. Θα σας ήταν εξαιρετικά δύσκολο να παρακολουθήσετε οτιδήποτε, θα τα βρίσκατε κουτά, πολύ ασαφή και ανώφελα, εντελώς ανώφελα. Είναι πιθανό ακόμα να μην μπορούσατε καν να δείτε ή να ακούσετε, γιατί ο μηχανισμός αυτός, της όρασης, της ακοής... ο αισθητηριακός μηχανισμός είναι η ένδειξη ότι υπάρχει κάποιος μέσα που ορά. Υπάρχει κάποιος μέσα που αφουγκράζεται. Υπάρχει κάποιος μέσα, που τα παίρνει όλα αυτά και βγάζει ένα συμπέρασμα. Αυτή είναι η Θεία φύση. Ξεκάθαρη.

«Μα τελικά», αναρωτιέστε, «η λογική συνδέεται με τη Θεία φύση; Είναι θείο χαρακτηριστικό;» Ναι, η ύπαρξη λογικής εξυπνοεί την είσοδο της θείας φύσης, του Θείου, του Πνεύματος, στη μορφή/στην ύλη. Όχι απλώς μέσα από την εξελικτική διαδικασία ο νους που έγινε ύλη κατάφερε να ανέλθει σε αυτό το επίπεδο, ώστε να μπορεί να σκέφτεται -όχι μόνο αυτό. Αλλά επίσης ότι το ίδιο Πνεύμα, προσεγγίζει τον εαυτό του από το άλλο άκρο, από τον ουρανό. Τα δύο έλκονται. Το ένα εξειδικεύεται, φτάνει στον αρνητικό πόλο και στο τέλος οι δύο πόλοι έλκονται και ενώνονται εκ νέου. Αυτό μπορείτε να το δείτε παντού στο σύμπαν -παντού.

Ρωτάει η Άννα, από τη γωνιά στην οποία την έχω να κάθεται -ή θα ήθελε να ρωτήσει... Την έχω να κάθεται εκεί, για να μιλά και να ακούγεται επίσης, γιατί αν την είχα εδώ μαζί μου, θα ακουγόμουν μόνο εγώ. Όπως με βάζει αυτή έξω από την ίδια, μπροστά της, για να μιλήσω, έτσι τη βάζω κι εγώ εκεί, σε ένα άλλο σημείο, για να μπορούμε να αλληλεπιδρούμε εσωτερικά. Και οι απορίες της είναι πολλές. Βασικά είναι οι απορίες που θα ήθελα όλοι να έχετε, που μπορείτε να έχετε.

Σιωπή.

Το Πνεύμα και η Ύλη συναντώνται. Τα πάντα αναμιγνύονται. Η θεότητα η επάνω με την θεότητα την κάτω. Τα ύδατα άνωθεν του στερεώματος και τα ύδατα υποκάτω του στερεώματος, γίνονται ένα και πάλι. Αυτή η διαδικασία για να συμβεί μέσα σας θέλει χρόνο πολύ και συμβαίνει κάθε φορά που εργάζεστε για την αλήθεια. Κάθε φορά που εσείς, χωρίς φόβο και πάθος, ειλικρινά ζητάτε την αλήθεια, γίνεται αυτή η σύντηξη/συγχώνευση και το Θείο εμφανίζεται στην ολότητά του. Μα να, που θα ρωτήσει πάλι η Άννα: «Τι είναι Αλήθεια; Η αλήθεια δηλαδή που μαθαίνουμε όταν ζητάμε την Αλήθεια είναι πλήρης; Είναι η Θεία Αλήθεια; Γιατί δεν έχω καταλάβει να συμβαίνει κάτι τέτοιο.» **Η σύντηξη γίνεται επειδή ζητάτε την Αλήθεια.** Δεν έχει να κάνει με το αποτέλεσμα αυτού που κατανοείτε, αυτού που αντιλαμβάνεστε αλλά το δικό σας αίτημα να δείτε, να κατανοήσετε, να βρείτε την Αλήθεια, είναι που δημιουργεί την ενεργειακή συγχώνευση, την ένωση των άκρων. Κλείνει το κύκλωμα, ανάβει η λάμπα. Το τι θα μπορέσει ο άνθρωπος στη συνέχεια, με το λογικό του νου, στο επίπεδο που έχει φτάσει να κατανοήσει, είναι έτερον εκάτερον. Η διαδικασία έχει συμβεί και όσο περισσότερο ζητά την Αλήθεια, τόσο περισσότερο θα έρχεται σε ένωση το Πνεύμα από πάνω με το πνεύμα από κάτω. Είναι τόσο απλό. Γιατί η θέληση για την Αλήθεια είναι η μαγική κίνηση που κλείνει το κύκλωμα.

«Πώς αυτό;» θα αναρωτηθεί κάποιος. «Γιατί να είναι αυτό; Γιατί να μην είναι η πίστη, να μην είναι η αγάπη; Όλα αυτά δεν κλείνουν το κύκλωμα; Μπορεί να υπάρχει αλήθεια χωρίς την αγάπη ή την πίστη;» Η αναζήτηση της Αλήθειας

μετρά. Η πίστη και η αγάπη πολλές φορές συνορεύουν με το κακό. Συνορεύουν, γιατί οι προθέσεις δεν είναι ξεκάθαρες. Θυμηθείτε τι είπα μόλις πριν: η αναζήτηση της Αλήθειας είναι που κλείνει το κύκλωμα, όχι αυτό που θα καταλάβετε. Αυτό που καταλαβαίνετε, όπως αυτό που αγαπάτε, δεν έχει σημασία. Είναι μέρος του παιχνιδιού, είναι μέρος του σεναρίου σας, είναι το δόλωμα που σας βοηθά να προχωρήσετε περισσότερο. **Η πρόθεση εύρεσης της Αλήθειας, κάτι τόσο απλό αλλά τόσο σπάνιο -πραγματικά σπάνιο- είναι που ολοκληρώνει το κύκλωμα.**

Και όταν το κύκλωμα κλείσει και γίνει η συγχώνευση και πραγματοποιηθεί η ένωση των υδάτων άνωθεν του στερεώματος και των υδάτων υποκάτω του στερεώματος, τότε αρχίζετε να αποδέχεστε όλο και μεγαλύτερο μέρος της Αλήθειας. Δεν πρόκειται για μία μαγική διαδικασία, ένα αιφνίδιο άνοιγμα που θα σας κάνει να δείτε τα πάντα σε δευτερόλεπτα -δεν θα το άντεχε αυτό ο μηχανισμός σας- αλλά προχωράτε προς τα εκεί, βήμα-βήμα-βήμα.

«Η αναζήτηση της Αλήθειας μέσω του φυσικού μηχανισμού» είναι ο τίτλος αυτής τη συνάντησης και η σημασία της. Έχετε μάθει να διαβάσετε τα πάντα σε συμβολικό επίπεδο και αυτό είναι μία πολύ μεγάλη πρόοδος για όλους. Υπάρχει κάτι που μπορείτε να κάνετε ακόμα, αν ενδιαφέρεστε να πάτε βαθύτερα. Να μην ψάχνετε το συμβολισμό που υπάρχει πίσω από κάθε μορφή, μόνο σε σχέση με τη γήινη πραγματικότητά σας και τα συνήθη αιτήματά σας αλλά να αναζητάτε το συμβολισμό, σε σχέση με την κίνηση της ψυχής σας.

Θα σκεφτεί κάποιος ότι «Η ψυχή μας εκφράζεται με συναισθήματα, με σκέψεις ενέργειες.... Δράσεις. Άρα, όταν εγώ αισθάνομαι, αφορά αυτό και την ψυχή μου». Αναφέρομαι σε ένα ακόμα πιο βαθύ επίπεδο από αυτό. **Αναφέρομαι στην αναζήτηση του συμβολισμού σε σχέση με την εξέλιξη της ψυχής.** Να ένα πολύ βαθύ μονοπάτι που λίγοι θα βαδίσουν ποτέ. «Μα μπορώ να το κάνω αυτό;» θα αναρωτηθεί πάλι η γνωστή άγνωστη. «Μπορώ εγώ να αναγνωρίσω την εξέλιξη της ψυχής μου, την ώρα που είμαι απλώς μια μονάδα της, ένα μικρό κομμάτι της;» Δοκίμασε και θα δεις! Η ευνοϊκότερη ρύθμιση απ' όλες!

Όταν αρχίσετε να μεταφράζετε τα πάντα σε όρους εξέλιξης της ψυχής, είστε στο ίδιο επίπεδο με έναν θεό, με έναν Ολύμπιο... Εντάξει, όχι ακριβώς στο ίδιο, γιατί αυτός βρίσκεται κάπου αλλού, γιατί έχει άλλη εμπειρία, γιατί... για πολλούς λόγους ακόμα αλλά έχετε ανέλθει σε αυτό το επίπεδο. Μόλις έχετε κερδίσει την αθανασία. Κι αυτό γιατί αρχίζετε να συνειδητοποιείτε το ρόλο σας ως ψυχή. Δεν έχει να κάνει αυτό με διάφορες τεχνικές που μαθαίνετε στη Γη. Οι μελέτες σας και οι σπουδές σας πολύ καλές είναι και σας προετοιμάζουν κατάλληλα αλλά χρειάζεται να κάνετε αυτό, που θα δώσει την προστιθέμενη αξία σε όλα όσα έχετε μάθει. Με άλλα λόγια, να μπορέσετε να αποσυμβολίσετε τις πληροφορίες, τις μορφές, τα πάντα, σε σχέση με την εξέλιξη της ψυχής σας, χωρίς να δεσμεύεστε όμως από συγκεκριμένα συστήματα. Κι αυτό σημαίνει ότι κάνετε μια βαθιά βουτιά στο ασυνείδητό σας και ψαρεύετε, στηριζόμενοι στη δική σας πετονιά, στο δικό σας καλάμι, στη δική σας θέση.

Η γνώση είναι δύναμη -ειπώθηκε αυτό πολλές φορές. Η γνώση της ψυχής τι είναι; **Η γνώση της ψυχής είναι η μετα-γνώση.** Αυτό ουσιαστικά σας ζητώ. Να μπορέσετε να έρθετε σε επαφή, να αντιληφθείτε και να δημιουργήσετε τη μετα-γνώση, που για να την εντοπίσετε, να την αντιληφθείτε, θα πρέπει να επεξεργαστείτε τα δεδομένα της γνώσης σας, αποστασιοποιημένοι. Μελετώντας τη γνώση, όχι ταυτιζόμενοι με αυτή σε οποιοδήποτε επίπεδο. Γι' αυτό είπα πριν,

πρέπει να εξετάσετε τα πράγματα πέρα από την ταυτότητά σας, πέρα από κάθε προσδιορισμό και περιορισμό νοητικό στις γνώσεις που διαθέτετε. Αξιολογήστε τη γνώση που έχετε συλλέξει. **Αξιολογήστε τη χρήση που κάνετε των συμβόλων. Κάντε ανάλυση όλων αυτών, για να μπορέσετε να αντιληφθείτε τελικά τη μετα-γνώση, που είναι η γνώση της ψυχής.** Όταν συμβεί αυτό, θα έχουμε πολλά να πούμε εμείς οι δύο, τρεις, πέντε δέκα -δεν είστε πολλοί, μη φοβάστε. Δεν είναι εύκολο να συμβεί. Η μελέτη ενός ψυχιάτρου, ενός ψυχολόγου/ψυχαναλυτή, ενός επιστήμονα, δεν είναι μετα-γνώση. Είναι απόλυτα σημαντική γιατί δημιουργεί την προϋπόθεση για τη μετα-γνώση αλλά δεν είναι αυτή η ίδια.

Η ανάλυση είναι απλή: τι είμαι εγώ ως ψυχή; Τι θέλω; Γιατί η Μονάδα μου ερμηνεύει όσα ερμηνεύει με τον τρόπο που το κάνει; Γιατί την ωθώ σε αυτήν την ερμηνεία; Χμ; Γιατί την ωθώ σε αυτήν τη λατρεία; Γιατί την ωθώ στη συγκεκριμένη κατανόηση της αλήθειας;

Πλέον δηλαδή, στο Ολύμπιο πεδίο, αρχίζετε να σκέφτεστε όχι σαν άνθρωποι αλλά ως ψυχές. Και όχι, δεν το κάνατε μέχρι τώρα. Κάποιοι/κάποιες μπορεί να το έκαναν σποραδικά, τυχαία, ασυνείδητα. Μέχρι τώρα κοιτούσατε από κάτω προς τα πάνω. Ήσασταν κάτω και προσπαθούσατε να καταλάβετε το ρόλο της ψυχής. Τώρα ΕΙΣΤΕ η ψυχή και αυτό το άνοιγμα κάνει τεράστια διαφορά.

Δεν υπάρχει λόγος πιο αληθινός από αυτόν που σας είπα σήμερα. Αν ζητήσατε την Αλήθεια, θα καταφέρετε να κατανοήσετε ένα μέρος του. Και το τι ακριβώς θα κατανοήσετε, δεν είναι τόσο σημαντικό -ακόμα, τουλάχιστον. Το πιο σημαντικό θα είναι ότι έχετε ζητήσει την Αλήθεια.

Έτσι γρήγορα και εύκολα λέγονται οι αλήθειες, την κατάλληλη στιγμή. Και στο σημείο αυτό, επειδή το θέλημα ήταν βαθύ και η επιθυμία για αλήθεια ήταν βαθιά και είπαμε πάρα πολλά πραγματικά, μα πάσαρα πολλά σε λίγο χρόνο, κλείνουμε τη συνάντηση.

Η πεμπουσία δόθηκε.

Ηλίας, Σαιν Ζερμαίν, Μιχαήλ και, φυσικά, Δίας

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 4^η - 28.10.2021

«Εμπιστοσύνη και Δέσμευση»

Άννα: Νιώθω ότι ανεβαίνω κάπου, βρίσκομαι ανάμεσά τους και αρχίζουν να μιλούν. Την πρωτοκαθεδρία έχει ο Ζευς/Δίας.

.....

Ανησυχείτε. Πολύ ανησυχείτε και με πειράζει αυτό, με ενοχλεί. Η δική σας ανησυχία σημαίνει έντονες διακυμάνσεις στη στρατόσφαιρα. Η δική σας ανησυχία προκαλεί έντονους κυματισμούς. «Ειδικά η δική μας;» ρωτάτε. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι, φυσικά όλοι οι άνθρωποι, λίγο ή πολύ -κυρίως πολύ- ανησυχούν. Όταν όμως ανεβείτε σε κάποια επίπεδα, επηρεάζετε περισσότερο την κοινότητα στην οποία ανήκετε, την αδελφότητα αν θέλετε στην οποία ανήκετε και όλο το σύστημα, απ' ό,τι αν ήσασταν πιο χαμηλά. Ένας εργάτης του φωτός, ένας ιερέας των Ολυμπίων αν θέλετε, πρέπει να μην ανησυχεί. Μαθαίνει να μην ανησυχεί, καθώς κάθε ανησυχία ταράζει το σύμπαν και χρειάζεται να γίνονται άλλες εξισορροπητικές δράσεις για την αποκατάσταση αυτών των παραγμένων διακυμάνσεων. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο πολλοί θέλησαν να αποφύγουν την επαφή με τους ανθρώπους, με το ανθρώπινο σύστημα ιδεών, αντιλήψεων.... Το ανθρώπινο νοητικό, και μένουν πολύ ψηλότερα, δεν κατεβαίνουν, για να μην επιβαρυνθούν από αυτές τις διαταραχές.

Οι διατάραξεις που δημιουργούνται γίνονται σταδιακά αιτία να δημιουργηθεί ένας θύλακας γνώσης που δεν ανήκει σε αυτό το πεδίο. φανταστείτε τις διακυμάνσεις ενός πλέγματος. Ενός πλέγματος που δεν είναι απλώς δισδιάστατο, δεν είναι ένα δίκτυο αλλά πολυδιαστασιακό. Πολύ συχνά, οι διαταραχές που δημιουργούνται δονούν το πλέγμα με τέτοιο τρόπο ώστε να συγκεντρώνει τις ενέργειες αυτές τις διαταραγμένες σε θύλακες, προκειμένου να αντιμετωπιστούν. Το πλέγμα για το οποίο σας μιλώ δεν είναι κάτι απρόσωπο εντελώς, δεν είναι ένα αντικείμενο, απλώς ένας μηχανισμός. Είναι νοήμον. Έχει νοημοσύνη. Προσπαθώντας να διατηρήσει λοιπόν την ομοιοστασή του, συγκεντρώνει τις ενέργειες αυτές σε θύλακες. Και τότε εκεί, σ' αυτούς τους θύλακες, γίνεται μια μεγάλη μάχη. Αν έχετε ακούσει για μάχες των ουρανών, σκεφτείτε ότι αναφέρονται σε τέτοιους θύλακες ενέργειας. Επειδή επίσης οι ενέργειες επίσης είναι νοήμονες σε ένα βαθμό, γιατί καταλαβαίνετε ότι στην προκειμένη περίπτωση μιλούμε για σκέψεις και σκεπτομορφές, η μάχη αυτή φαίνεται να παίρνει τεράστιες διαστάσεις. Οι ενέργειες προσωποποιούνται και έχουμε μάχες... τιτάνιες. Έχετε μάχες των Ολύμπιων με τους Τιτάνες, των Ολύμπιων με τους Γίγαντες, έχετε μάχες των Αγγέλων με τους Δαίμονες, και ούτω καθεξής. Και όλα αυτά σε ένα μεγάλο βαθμό -όχι ολοκληρωτικά αλλά σε ένα μεγάλο βαθμό- προκαλούνται από τις διαταραγμένες ενέργειες της ανθρωπότητας. Όσο πιο χαμηλά βρίσκεται κάποιος

στην εξελικτική κλίμακα, όσο λιγότερο έχει προχωρήσει στο πέρασμα σε διαστάσεις κ.τ.λ., τόσο λιγότερο μπορεί να επηρεάσει το πλέγμα. Όταν όμως πρόκειται για εργάτες του φωτός που διαπερνούν πολλά πεδία ενίοτε, τότε έχουμε πρόβλημα. Και τότε έχετε έναν άγγελο που φέρνει τα αποτελέσματα ενός διαβόλου στο σύστημα. Χρησιμοποιώ τις λέξεις αυτές, για να καταλάβετε το πόσο μπορεί η δική σας ανησυχία, οργή, κάθε διαταραχή, να επηρεάσει το σύστημα. Γιατί βέβαια, καθώς αποκτάτε μεγαλύτερες δυνάμεις νοητικές και τη δυνατότητα να εισέρχεστε σε χώρους που δεν μπορούν άλλοι, τόσο περισσότερο τα επηρεάζετε αυτά. «Μα», θα ρωτήσει πάλι -ξέρετε ποια, η Άννα θα ρωτήσει πάλι- «δεν υποτίθεται ότι οι δονήσεις αυτές είναι υψηλές; Άρα πώς να σταθεί οτιδήποτε κακό; Γιατί παραμένουν αυτές οι ενέργειες εδώ;» Είσαστε πύλες. Πόσες φορές το έχουμε πει αυτό; Πόσες φορές το ακούσατε, όχι μόνο από εμένα αλλά και από πολλούς άλλους εδώ. Είσαστε οι ίδιοι πύλες. Και στην προκειμένη περίπτωση γίνεστε... κερκόπορτες. Αυτός είναι ένας πολύ βασικός και σημαντικός λόγος για να προσπαθήσει ένας εργάτης του φωτός να μένει πάντα συνειδητοποιημένος και όσο το δυνατόν περισσότερο νηφάλιος, διαυγής, ξάστερος. Όσο περισσότερο το κατορθώνετε αυτό, τόσο περισσότερο στηρίζετε την κοινή εργασία, τον κοινό σκοπό. Τόσο περισσότερο στηρίζετε τα κοινά μας πεδία και τη μεγάλη αδελφότητα του φωτός. Έχουν ειπωθεί αυτά ξανά και ξανά, ίσως με λίγο διαφορετικά λόγια και σε άλλες εποχές ακόμα. Φανταστείτε για παράδειγμα έναν δάσκαλο της Μεγάλης Λευκής Αδελφότητας, να δημιουργεί μία αλυσίδα ιεραρχίας για να προσπελάσει τα κατώτερα πεδία, για να φέρει ενέργειες, πληροφορίες κ.τ.λ. και οι κρίκοι να χάνουν τη συνοχή τους. Πόση ενέργεια χάνει αυτός ο Δάσκαλος; Πόσο πολύ επηρεάζεται ο ίδιος; Αυτά είναι πράγματα που δεν τα σκέφτεται ένας άνθρωπος, γιατί είναι χαμένος στη δική του πραγματικότητα. Γι' αυτό είμαστε και εμείς εδώ, για να τα θυμίζουμε ενίοτε.

Άρα, αυτό που θα ήταν καλό να συνειδητοποιηθεί όχι μόνο από εσάς αλλά και όλους τους ανθρώπους, είναι ότι, η δική σας καλή υγεία, νοητική ισορροπία, ψυχική ισορροπία, γαλήνη, δεν ζητείται, δεν επιδιώκεται μόνο για να βοηθηθεί η δική σας εξέλιξη αλλά επίσης για να προστατευθεί και ο εσωτερικός χώρος, να προστατευθούν και τα εσωτερικά πεδία από ανώμαλες δραστηριότητες. Χρειάζεται να είστε δυνατοί, όχι μόνο στη Γη αλλά και στον Ουρανό. Και βέβαια με αυτό δεν θέλω να πω ότι δεν πρέπει να εκφράζετε την οργή σας, το παράπονό σας, την ανησυχία σας. μην πέσουμε στο άλλο άκρο. Αλλά είναι καλό να δουλέψετε με όλα αυτά τα πάθη του εγώ σας ώστε, καθώς ανεβαίνετε την κλίμακα των δονήσεων, να έχετε διασφαλίσει ότι δεν θα μεταφέρονται αυτές οι ενέργειες στο Άβατο, στον ιερό χώρο, είτε αυτός ο ιερός χώρος αφορά εσάς, τη φυσιολογία σας, είτε αφορά στα φυσικά πεδία. Καλείστε να το διαχειριστείτε. Αν θα το κάνετε με νηστεία και προσευχή ή με διαλογισμό ή με τεχνικές διαφόρων ειδών, δεν είναι τόσο σημαντικό. Εσείς μπορείτε να διαλέξετε το δρόμο, τον τρόπο, το σύστημα, την ιδεολογία μέσα από την οποία θα εργαστείτε. Δεν είναι τυχαίο όμως ότι, στην πλειοψηφία τους οι θρησκείες του κόσμου και τα δόγματα -στην πλειοψηφία τους- υποστηρίζουν έναν δρόμο αρετής, όπως μπορούν να τον συλλάβουν κάθε φορά. Ένα δρόμο αρετής που θα οδηγήσει τους πιστούς στην εξέλιξή τους, αρετής που πρέπει να συμβαδίζει με το σεβασμό.

Στην πραγματικότητα, είμαστε λοιπόν ευάλωτοι -ας χρησιμοποιήσω αυτή τη λέξη-, τόσο οι οντότητες των εσωτερικών πεδίων όσο και εσείς. Όπως λοιπόν δεν θα πηγαίνατε σε ένα πάρτι, δεν θα πηγαίνατε σε μία συνάντηση με κατεβασμένα μούτρα για να μεταφέρετε τη δυσθυμία σας, ανάλογα θα πρέπει να φροντίσετε

τον εαυτό σας και κατά την επαφή σας μαζί μας. Και αυτό μπορεί να γίνει ένα κίνητρο για ακόμα περισσότερη προσπάθεια προς την ισορροπία, ένας ακόμα λόγος που θα σας οδηγούσε να σκεφτείτε δυο φορές και να αποφασίσετε γρηγορότερα να αφήνετε στην άκρη την ανησυχία και να μένετε στην εμπιστοσύνη -στην εμπιστοσύνη προς το Πνεύμα, το Θείο.

Οι θεοί και οι θεές γύρω είναι παρόντες, είναι παρούσες. Ακόμα δεν ήρθε η ώρα να πάρουν το λόγο. Σ' αυτόν τον κύκλο των θεών, για την ώρα μιλώ ακόμα μόνο εγώ, ο Ζευς. Και πιστέψτε με, το κάνω για να δημιουργήσω ένα κατάλληλο υπόβαθρο. Έχετε εργαστεί πολλές φορές με τους θεούς και τις θεές του Ολύμπου, με το Ελληνικό Πάνθεον, όπως λέτε. Δεν είναι η πρώτη φορά, άρα «Λίγο καθυστερημένα», θα σκεφτείτε, «έρχεται τώρα ο Δίας να δημιουργήσει ένα κάποιο υπόβαθρο». Χμ... δεν είναι ακριβώς καθυστερημένα, γιατί αφορά τη δουλειά που έπεται και γιατί έρχεται μετά από μια περίοδο πολύ δύσκολη, όχι μόνο για εσάς αλλά για όλη την ανθρωπότητα, μέσα από την οποία πολλά διαλύθηκαν, πολλά διακόπηκαν, έγιναν πολλές ανακατατάξεις -και θα συνεχίσουν να γίνονται- απλώς οι άνθρωποι έχουν βρει πια έναν κάποιο ρυθμό. Είναι πάρα πολλές οι αλλαγές που συνέβησαν πραγματικά αυτήν την περίοδο και θα σας πάρει χρόνια να το κατανοήσετε.

Ανασυντάσσουμε λοιπόν σταδιακά τις δυνάμεις. Σχεδόν ξεκινάμε από την αρχή. Ξεκινάμε σε νέα βάση. Κάθε φορά ξεκινάμε σε νέα βάση. **Και σ' αυτή τη νέα βάση προέταξα, αν θυμόσαστε καλά την αλήθεια, την αναζήτηση της αλήθειας και τώρα προτάσσω την εμπιστοσύνη και τη φροντίδα, για όλη την κλίμακα της Ιεραρχίας.** Πώς θα μπορούσε να μην τεθεί αυτό το θέμα όταν ανασυντάσσεις τις δυνάμεις σου και προσπαθείς να τους κερδίσεις όλους πάλι, όσους σκόρπισαν, όσους έχασαν την εμπιστοσύνη τους, όσους χάθηκαν στις γήινες φροντίδες. Αυτό γίνεται.

Γι' αυτό και η Άννα σύντομα θα πρέπει να δημοσιεύσει αυτά που λέγονται, ώστε να υπάρχουν κάπου εκεί έξω, για κάθε αναζητητή. Δεν θα πάμε πολύ μακριά σήμερα, είμαστε εδώ γύρω εμείς και εσείς μαζί.

Θέλω μία δέσμευση από εσάς. Όχι μόνο από εσάς που συμμετέχετε αυτή τη στιγμή στον κύκλο αλλά απ' όλους επίσης, όσοι και όσες θα διαβάσουν και θα ακούσουν την επικοινωνία μας. **Η δέσμευση είναι επί τω Έργω. Σιωπή... Σιγή, συγκέντρωση των δυνάμεων, στοχοθεσία και αφοσίωση στο Έργο.**

Ακούγομαι περισσότερο σαν πνευματικός δάσκαλος της Μεγάλης Λευκής Αδελφότητας, αναληφθείς, παρά ως ο Ολύμπιος Ζευς που γνωρίζετε -γιατί τάχα;

Θέλω λοιπόν αυτή τη δέσμευση από εσάς. Γιατί τίποτα δεν τελείωσε αλλά τα πάντα αρχίζουν κάθε στιγμή. Τα πάντα αρχίζουν κάθε λεπτό. Αν είχατε την εικόνα που έχω από ψηλά, των ανθρώπων που δεσμεύονται και χάνουν κατόπιν την αποφασιστικότητά τους εν ριπή οφθαλμού, θα βλέπατε ένα φαντασμαγορικό θέαμα ακτίνων φωτεινών, που υψώνονται διαρκώς για να πέσουν πάλι, να συρρικνωθούν πάλι. Και ξανά και ξανά και ξανά από την αρχή. Λαμπυρίζει η Γη. Μικρές ακτίνες, μερικές μεγάλες, μερικές πολύ μεγάλες -και πολύ λιγότερες- εκφράζουν την ευθυγράμμιση με το σκοπό. Κι εμείς προσπαθούμε να πιάσουμε αυτές τις ακτίνες την ώρα που εκπέμπονται και να τις σταθεροποιήσουμε, να τις δυναμώσουμε. Δεν είναι εύκολο από την πρώτη στιγμή. Ξανά και ξανά και ξανά χρειάζεται αυτή η προσπάθεια από κάτω, μέχρι να καταφέρουν να σταθεροποιηθούν, ελάχιστα έστω, ώστε να μπορέσουμε να συλλάβουμε αυτή τη

χορδή, τη φωτεινή ακτίνα και να την κρατήσουμε και να την τραβήξουμε ψηλότερα και να τη χρησιμοποιήσουμε ως μια σταθερή ενεργειακή ροή προς τη Γη και από τη Γη προς εμάς.

Η δική σας ακτίνα πόσο ψηλά φτάνει; Πόσο σταθερή είναι; Ελάτε τώρα, στο σημείο που κάθεστε, με τη σπονδυλική στήλη όσο το δυνατόν καλύτερα ευθυγραμμισμένη, δείτε τη χορδή σας, δείτε την ακτίνα που υψώνεται. Δεν θέλω να τη φτάσετε στον ήλιο. Ξέρετε, το να χρησιμοποιείτε αυτήν την εικόνα είναι ένα πολύ καλό τέχνασμα για να διευκολύνετε τον εαυτό σας να υψώνει την ενέργειά του μέχρι τον ήλιο. Είναι ένα πολύ καλό τέχνασμα αυτό, βοηθάτε πάρα πολύ την ενέργειά σας αλλά βέβαια δεν μπορείτε να έχετε διαρκώς στο νου σας αυτή τη χορδή.

Θέλω τώρα παθητικά να οραματιστείτε τη σπονδυλική σας στήλη, ως βάση στη Γη, της ακτίνας που υψώνεται προς τον ουρανό και να παρακολουθήσετε πόσο ψηλά φτάνει, χωρίς να τη δέσετε με τον Ήλιο. Πάρτε ένα-δύο λεπτά γι' αυτό.

[Παύση 2']

Στο σημείο όπου έχει φτάσει η ακτίνα σας, βρίσκεται ένας άγγελος. Είναι μια ενέργεια αγγελική. Και αυτός γίνεται συνδετικός κρίκος ανάμεσα σε εσάς και άλλα μακρύτερα πεδία, μακρύτερα σημεία. Διαχέει ενέργεια μέσα στη χορδή αυτή. Η ακτίνα που υψώσατε γίνεται ένα κανάλι μέσα στο οποίο ο άγγελος χύνει ενέργειες. Αφήστε τον εαυτό σας από αυτή τη χορδή, αυτό το κανάλι πια, τον αγωγό, να παραλάβει τις αγγελικές ροές. Καθώς κατεβαίνουν σε εσάς, διαπερνούν τη σπονδυλική σας στήλη, προχωρούν μέσα στη γη, ριζώνουν εκεί και το σώμα σας, καθώς γεμίζει επίσης από αυτές τις ενέργειες, πάλλεται, δονείται, ανάλογα.

[Παύση 2']

Νιώστε πώς δέχεται το σώμα σας την ενέργεια -και το αυρικό σας σώμα επίσης-, νιώστε τις ροές και παρατηρήστε ό,τι μπορείτε να συλλάβετε.

[Παύση 2']

Στο σημείο αυτό η εργασία μας και η επικοινωνία μας ολοκληρώθηκε. Πάρτε χρόνο για να μοιραστείτε την εμπειρία σας.

Ζεус και οι Ολύμπιοι

[Ακολούθησε μοίρασμα εμπειριών]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 5^η - 04.11.2021

«Στον Μεγάλο Κύκλο του Χρόνου»

Άννα: Παίρνουμε ανάσες βαθιές, αβίαστες, χαλαρές. Μετράμε δέκα αναπνοές - δέκα εισπνοές και εκπνοές. Μένουμε εστιασμένοι στην άκρη της μύτης, εκεί που νιώθουμε τον αέρα να εισέρχεται κατά την εισπνοή.

.....

Αφήστε με να ενώσω τις ευχές μου με τις δικές σας. Κατεβαίνει η ενέργειά μου σταδιακά. Η Άννα κάθεται, περιμένει. Εγώ είμαι εδώ. Φέρνω την ενέργειά μου σταδιακά. Είναι φορές που δεν μπορείτε να δεχτείτε πολλά μαζί, σας κουράζουν. Πάρτε χρόνο.

Το κάθε τι έρχεται στην ώρα του και είναι ωραίο. Συμβαίνει μέσα σε όλη την καταλληλότητα της στιγμής. Και θέλω να δείτε τη ζωή σας αυτή την ώρα, σε όλη την καταλληλότητά της, αναγνωρίζοντας πως, όλα όσα έχουν συμβεί και όλα όσα πρόκειται να συμβούν, είναι κατάλληλα.

Μάχεστε. Μάχεστε για τον γήινο εαυτό. Δεν χρειάζεται. Απευθυνθείτε για μια φορά στο Πνεύμα, εννοώντας, κατανοώντας πλήρως την καταλληλότητα όλων όσων συνέβησαν και συμβαίνουν και θα έρθουν να συμβούν.

Ο μεγάλος κύκλος του Χρόνου σας περιβάλλει. Είστε ένα σημείο στο κέντρο του μεγάλου κύκλου του Χρόνου. Όταν κινείστε στην περιφέρεια, βιώνετε το πριν και το μετά. Όταν στέκεστε το κέντρο, είστε στο Τώρα και αντιλαμβάνεστε ότι το πριν και το μετά κυνηγούν το ένα το άλλο πάνω στην κυκλική τροχιά τους και το ένα καταπίνει το άλλο, το ένα θα μπορούσε να είναι το άλλο. Βρίσκονται σε ένα ατέρμονο παιχνίδι, την ώρα που εσείς απολαμβάνετε τη γαλήνη του κέντρου.

Θέλω τώρα να δείτε από το κέντρο που στέκεστε προς την περιφέρεια του μεγάλου κύκλου του χρόνου. Είναι μεγάλος όσο ένα μεγάλο ταψί; Όσο η περιφέρεια ενός κυκλικού σταδίου; Είναι όσο ο γήινος ορίζοντας. Βάλτε το χρόνο σ' αυτήν την προοπτική. Και καθώς κοιτάζετε μπροστά, από το κέντρο που είστε, ορίζετε ένα σημείο, αυτό που βρίσκεται ακριβώς μπροστά σας ως έναρξη.

Αφήστε τα γεγονότα της ζωής σας να διευθετηθούν επάνω σ' αυτόν τον κύκλο. Αντί να γυρίζετε εσείς γύρω-γύρω, μπορείτε να αφήσετε τον κύκλο να γυρίσει, να στραφεί ελαφρά, να κινηθεί, ώστε τα γεγονότα να βρίσκονται πάντα μπροστά σας και εσείς ακίνητοι. Αφήστε τα όλα πάνω στον κύκλο και παρατηρήστε τα μέχρι το τέλος του κύκλου αυτής της ενσάρκωσης, στο σημείο δηλαδή που ξεκίνησε ο κύκλος. «Η αρχή μου είναι το τέλος μου».

Σταθείτε λίγο πιο ψηλά, ώστε τα γεγονότα να είναι λίγο πιο χαμηλά στον κύκλο. Ο κύκλος να είναι στο ύψος των ποδιών σας. Αυτή λοιπόν είναι η τρέχουσα

ενσάρκωση. Είναι ο κύκλος του Χρόνου. Δεν είναι ένας κύκλος που μετρά σε γήινα χρόνια. Είναι ένας ολοκληρωμένος κύκλος -τελεία. Είναι ο χρόνος στον οποίο εσείς κάνετε τα πράγματα, αυτά που ήρθατε να κάνετε. Δεν μετρά ο γήινος χρόνος ή ο χρόνος της Ανδρομέδας ή του Άρη, κανένας χρόνος. Εσείς ορίζετε το χρόνο, με το σχέδιό σας. πόσο μένει ακόμα μέχρι το τέλος του κύκλου;

[Σύντομη παύση]

Και τώρα κινηθείτε ανάποδα. Δείτε και πάλι τα γεγονότα της ζωής σας, τα κυριότερα, ό,τι θυμόσαστε. Αφήστε τον κύκλο να κινηθεί προς την αντίθετη κατεύθυνση και παρακολουθήστε τα γεγονότα προς το παρελθόν, μέχρι να έρθει η έναρξη και πάλι μπροστά σας. εκεί υπάρχει μία εγκοπή. Αφήσετε νοητική ουσία από το κέντρο του κύκλου να πλημμυρήσει αυτήν την εγκοπή, να ενώσει πλήρως τα δύο άκρα πάνω στο κύκλο και προχωρήστε πιο πέρα από αυτήν, πιο πίσω, στο τέλος της προηγούμενης ενσάρκωσής σας.

Και τώρα πάρτε χρόνο για να δείτε αυτό το τέρμα. Κοιτάζετε από το κέντρο προς τον κύκλο που είναι στην απόσταση του γήινου ορίζοντα, πιο χαμηλά από τα μάτια σας αλλά προβάλλονται όλα αρκετά καθαρά για να τα δείτε. Για να σας διευκολύνω, θα σας πω να βάλετε εκεί έναν καθρέφτη. Στο τέλος της προηγούμενης ενσάρκωσής σας, εκεί, στην τελευταία περίοδο, βάλτε έναν καθρέφτη και κοιταχτείτε μέσα. Έτσι θα δείτε τα γεγονότα.

[Σύντομη παύση]

Μην παραξενευτείτε αν βρεθείτε σε εποχή πολύ παλαιότερη από αυτήν που πιστεύατε ότι είχατε κάποια ενσάρκωση, γιατί προφανώς οδηγείστε σ' αυτό που χρειάζεται να δείτε.

[Παύση 2']

Μιλάμε ο Άρης και ο Ζευς. Βρισκόμαστε εκατέρωθεν της Άννας και η ενέργειά μας έρχεται ενοποιημένη. Κάθε φορά που θέλετε να ενώσετε δύο διαφορετικές ενσάρκώσεις πάνω στον κύκλο, το τέλος της μιας με την αρχή μιας άλλης και τανάπαλιν, για να κινηθείτε προς τα πίσω -ή και προς τα εμπρός, αν θέλετε-, γεμίζετε την εγκοπή με νοητική ουσία. Κλείνετε το μικρό κενό που υπάρχει ανάμεσα στην αρχή και στο τέλος με νοητική ουσία. Μπορείτε να τη δείτε σε χρώμα μπλε... βαθιά γαλάζια ακτινοβολία.

Ο ίδιος ο Χρόνος δεν έχει αρίθμηση. Αυτό που μετράτε είναι η εμπειρία σας και δη η συλλογική σας εμπειρία. Τη συλλογική σας εμπειρία μετράτε με το χρόνο. Για τον καθένα και την καθεμία όμως από εσάς, είναι απλώς το άνοιγμα της ενέργειας της υλοποίησης του σεναρίου σας, πάνω στη συλλογική ροή. Το άνοιγμα, η διάρκεια στην οποία συμμετέχετε στο συλλογικό παιχνίδι, στη συλλογική πραγματικότητα. Και ως συλλογική πραγματικότητα δεν αναφέρουμε μόνο τη γήινη πραγματικότητα, μόνο την ανθρώπινη συλλογική πραγματικότητα αλλά τη σύνθεση των επιμέρους πραγματικοτήτων όλων των βασιλείων.

Παράλληλα με τη γήινη ενσάρκωσή σας ως άνθρωποι, έχετε και άλλες υπάρξεις. Κάποιοι από εσάς εδρεύουν υπογείως και συντονίζουν μέρος της δραστηριότητάς τους εκεί. Άλλοι ζουν παράλληλα σε άλλες περιοχές του πλανήτη και έχουν μορφές διαφορετικές της ανθρώπινης, ακόμα και στοιχειακές μορφές, ανάλογα με το δυναμικό που έρχονται να εκπληρώσουν.

Είμαστε βέβαιοι ότι κάτι τέτοιοι δεν το έχετε ξανακούσει. Μια οντότητα να διαθέτει ενσάρκωση ως άνθρωπος στη γη και ως, για παράδειγμα, νεράιδα ταυτόχρονα... ή μια οντότητα υπόγεια, ένα στοιχειακό; Σε πολλά βασίλεια κινείστε ταυτόχρονα! Όταν σας λένε οι άλλοι ότι απλώνεστε σε πολλές διαστάσεις, ο νους σας ταξιδεύει αμέσως στο χώρο, το χρόνο και τις διαστάσεις πέρα από την τρίτη και την τέταρτη αλλά σας διαφεύγει ότι κάθε βασίλειο εκδηλώνεται σε μια άλλη διάσταση, αποτελεί μια άλλη διάσταση.

Εδώ λοιπόν βρίσκεται ένα πολύ σημαντικό κλειδί, που δεν είχε τεθεί έως τώρα, της συνύπαρξης όλων αυτών των οντοτήτων, ζωικών και μη, πάνω στην ενιαία πραγματικότητα του γήινου πεδίου. **Τι σημαίνει λοιπόν χρόνος ενσάρκωσης για μία οντότητα που αυτή τη στιγμή στέκεται στο κέντρο του κύκλου, κοιτάζει γύρω τον ορίζοντα του Χρόνου, μπορεί να κινηθεί στο παρελθόν και στο μέλλον και, με λίγη προσπάθεια και εκπαίδευση, μπορεί να αντιληφθεί τον εαυτό της και σε άλλες μορφές ζωής; Για ποιο χρόνο μιλάμε;** Ξαφνικά, βρίσκεστε να καταναλώνετε μέσα σε μία ενσάρκωση πολύ περισσότερο χρόνο απ' ό,τι φαντάζεστε. Να χρησιμοποιείτε περισσότερο χρόνο, μέσα από τις διαφορετικές σας όψεις.

Χμ, να λοιπόν κάτι ενδιαφέρον για να απασχολήσετε τον νου σας την ερχόμενη εβδομάδα και όχι μόνο. «Μα, ποιος θα μου το 'λεγε ποτέ», λέει η Άννα, «ότι μπορεί να είμαι κάπου ένα γνωμικό ή μια νεράιδα ή... ένα σκαθάρι; Θα μπορούσα να είμαι ένα σκαθάρι;» Θα μπορούσες να είσαι τα πάντα!

Φυσικά, αυτό μπερδεύει αρκετά το θέμα της εξέλιξης. Είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που δημιουργείται αυτή τη στιγμή στο μυαλό σας. Αν ένας άνθρωπος μπορεί να υποστραφεί, μπορεί να ενσαρκωθεί και ως ζώο, τότε πού είναι η εξέλιξη; Έχει ειπωθεί από πολλούς ότι δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, δεν μπορεί να συμβεί.»

Εξηγήσεις. Εξηγήσεις θα δοθούν εν καιρώ. Δεν σας λέμε ότι γίνεστε τσακάλια ή νυχτερίδες. Μιλήσαμε για άλλες διαστάσεις. Οντότητες άλλων διαστάσεων. Γιατί θεωρείτε ότι αν είστε άνθρωπος στο γήινο πεδίο πρέπει να είστε άνθρωπος, να έχετε αυτή τη μορφή και σε όλα τα άλλα; Είναι βέβαιο ότι δεν έχετε αυτή τη μορφή σε όλα τα άλλα. Τι μορφή θα μπορούσε να είναι αυτή λοιπόν;

Κάθε πεδίο έχει τους κατοίκους του. Εσείς απλώνεστε σε όλα τα πεδία. Κάποιοι από εσάς σε όλα, κάποιοι σε λιγότερα αλλά τείνετε να εξαπλωθείτε σε όλα. Και, για να γυρίσουμε στο αγαπημένο θέμα αυτής της περιόδου, αυτό που πραγματικά απλώνεται παντού, είναι το Πλήρωμα!

Υπάρχουν αναφορές που συνδέουν ανθρώπους με νεράιδες, με ξωτικά αλλά όχι τόσο σαφείς, όσο η αναφορά που κάναμε εδώ. Έτσι λοιπόν, μια που βρίσκεστε ακόμα στο κέντρο του κύκλου, θα θέλαμε και πάλι να κοιτάξετε στο κέντρο του καθρέφτη, να κοιτάξετε και για μια ακόμα φορά να πείτε: «Καθρέφτη καθρεφτάκι μου, δείξε μου, τι άλλο είμαι; Τι άλλες μορφές έχω εκτός από αυτή τη γήινη μορφή;» Και μπορείτε γι' αυτόν το λόγο να φέρετε τον κύκλο στο τώρα, στην τρέχουσα ενσάρκωση, ή να τον αφήσετε να κοιτάξει λίγο παλαιότερα. Είναι το ίδιο. Τοποθετείτε τον καθρέφτη στον ορίζοντα, στη στιγμή που θέλετε να κοιτάξετε και εστιάζετε εκεί.

Προσέξτε, δεν είναι απαραίτητο να δείτε μια νεραϊδομορφή ή μια μορφή από αυτές που γνωρίζετε, τις εξωραϊσμένες μορφές που μοιάζουν πάντα με ανθρώπους. Μπορεί να είναι κάτι άλλο.

[Παύση 2']

Όταν λάβετε μια εικόνα, μπορείτε να μετακινηθείτε μπροστά ή πίσω και να κοιτάξετε και σε κάποιο άλλο χρονικό σημείο. Πάντοτε γεμίζετε την εγκοπή ανάμεσα στην αρχή και το τέλος με νοητική ουσία σε ανοιχτό μπλε.

[Παύση 2']

Και σιγά-σιγά επιστρέφετε πάλι στο κέντρο του κύκλου. Μαζεύετε την ενέργειά σας στο κέντρο. Αυτό που κάναμε σήμερα ήταν μία άσκηση. Άσκηση μίας τεχνικής με την οποία μπορείτε να δείτε ψηλότερα. Μπορείτε να κοιτάξετε από υψηλότερα πεδία το άνοιγμά σας στους χρόνους της γήινης πραγματικότητας, της συλλογικής πραγματικότητας.

Ζητούμενο μιας οντότητας είναι να καταφέρει να συγκεντρώσει την ενέργειά της και να την εκδηλώσει σφαιρικά, συνειδητά, συγκεντρώνοντας όλους τους χρόνους σε έναν. Δεν σημαίνει ότι είναι λάθος το να διαθέτει ενέργεια για να ανοίξει σε μια άλλη διάσταση σε έναν παράλληλο χρόνο αλλά, όσο εξελίσσεται, αντιλαμβάνεται πληρέστερα τη σύνθεση των διαφορετικών χρόνων στους οποίους εκδηλώνεται. Για την ακρίβεια, τη σύνθεση των παράλληλων πραγματικοτήτων και της διάρκειάς τους σε χρόνο.

Στα άλλα πεδία εκφράζονται ποιότητες που προκύπτουν από την αδυναμία να εκφραστούν στο φυσικό πεδίο· όχι αδυναμία με την έννοια της υστέρησης αλλά αδυναμία λόγω ίσως της μη καταλληλότητας ή για πολλούς άλλους λόγους. Αποτέλεσμα αυτού είναι να υπάρχουν άνθρωποι που εκφράζονται ως άλλες οντότητες σε άλλες διαστάσεις, επειδή δεν είναι κατάλληλο ή δεν έχουν οδηγηθεί ακόμα σε αυτό το επίπεδο, του να μπορούν να φέρουν αυτό το δυναμικό στο φυσικό πεδίο. Όταν αυτό δεν είναι κατάλληλο, σημαίνει ότι έχουν αναπτύξει μεν την ικανότητα να το κάνουν αλλά στο πλαίσιο του Σχεδίου, χρειάζεται να κρατήσουν ενέργεια σε εκείνες της διαστάσεις. Είναι αυτό που θα λέγατε placeholders· κρατούν ενέργεια σε άλλες διαστάσεις, για να τις διατηρήσουν σε λειτουργία, να τις υποστηρίξουν.

Για την ακρίβεια, αυτός είναι και ένας λόγος που πάρα πολλοί άνθρωποι υποφέρουν συνειδητά, μένοντας πάρα πολύ στο θυμικό, στο αστρικό πεδίο, καθώς εντείνουν την εκεί δραστηριότητα. Αυτό, θα σκεφτόταν κάποιος, δεν είναι και τόσο καλό, γιατί το αστρικό θα πρέπει να μεταλλαχθεί, θα πρέπει να περάσουν οι οντότητες σε ένα ανώτερο επίπεδο, να περάσουν στο νοητικό, να απελευθερωθούν από το αστρικό. Παρόλα αυτά, παίζονται πάρα πολλά σενάρια εκεί και χρειάζεται να υπάρχει πληθώρα ενεργειών και μεγάλη ποικιλία ενεργειών σε κατάλληλες αναλογίες, ώστε το σύστημα να προωθεί εκείνους που μπορούν να προωθηθούν περαιτέρω. Υπάρχει μία εξαιρετική νοημοσύνη που διέπει τη λειτουργία όλων των πεδίων των οποίων είσαστε μέρος.

Θα άξιζε έτσι τον κόπο να αναρωτηθείτε σε ποια πεδία κινείστε, τουλάχιστον στην τρέχουσα ενσάρκωσή σας. Τι ενέργειες κρατάτε εκεί; Σε τι χρόνους; Και αυτοί οι χρόνοι πώς εναρμονίζονται με το χρόνο της γήινης εκδήλωσής σας; Είναι εντυπωσιακό να σας μιλούμε για παράλληλους χρόνους και χρονογραμμές στο σύμπαν αλλά για δείτε πόσο πιο εντυπωσιακό μπορεί να είναι, το ότι αυτό το ζείτε τώρα! Πόσο πιο εντυπωσιακό είναι το ότι μπορείτε να το καταλάβετε σιγά-σιγά και μάλιστα να εναρμονίσετε καλύτερα και συνειδητά πλέον το άνοιγμά σας σε αυτά τα πεδία!

Γιατί θα έρθει μία εποχή που πολύ συνειδητά θα μπορείτε να αφήνετε ενέργεια σε ένα πεδίο ή να την αφαιρείτε από εκεί, να τη μεταφέρετε κάπου αλλού. Είναι στο χέρι σας. Είναι κάτι που μπορείτε να κάνετε αλλά δεν ξέρατε ότι μπορείτε να το κάνετε -και ίσως δεν χρειαζόταν, αφού τα πάντα γίνονται μέσα σε πλήρη καταλληλότητα.

Έχοντας πει αυτά, κλείνουμε τη σημερινή μας συνάντηση και σας αφήνουμε να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας.

Ζευς και Άρης ταυτόχρονα.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 6^η - 11.11.2021

«Το Πολυόματο»

Ας επικαλεστούμε στην καρδιά μας τον Ζευ. Ας ανοίξουμε τα αυτιά μας και τα μάτια μας τα εσωτερικά, για να τον ακούσουν και να τον δουν.

.....

Καρδιοχτύπι... Καρδιοχτυπάτε. Ανεβαίνουν οι παλμοί σας, σφύζετε από ζωή, το αίμα κυκλοφορεί ακατάπαυστα στις φλέβες σας, ρέει διαρκώς. Ένα παράδειγμα της διαρκούς ροής της ζωής, της ανάγκης για ροή προκειμένου να διατηρηθεί η ζωή. Πάρτε λίγο χρόνο για να νιώσετε το αίμα να κυκλοφορεί στο σώμα σας με κάθε καρδιακό παλμό. Αναπνέετε σταθερά, αργά, ρυθμικά. Η εστίαση είναι στην καρδιά και τον παλμικό της χτύπο.

Η καρδιά κοιτάζει ακατάπαυστα προς τον ουρανό. **Τα μάτια της καρδιάς είναι πάντοτε στραμμένα προς τον ουρανό.** Έχει μάτια η καρδιά; Χμ, μπορείτε να το πείτε κι έτσι. Δεν είναι μάτια όπως τα δικά σας αλλά υπάρχουν συγκεκριμένα κέντρα της, που κοιτάζουν ψηλά. Και μέσα από αυτό το κοίταγμα αναγνωρίζει τα πάντα. Κλειστή καρδιά είναι η καρδιά που δεν μπορεί να κοιτάξει ψηλά. Που την αναγκάζει ο νους ο ψεύτης, ο κλέφτης, ο... διαστροφέας/διαστρεβλωτής, να κοιτάξει προς τα κάτω. Όταν κοιτάζει η καρδιά προς τα κάτω, δεν κοιτάζει την πραγματικότητα. Κάθε άλλο! Το κάτω για την καρδιά είναι οι φόβοι της. Το επάνω είναι το άνοιγμα, είναι η διαστολή, διεύρυνση, απελευθέρωση και βέβαια αγάπη. Το κάτω είναι φόβος, καταστολή, συστολή, περιδίνηση προς τα κάτω, εγκλωβισμός, διαστροφή.

Η καρδιά λοιπόν δεν έχει μόνο οριζόντια δράση αλλά και κάθετη. Η οριζόντια δράση μπορεί να αναπτυχθεί ισοσκελισμένα, ισομερώς, ισορροπημένα, όταν η καρδιά ορά προς τα άνω. Μίλησα για συγκεκριμένα κέντρα της καρδιάς, που είναι εστιασμένα προς τα πάνω, άνωθεν του διαφράγματος, που σημαίνει προς τα ανώτερα κέντρα. Υπάρχουν φυσικά σημεία, πρόκειται για φυσικά σημεία στην καρδιά. Οι λεπτομέρειες ισχύουν βέβαια αλλά δεν θα μπορούμε σε αυτές, καθώς πρέπει πρώτα να εμπεδώσετε τη ροή της ενέργειας. Φανταστείτε ότι, η διαφορά ανάμεσα στο κάτω και το άνω της καρδιάς είναι η ίδια, με το να πατάτε τα πόδια σας σε ένα σταθερό έδαφος στη γη, που είναι όμως απόλυτα πεπερασμένο. Μικρό και πεπερασμένο. Ενώ από την άλλη πλευρά, αν κοιτάξετε προς τον ουρανό, το άλλο άκρο είναι ευρύ και θα έλεγε κάποιος, άπειρο. Αυτός είναι ο συμβολισμός της εστίασης της καρδιάς. Μπορούμε να έχουμε ανοιχτή καρδιά που κοιτάζει προς τα άνω και καλή γείωση ταυτόχρονα; καλή πρόσφυση στη γήινη πραγματικότητα; Πάντα είναι καλή η πρόσφυση μιας ισορροπημένης καρδιάς. Καταλαβαίνετε, ότι δεν είναι μονόδρομος, η καρδιά δεν κοιτάζει είτε μόνο προς τα πάνω είτε μόνο προς τα κάτω. Είναι σημαντική όμως η κατεύθυνση στην οποία στρέφεται κατά τη μεγαλύτερη διάρκεια της λειτουργίας

της. Μπορεί λοιπόν να τείνει να ανοίξει, να κοιτάξει προς τα άνω αλλά να ρίχνει ακόμα πολλές ματιές προς τα κάτω.

Δείτε την καρδιά, στην προκειμένη περίπτωση το ενεργειακό κέντρο της καρδιάς, σαν μία σφαίρα. Στην πραγματικότητα είναι ένα πολυόματο η καρδιά. Δεν έχει μόνο ένα ή δύο μάτια, τέσσερα ή πέντε, είναι ένα πολυόματο. Μπορείτε να δείτε μία σφαίρα ενεργειακή, καλυμμένη από μάτια. «Μα δεν θα έπρεπε να λειτουργούν όλα στην προκειμένη περίπτωση;» ρωτάει αμέσως-αμέσως η Άννα. Όταν λειτουργούν όλα, υπάρχει ισορροπία μεν αλλά, όταν λειτουργούν όλα, υπάρχει επίσης ένα θέμα με την εστίαση. Η καρδιά είναι ένας κεντρικός μηχανισμός, μία κεντρική ενεργειακή συσκευή στο ανθρώπινο σύστημα/σώμα, που μπορεί να λειτουργήσει απόλυτα ισορροπημένα αλλά, στην πλήρη της έκφραση, είναι ένα πολυόματο. Όταν λειτουργεί στην πλήρη της έκφραση, κοιτάζει μέσα από τα μάτια της παντού προς τα έξω. Αυτό σημαίνει ότι αντιλαμβάνεται τα πάντα. Φανταστείτε όμως, πόση ακρίβεια θα πρέπει να υπάρχει στη διατήρηση της ισορροπίας της, ώστε να μην καταρρεύσει, να μη διαλυθεί, σκορπώντας παντού, αφού κοιτάζει προς τα έξω και είναι προς τα εκεί η εστίαση, παντού έξω, όπως και να μην καταρρεύσει προς τα μέσα, κλείνοντας όλα τα μάτια ταυτόχρονα. Την παριστούν με δωδεκαπέταλο λωτό. Εγώ προτιμώ να τη βλέπετε ως πολυόματο.

«Ποιο είναι το ζητούμενο λοιπόν;» έρχεται η ερώτηση. «Να τη βλέπουμε ως πολυόματο ή να βλέπουμε τα μάτια της να κοιτούν προς τα επάνω;» Πρόκειται για ένα ευαίσθητο σύστημα, η ισορροπία του οποίου μπορεί να διαταραχτεί και το ίδιο σύστημα να διαρραγεί, αν η κατεύθυνση της προσοχής δεν λειτουργεί με ικανοποιητικό βαθμό εστίασης. Αυτό που εστιάζει την καρδιά είναι η αγάπη. Είναι επίσης και κάθε συναίσθημα, γιατί το συναίσθημα είναι αυτό που την εμπλέκει στο να κοιτάζει, να στραφεί κάπου. Την ενεργοποιεί και την αναγκάζει να δει.

Φανταστείτε λοιπόν αυτό το πολυόματο, που κοιτάζει προς όλες τις κατευθύνσεις, είναι γεμάτο μάτια, να στρέφεται στον πόνο, να στρέφεται να κοιτάζει τη χαρά, να κοιτάζει την απελπισία, να κοιτάζει τη θλίψη, να κοιτάζει την ανησυχία, να κοιτάζει τον φόβο και πάλι τον πόνο και πάλι την ανησυχία και κάπου, σε κάποια ελπίδα, μπορείτε να φανταστείτε σε πόσες κατευθύνσεις διασπάται η ενέργεια της καρδιάς; Εδώ δεν έχετε την εικόνα της καρδιάς σαν ένα παθητικό, ανοιχτό λουλούδι. Εδώ φαίνεται η καρδιά να συμμετέχει στην λειτουργία όλου του συστήματος, ως ένα πολυόματο, που αντιλαμβάνεται. Και όχι μόνο αντιλαμβάνεται όπως ο νους αλλά βιώνει, νιώθει. Αυτό που εστιάζει την καρδιά είναι το συναίσθημα. Δεν είναι το κέντρο του συναισθήματος η καρδιά, το συναίσθημα είναι πιο χαμηλά, όπως και το κατώτερο νοητικό είναι πιο χαμηλά. Όμως η καρδιά από την άλλη, έχει ιδιαίτερη σύνδεση με το δεύτερο ενεργειακό κέντρο. Βάλλεται από το συναίσθημα και περιορίζεται, υποφέρει, από το νου στην κατώτερή του εκδήλωση. Η καρδιά λοιπόν, που βρίσκεται στο κέντρο του συστήματος των ενεργειακών κέντρων, σηκώνει το βάρος των τριών κατώτερων κέντρων, κάτω από το διάφραγμα. Το διάφραγμα είναι το όριο. Είναι ένας θόλος. Ένας θόλος, που κρατά τα τρία πεδία κάτω από την επίβλεψη της καρδιάς, η οποία όμως αντιλαμβανόμενη νιώθει με την εστίασή της. Είναι μία εξαιρετική άγκυρα η καρδιά στο γήινο σώμα. Όχι η άγκυρα του πρώτου κέντρου, που πρέπει να βυθιστεί στη γη, να έχει καλή πρόσφυση για αγκυροβολήσετε εκεί τη θειότητά σας. Η καρδιά είναι μια καλή άγκυρα των ανώτερων πεδίων, καθώς μέσα σε αυτή μπορούν να εισχωρήσουν και από εκεί να επιβλέψουν και να εισέλθουν, σε δεύτερο χρόνο, στα κατώτερα πεδία. Συνδέει τα κέντρα κάτω του διαφράγματος με όλα τα υπόλοιπα, ανώτερα κέντρα. Ναι, είναι ένα πολυόματο.

Η καρδιά είναι ένας Άγγελος. Η ίδια η καρδιά είναι ένας άγγελος, είναι η αγγελική σας συνείδηση. Άγγελοι, διάφορες κατηγορίες αγγέλων, υπάρχουν και λειτουργούν σε όλο σας το σώμα αλλά η αγγελική συνείδηση βρίσκεται στην καρδιά.

Και έχετε μπροστά σας τον Δία, υπενθυμίζω, στον κύκλο των Θεών, να σας μιλά για την αγγελική σας συνείδηση, που εδρεύει στην καρδιά. Παράδοξο; Τίποτα δεν θα πρέπει να σας ξαφνιάζει πια, έτσι δεν είναι; Και λέγοντας αυτά, έχω κοντά μου την Αθηνά, την οποία μπορείτε να δείτε στην πλήρη της πολεμική περιβολή, με το γοργόνιο στο στήθος.... Χμ! Και τώρα καλείστε να θυμηθείτε το ρόλο του γοργόνιου, το οποίο η Αθηνά φέρει στο κέντρο, στο ύψος της καρδιάς. Κάποιες φορές μπορεί να φανεί λίγο χαμηλότερα, προς το ηλιακό κέντρο αλλά η θέση του γοργόνιου είναι στην καρδιά. Την καρδιά που, όπως ξεκίνησα να λέω, είναι ένα πολυόματο. Και ω, τι σύμπτωση, η γοργόνα ήταν εκείνη που με το βλέμμα της πέτρωνε όποιον κοίταζε, όποιον την κοίταζε στα μάτια. Έτσι, όταν εξουδετερώθηκε, το κεφάλι της, η μορφή της και τα μάτια που πέτρωναν με το βλέμμα τους, έγιναν ένα αποτροπαϊκό σύμβολο προστασίας, που η Αθηνά πλέον φορούσε στην καρδιά.

Ίσως δεν χρειάζεται να σας πω τίποτε άλλο. Τα συμπεράσματά σας τα έχετε βγάλει. Ήδη καταλάβατε, σε αρκετά μεγάλο βάθος, πόσο προστατευτικό για την καρδιά, το ενεργειακό κέντρο αυτό, είναι το γοργόνιο. Όμως δεν προχωρήσαμε για να εξηγήσουμε πώς ακριβώς λειτουργεί, σε σχέση με την κατεύθυνση που κοιτάζει η καρδιά. Η Αθηνά φορούσε το γοργόνιο -και το φορά- στην καρδιά, για να προστατεύεται από τους εχθρούς που πολεμά. Τους αντιμετωπίζει κατά πρόσωπο. Αυτή η καρδιά όμως που χτυπά μέσα σας και σφύζει από ζωή, κοιτάζει σε διάφορες κατευθύνσεις. Κοιτάζει πάνω, κοιτάζει κάτω, κοιτάζει τον πόνο, τον φόβο, όπως προείπαμε. Πώς μπορεί να απεμπλακεί; Κατ' αρχάς, πρέπει να απεμπλακεί; Είναι θεμιτό να απεμπλακεί; Αν είναι πολυόματο, είναι για κάποιο λόγο. Χρειάζεται να κοιτά. Εδώ θα κάνουμε ένα κλικ, για να δούμε τη λειτουργία του πολυόματου λίγο διαφορετικά. Η καρδιά ορά – τελεία. Και έχει τη δυνατότητα να ορά ισορροπημένα και αποστασιοποιημένα. Αυτός που εμπλέκει την καρδιά είναι ο νους. Συμβαίνει λοιπόν εμπλοκή του κέντρου της καρδιάς και του ηλιακού κέντρου. Είναι κοντά, αλληλοεπηρεάζονται και αυτό συμβαίνει για έναν καλό λόγο φυσικά, δεν είναι τυχαίο. Η καρδιά ορά αλλά η εγγύτητά της με το ηλιακό πλέγμα την επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό, έτσι ώστε να ερμηνεύει, να κατανοεί αυτά που ορά, μέσα από το φίλτρο του ηλιακού πλέγματος. Ο διαχωριστικός θόλος υπάρχει, είναι εκεί. Το διάφραγμα υπάρχει, τα διαχωρίζει. Μπορεί να βοηθήσει περισσότερο; Αφήστε με να έρθω περισσότερο κοντά σας. Ζητώ από την Άννα να μου επιτρέψει να πάρω εγώ πλήρως τα ηνία, για να προχωρήσουμε.

Τα μάτια της καρδιάς είναι μεγάλα και δυνατά. Κοιτάζουν βαθιά. κατανοούν. Η ερμηνευτική του νου είναι που εμπλέκει ή απεμπλέκει την εστίασή της. Και είναι αυτή, η ερμηνευτική του νου, που μπορεί να δημιουργήσει προσκόμματα ή να διευκολύνει την καρδιά να διατηρήσει την αποστασιοποιημένη και ισορροπημένη προοπτική της. Αυτά που τα μάτια της Γοργόνας παγώνουν, είναι οι διαδικασίες του κατώτερου νοητικού. Καταλαβαίνετε με τον τρόπο αυτό, ότι το γεγονός ότι η Αθηνά εκπροσωπεί την ίδια τη σοφία, είναι η Αρχή της Σοφίας, έχει άμεση σχέση με την καρδιακή της λειτουργία, που είναι προστατευμένη από το γοργόνιο. Γιατί η σοφία των ανώτερων νοητικών πνευματικών πεδίων, μπορεί να λειτουργήσει, να εκδηλωθεί, όταν κατώτερες διαδικασίες πάψουν να την επηρεάζουν.

Δοκιμάστε τώρα να φέρετε ένα γοργόνιο μπροστά από την καρδιά σας.

Οι καρδιές σας χτυπούν, πάλλονται. Μη ξεχνάτε ποτέ τη διαρκή τους κίνηση, τη διαρκή ροή του αίματος μέσα τους. Κινούνται διαρκώς. Φοράτε το γοργόνιο όπως το φοράει η Αθηνά, στο στήθος, μπροστά από το ενεργειακό κέντρο της καρδιάς. Μπορεί ήδη να νιώθετε μια ιδιαίτερη ενέργεια στο σημείο εκείνο.

Επιτρέψτε τώρα στο γοργόνιο να στραφεί προς τα κάτω, έτσι ώστε να κοιτάξει κάτω, προς το διάφραγμα. Βρίσκεται στην καρδιά, καλύπτει τη σφαίρα της καρδιάς -όχι ολοκληρωτικά, φανταστείτε ότι καλύπτει το ένα ημισφαίριο- και στρέφεται προς τα κάτω, ορόντας προς το ηλιακό πλέγμα. Μη σχολιάσετε οτιδήποτε, μην οδηγήσετε τις ενέργειες σε σύγκρουση. Απλώς αφήστε το να κοιτάξει προς τα κάτω και κρατήστε στο πίσω μέρος του νου σας την αίσθηση που έχετε. Είναι πιθανό να διαπιστώσετε, ότι το βλέμμα εισχωρεί και στα κατώτερα κέντρα, μέχρι το πρώτο και ακόμα πιο πέρα. Έχει διαπεραστικό βλέμμα το γοργόνιο.

[Παύση 2']

Όταν νιώσετε, ότι έχετε αντιληφθεί κάτι από την ενέργεια αυτής της θέσης, σηκώστε πάλι το γοργόνιο και φέρετε το όπως ήταν εμπρός και γυρίστε το έτσι ώστε να κοιτάξει προς τα πάνω. Τώρα καλύπτει το επάνω ημισφαίριο του ενεργειακού κέντρου της καρδιάς και κοιτάζει προς το κέντρο του λαιμού και παραπάνω. Αντίστοιχα με αυτό που συνέβη πριν, επιτρέψτε στον εαυτό σας να αντιληφθεί τις ενέργειες που κινούνται. Τι συμβαίνει;

Αναπνοές. Μη ξεχνάτε να αναπνέετε!

[Παύση 2']

Και αφού ολοκληρώσετε και αυτή τη φάση της άσκησης, στρέψτε το γοργόνιο και πάλι προς τα κάτω, προς το διάφραγμα και, για άλλη μια φορά, αφήστε το να κοιτάξει προς τα εκεί.

[Παύση 2']

Και τώρα, επιστρέψτε το γοργόνιο και πάλι στην αρχική του θέση, μπροστά από το τσάκρα της καρδιάς, αφήστε το να κοιτάξει προς τα εμπρός και μπροστά σας προβάλετε, οραματιστείτε, ένα πρόβλημα στο οποίο εμπλέκεστε ενεργειακά, συναισθηματικά, μια κατάσταση που προκαλεί ανισορροπία στις καρδιακές ενέργειες... και αφήστε το γοργόνιο να κοιτάξει προς τα εκεί.

[Σύντομη παύση]

Μη δώσετε όμως όλη σας την εστίαση σ' αυτήν την εξωτερική προβολή. Σταθείτε ταυτόχρονα στο κέντρο της καρδιάς, για να αντιληφθείτε καλύτερα την αλληλεπίδραση, την ώρα που μεσολαβεί το γοργόνιο. Θυμηθείτε να αναπνέετε.

[Παύση 2']

Και τώρα αφήστε το γοργόνιο να μετακινηθεί από τη θέση που βρίσκεται στην καρδιά, οραματιστείτε το μπροστά σας, σε μια απόσταση ενάμιση μέτρου ή δύο και κοιτάξτε το κατάματα, επιτρέποντας στον εαυτό σας και πάλι να αντιληφθεί τη ροή της ενέργειας και τις διαφοροποιήσεις που δημιουργούνται... τις διακυμάνσεις που δημιουργούνται.

[Παύση 2']

Θα παρατηρήσετε ότι σημαντικό ρόλο στην εικόνα του γοργόνιου δεν παίζουν μόνο τα μάτια αλλά και το στόμα και συγκεκριμένα η γλώσσα. Αυτό είναι ένα επίσης ισχυρό συμβολικό στοιχείο, στο οποίο όμως θα αναφερθούμε μία άλλη φορά.

Παρακαλώ, τοποθετήστε και πάλι το γοργόνιο στη θέση του στην καρδιά και δοκιμάστε άλλη μια φορά να κοιτάξετε μέσα από αυτό, προς τα κάτω. Αφήστε την καρδιά να κοιτάξει μέσα από το γοργόνιο προς τα κάτω.

[Παύση 2']

Η αλήθεια είναι ότι, όσο περισσότερο το χρησιμοποιείτε, τόσο καλύτερα θα βλέπετε, τόσα περισσότερα πράγματα θα αντιλαμβάνεστε. Φέρτε το γοργόνιο και πάλι προς τα εμπρός, νιώστε τα πόδια σας να πατούν καλά στο πάτωμα, κάντε μερικές απαλές κινήσεις στο κεφάλι, στα χέρια, στα πόδια, αναπνεύστε και πάρτε χρόνο για να μοιραστείτε τις εμπειρίες σας.

Με τη βοήθεια της Αθηνάς, της όμορφης πολεμίστριας θεάς, η συνάντησή μας ολοκληρώθηκε.

Ζευς Προστάτης

[Ακολούθησε μοίρασμα εμπειριών]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 7^η - 18.11.2021

«Στο Θρόνο»

Άννα: Ας πάρουμε μερικές αναπνοές... Καθόμαστε με τη σπονδυλική στήλη σε ευθεία θέση, το κεφάλι ελαφρώς γερμένο προς τα εμπρός.

Σχηματίζουμε ένα τρίγωνο, μέσα σε κύκλο... εγγεγραμμένο σε κύκλο. στο κέντρο του κύκλου ο Ζεус, πάνω στη φλόγα της Εστίας.

.....

Καλωσορίζω τους αγαπημένους μου φίλους, τους πολυαγαπητούς, που κάνουν ό,τι μπορούν για να είναι κοντά μου. Και εγώ με ανάλογο τρόπο βρίσκομαι κοντά σας πάντοτε και αυτό θέλω να το πιστέψετε ο καθένας, η καθεμία βαθιά στην καρδιά σας. Ζην του Ζηνός...

Στέκομαι στον Όλυμπο, στο μεγάλο Θρόνο, το θρόνο μου... εκεί που κάποιος κάποτε είδατε να σχηματίζεται η μορφή μου. Εκεί κάθομαι, θεόρατος και μνημονεύω εκείνους που μ' αγαπούν. Τα παιδιά μου, τα παιδιά του Διός του Υψίστου. Πίσω μου κάθεσαι ο Ποσειδώνας -στην πίσω πλευρά του Θρόνου. Ζεус, Ποσειδών και Άρης, ο θεός του πολέμου. Οι τρεις μας σήμερα εδώ. Τι συμβαίνει όταν ανακατεύεται ο θεός του πολέμου με τα ύδατα... και τα νέφη; Και... «Γαία πυρί μιχθήτω».

Καθίστε αναπαυτικά -όσο θα μπορούσατε- στη θέση σας και παρακολουθήστε. Ο Άρης κατεβαίνει ανάμεσά σας. βρίσκεται πιο κοντά στη φλόγα της Εστίας στο κέντρο του κύκλου και του τριγώνου. Και ήδη αυτή του η κάθοδος, χωρίς τίποτε άλλο, ανεβάζει το πυρ σας, σας ζεσταίνει, σας ενεργοποιεί -σας ζωοποιεί. Είναι πυρ μαχόμενο. Πυρ της τριβής. Φλέγεται η καρδιά. Η θερμοκρασία ανεβαίνει. Φως. Ζωντανό φως. Το αίμα που κυλά στις φλέβες σας αδιάκοπα. Αργία μήτηρ πάσης κακίας, έλεγαν οι πρόγονοί σας. και αν ο Άρης είναι εκείνος ο θεός που διαρκώς κινείται και κινεί, πού είναι το κακό; Ελάτε! Θα τα πούμε όλα... θα μιλήσουμε πιο καθαρά.

Ο Ποσειδώνας κατεβαίνει επίσης πάνω στη φλόγα της Εστίας, στο κέντρο του κύκλου και του τριγώνου. Κάθεσαι μαζί με τον Άρη και η ενέργεια αλλάζει. Το πυρ γλυκαίνει. Θερμοί υδρατμοί μαλακώνουν την καρδιά. Η έξαψη της ζωής γειώνεται μαλακά. Αυτές είναι δύο πολύ καλές επιρροές σήμερα για σας και τις χρειάζεστε και τις δύο. Εγώ ως θεός παρακολουθώ από τα ουράνια. Κάνω ότι δεν ξέρω τίποτε και συνεχίζω να μιλώ, καθώς αφήνεστε και σας αφήνω κι εγώ στις ενέργειες του Ποσειδώνα και του Άρη, που δεν έρχονται για να διαλύσουν αλλά για να κινήσουν τις ενέργειές σας μαλακότερα.

Όταν κάθομαι εδώ, στο Ολύμπιο ύψος που βρίσκομαι τώρα, η καρδιά σας είναι αγνή. Δεν φέρει μυστικά πάθη, εγωκεντρισμούς... εγώτητες θα τις έλεγα. Είναι

απλή. «Μα στ' αλήθεια», ρωτά η Άννα, «εξαρτάται από το πού στέκεσαι το πόσο αγνή είναι η δική μας καρδιά ή μήπως συμβαίνει το αντίθετο και όταν η καρδιά μας είναι αγνή, μπορείς να μας προσεγγίσεις από εκείνο το ύψος ή εμείς είμαστε κοντά σου σε εκείνο το ύψος;» Έτερον εκάτερον. Όταν ο Δίας, ο Ζεус, στέκεται στον Όλυμπο, η καρδιά το ανθρώπου είναι αγνή. Όταν αποφασίσει να κατέβει, γίνονται στεναχώριες... γίνονται στενάχωρα πράγματα. Αναμιγνύονται οι ενέργειες. Πάει η αγνότητα, χάνεται μέσα στο πάθος του εγώ. Η Άννα και πάλι δεν μπορεί να καταλάβει. Εσείς;

«Τότε καλέ μου Δία», θα πείτε, «γιατί δεν κάθεται για πάντα εκεί, μπας και ανοίξουν οι καρδιές των ανθρώπων και μείνουν αγνές;» Αυτό δεν θα συμβεί ποτέ, το ξέρετε καλά ήδη. Ποτέ οι καρδιές όλων των ανθρώπων δεν θα είναι αγνές ταυτόχρονα και καθαρές. Αυτό είναι ιδίον του Πνεύματος. Αλλά όσο βρίσκεστε στη γη, πάντα θα υφαίνετε έναν ιστό, ένα παραμύθι για τον εαυτό σας· έναν ιστό για να εμπλακείτε... για να μπλεχτείτε. Όταν όμως εσείς, που μ' αγαπάτε, θέλετε την καρδιά σας καθαρή και αγνή, όταν θέλετε να αποσπαστείτε από τις γήινες περισπάσεις και τον φθόνο, το μίσος, την έχθρα, που μπορεί να σας καταβάλουν, ζητήστε μου να ανέβω στον Όλυμπο και θα το κάνω για εσάς.

Και ξαφνικά, μια νέα προοπτική ανοίγεται μπροστά σας και συνειδητοποιείτε, ίσως τι άλλο μπορείτε να κάνετε με τους θεούς, ε; ή τι άλλο μπορούν να κάνουν οι θεοί για εσάς. Ξέρετε τι σημαίνει να ανέβει ο Δίας στον Όλυμπο για εσάς; Σημαίνει να σας τραβήξει ψηλά μαζί του. αυτό είναι το ύψος στο οποίο στέκομαι, όταν είστε εσείς στη γη. Μπορώ ψηλότερα; Βέβαια. Δεν χρειάζεται. Για εσάς είναι αρκετό να βρίσκομαι εδώ. Το πιο ψηλά δεν σας ανήκει ακόμα.

Έτσι λοιπόν θα προσεύχεστε στον Υπέρτατο Δία:

«Ζευ μεγαλοδύναμε, άκουσε τη δέησή μου. Όπου και αν βρίσκεσαι, σου ζητώ να ανέβεις ψηλά, στην κορυφή του Ολύμπου και εκεί στο θρόνο σου να αναπαυτείς και από το θρόνο σου να εποπτεύεις και να διοικείς. Και μην αναμιγνύεσαι πια με τα κοινά των ανθρώπων.»

Και τότε θα ακούσετε: «Ουκ έστιν ώδε αλλά ανελήφθη εις τους ουρανούς».

Μία νέα τεχνική; Καλύτερα να το θέσετε ως παραχώρηση. Γιατί εγώ είμαι που σας τραβώ εκεί. Κάθε θεός μπορεί να το κάνει αυτό. Κάθε θεότητα μπορεί να σας ελκύσει στο επίπεδό της. Στο επίπεδο από το οποίο εργάζεται μαζί σας στη Γη. Όχι ψηλότερα από αυτό. Όχι γιατί δεν μπορεί αλλά γιατί δεν κάνει. Δεν είναι πρέπον.

Οι θεοί και οι θεές είναι σκαλοπάτια της εξέλιξης του ανθρώπου προς τη θέωση. Όχι ότι θα ήταν κατάλληλο σε καμία περίπτωση να μας αντιμετωπίζετε απλώς ως σκαλοπάτια -αντίθετα, κάτι τέτοιο θα ευχόμασταν να μη συμβεί ποτέ. Πρόκειται όμως για μία κλίμακα δονήσεων και εκείνοι που έχουν καθαροί καρδιά και πίστη, εκείνοι που μπορούν να δείξουν εμπιστοσύνη, μπορούν να ζητήσουν να το κάνουν αυτό. Μπορούν να απευθυνθούν σε εμάς.

Θα καταλάβετε ότι όλα πάνε καλά, όταν ο Δίας δεχτεί να ανέβει στο θρόνο του για εσάς. Όταν τον δείτε, το νιώσετε να το κάνει. Ειδάλλως, θα χρειαστεί να δουλέψετε περισσότερο με το πρόβλημα που αντιμετωπίζετε στη γη. Δεν έχει έρθει η ώρα να λυθεί απόλυτα. Κουβαλάτε κι άλλα βάρη, που πρέπει να πετάξετε από πάνω σας, προκειμένου ο Ζεус να δεχτεί να ανέλθει εκεί.

Διοικήστε και διοικήστε σκληρά, γιατί σκληροί είστε με τους ανθρώπους. Όσο πιο

ανοιχτή καρδιά διαθέτετε, όσο πιο πολλά χωράτε στην καρδιά σας, τόσο μεγαλύτερες παραχωρήσεις γίνονται από τον ουρανό. Τόσο πιο πολύ σας χωρά ο ουρανός. Αυτή είναι η αλήθεια.

Δοκιμάστε λοιπόν. Πείτε ότι δεν με βλέπετε εδώ και εστιαστείτε σε οτιδήποτε σας βαραίνει. Κοιτάξτε το. Κοιτάξτε το κατάματα. Θυμηθείτε το, περιγράψτε το στον εαυτό σας και κατόπιν δεηθείτε. Ζητήστε να ανέβω στο θρόνο μου και δείτε τι συμβαίνει.

[Παύση 5']

Τώρα μοιραστείτε την εμπειρία σας.

[Ακολουθήσε μοίρασμα εμπειριών]

Ευχαριστούμε για το παράδειγμα που δώσατε στον εαυτό σας. το παράδειγμα είναι μιας ψυχής χαμένης στα εγκόσμια, στα βάρη της γήινης ζωής, μιας ψυχής που ξεχνά τη θειότητά της και νιώθει αποκομμένη, χωρίς να είναι πραγματικά. Βάρη ψυχικά και όχι μόνο... και σωματικά, που οφείλονται στην έλλειψη επίγνωσης της θειότητάς σας. Αυτό που συμβαίνει πραγματικά είναι ότι οδηγώ στο θρόνο μου, στο δικό μου πεδίο την ψυχή. Τραβώ την προσοχή της ψυχής. Ανεβαίνω και την έλκω μαζί μου. Εξ ου και όλη η ψυχική ανάταση που βιώνετε. Το ίδιο μπορούν να κάνουν όλοι οι θεοί και όλες οι θεές του Ελληνικού Πανθέου και όχι μόνο. Όλες οι θεότητες, όλοι οι δάσκαλοι. Αλλά εγώ σας παρουσιάζω τον εαυτό μου.

Δεν χρειάζεται να ξέρετε πολλά για το πώς ακριβώς λειτουργεί, γιατί καθώς θα χρησιμοποιείτε αυτήν την παραχώρηση, αυτή τη δωρεά, εκ των πραγμάτων θα κατανοείτε όλο και περισσότερα για το πώς λειτουργεί αυτή η μέθοδος. Υπάρχουν λόγοι για τους οποίους δεν θα ανέβαινα; Ο καθένας και η καθεμία έχουν πάρα πολλούς λόγους. Κάθε ψυχή έχει τους δικούς της λόγους που εμπλέκεται στη γήινη τριβή. Όταν οι λόγοι είναι σημαντικοί και αφορούν την ίδια την υπόσταση της ψυχής στο φυσικό πεδίο, κάτι που δεν μπορεί να διατυπωθεί αυτή τη στιγμή με άλλο τρόπο, τότε παραχωρώ τη θέση μου σε άλλους για να κάνουν αυτό που κάνω εγώ, σε άλλο επίπεδο. Και έτσι η κλίμακα της Ιεραρχίας συνεχίζει να λειτουργεί αλλά οι δονήσεις δεν αλλάζουν το ίδιο. Κάθε πεδίο έχει τις δικές του συνιστώσες. Κάθε πεδίο στην πραγματικότητα είναι μία συνισταμένη απειράριθμων συνιστωσών, απειράριθμων παραγόντων και η άνοδος από το ένα πεδίο στο άλλο σημαίνει ότι πρέπει να ικανοποιούνται πολλές συνθήκες μαζί.

Από την άλλη πλευρά, αυτό είναι ψευδές. Ενώ ο αναλυτικός νους παρουσιάζει αυτήν την πραγματικότητα, ο Εαυτός είναι η κορυφή της συνείδησης... ο Εαυτός (με κεφαλαίο Ε) είναι η κορυφή της συνείδησης. Το σημείο 0 τείνει στο 100, αρκεί να προστεθεί το 1. Και αυτά είναι λόγια που θα αναλυθούν κάποια άλλη φορά.

Ο Ποσειδώνας, ο Ερμής -που άκουσε τις προσευχές σας κι αυτός μαζί μου και ήρθε για βοήθεια- και ο Άρης, μαζί κι εγώ, σας καληνυχτούμε.

Ζεϋς.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 8^η - 25.11.2021

«Τα Δύο Ιερατεία»

[Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων)

Άννα: Ζητώ από τον Δία να καθίσει ανάμεσά μας.

.....

Και βέβαια το ζητάς, γιατί χρειάζεται να είμαστε ανάμεσά σας. Αν δεν είμαστε ανάμεσά σας, δεν θα μπορέσουμε να ανεβούμε ψηλότερα για εσάς. Χρειάζεται να σας τραβήξουμε προς τα επάνω. Ανοίξτε την καρδιά σας. και κάντε το μονοπάτι σ' αυτήν φαρδύ, έτσι ώστε να χωρέσει πολλά. Δεν είναι ένα μικρό, στενό μονοπάτι. Το μονοπάτι της καρδιάς είναι ευρύ. Ζητώ από την Άννα να κάνει στην άκρη, στο πλάι, για να σταθώ εγώ και να πάρω τα ηνία της συνάντησης.

Και έτσι είναι, αγαπητοί, είμαι εδώ. Και είμαι, όπως δεν με έχετε ξαναδεί, οποιαδήποτε άλλη φορά. Είμαι εγώ ο Ζευς και μιλώ. Με έχετε μπροστά σας. Αυτός που μιλά δεν είναι η Άννα, είμαι εγώ. Το θυμίζω για τον εξής απλό λόγο. Ερχόμενοι συχνά σε επαφή μεταξύ σας, ξεχνάτε ποιοι είστε πραγματικά. Και όπως τείνετε να ξεχνάτε ποιοι είστε εσείς οι ίδιοι πραγματικά, ξεχνάτε και ποιοι είναι αυτοί που έχετε μπροστά σας και τι κάνουν αυτοί που έχετε μπροστά σας ή τι δεν κάνουν. Σήμερα θα μιλήσουμε γι' αυτό: τι δεν κάνει ένας channeler. Ενδιαφέρον, δεν βρίσκετε;

Ένας channeler δεν ποδηγετεί. Δεν καταχράται. Αποφασίζει μόνο για τον εαυτό του. Αφήνει τα πάθη του να επηρεάζουν την προσωπική του ζωή, όχι των υπολοίπων -όσο αυτό είναι δυνατό. «Γιατί; Έχει πάθη;» Μμ... φυσικά!

Μέχρι τώρα, όλα αυτά τα χρόνια που πέρασαν, έχετε μάθει αρκετά πράγματα για τον διαυλισμό, για τον τρόπο που δουλεύει ένα κανάλι. Και μάθατε να το κάνετε εσείς οι ίδιοι σε ένα βαθμό, όσο καλύτερα μπορείτε, άσχετα από το αν δεν εμπιστεύεστε αρκετά αυτά που λαμβάνετε. Τα χρόνια περνάν, οι δεκαετίες, οι αιώνες και, από καταβολής κόσμου, οι άνθρωποι θέλουν να μιλήσουν να μιλήσουν με τον Θεό. Θέλουν επίσης να ακούσουν τι έχει να τους πει ο Θεός -όποιος Θεός. Για σκεφτείτε, είναι ένα πρόβλημα που απασχολεί τους ανθρώπους από καταβολής κάσμου, όπως βέβαια και άλλα ερωτηματικά, του τύπου «τι κάνω», «από πού έρχομαι», «πού πηγαίνω», και τα σχετικά. Ο Θεός είναι εδώ, όπως είναι και ο άνθρωπος. Και επειδή ο άνθρωπος δεν βλέπει τον Θεό, δεν μπορεί να τον αντιληφθεί, προσπαθεί να τον ακούσει. Να τον ακούσει και να τον καταλάβει με το δικό του τρόπο. Να φέρει τη θεία αντίληψη στα δικά του μέτρα, για να μπορέσει κάτι να εννοήσει.

Έτσι, υπήρχαν πάντοτε πολλά ιερατεία, γιατί εκείνοι που μπορούσαν να μιλήσουν με τον Θεό γινόταν σύντομα πολύ σημαντικά πρόσωπα. Αναπτύχθηκαν πολλά

συστήματα, πολλές θρησκείες, με όλα τους τα παρακλάδια. Εδώ και χιλιάδες χρόνια και ακόμα περισσότερο, ο άνθρωπος αναζητά τον Θεό και μια επαφή με τον Θεό. Αλλά ο Θεός είναι εδώ, όπως είμαι εγώ τώρα. Όσες φορές και να το επαναλάβουμε, όσες φορές και να δώσουμε απαντήσεις και οδηγίες, φαίνεται αυτό να είναι ένα θέμα που δεν λύνεται, δεν βρίσκεται μια ικανοποιητική απάντηση, που να γαληνέψει όλες τις καρδιές, να αγγίξει όλες τις ψυχές. Άλλοι ψάχνουν από δω, άλλοι ψάχνουν από κει και στο τέλος κανένας δεν είναι απολύτως ευχαριστημένος. Είτε οι άνθρωποι κλείνονται με πολύ εγωκεντρικό τρόπο στη δική τους αντίληψη για το Θείο και την εκλαμβάνουν ως απόλυτα ορθή, στην περιορισμένη μορφή αντίληψης που διαθέτουν, είτε δεν μιλούν, από ντροπή. Γιατί μέσα τους δεν μπορούν να αποδεχτούν ότι για δεκαετίες σε όλη τους τη ζωή, ακολουθούσαν ένα μονοπάτι που ποτέ δεν κατάλαβαν ικανοποιητικά. Ακόμα και όταν νιώθουν ότι δεν μπορούν να κατανοήσουν, το κρύβουν. Δεν μιλούν. Συνεχίζουν να προσεύχονται στον Θεό που έμαθαν να προσεύχονται αλλά δεν μιλούν γι' αυτό που καταλαβαίνουν. Και είναι έπειτα και οι άλλοι, εκείνοι οι άπιστοι, οι άθεοι, οι αγνωστικιστές, που απλώς ζουν. Είναι πιο ελεύθεροι; Είναι πιο αντικειμενικοί; Έχουν πιο καθαρό μυαλό αλήθεια; Ενίοτε ναι. Αλλά ο άνθρωπος είναι άνθρωπος και τα πάθη του παραμένουν ως έχουν.

Η επιστήμη σας έχει να δείξει πολλά, πάρα πολλά επιτεύγματα. Εκείνοι που πολλές φορές λεν ότι δεν γνωρίζουν, εκείνοι που έψαχναν στ' αστέρια ή μέσα από το μικροσκόπιό τους δεν είδαν καμιά υπερφυσική οντότητα, ακόμα κι εκείνοι, είναι ιερείς. Οι επιστήμονες αποτελούν ένα ιδιαίτερο ιερατείο. Οι ίδιοι ποτέ-ποτέ-ποτέ δεν θα δεχόντουσαν να ονομαστούν έτσι, γιατί θεωρητικά τουλάχιστον, σκοπός τους είναι να αναζητούν, όχι να πιστεύουν. Δεν θα δέχονταν να αποκληθούν ιερείς, με την έννοια που αποδίδεται συνήθως στους ιερείς, παρόλα αυτά αποτελούν ένα ιδιότυπο ιερατείο. Και αυτό το ιερατείο, των μάγων-ιερέων της επιστήμης, μπορεί να είναι εξίσου διεφθαρμένο με κάθε άλλο ιερατείο. Και επίσης, μπορεί να τιμά εξίσου τον Θεό με κάθε άλλο ιερατείο. Το ότι δεν ονοματίζουν έναν Θεό, δεν σημαίνει ότι δεν ασχολούνται με αυτόν. Και το ότι δεν υπόκεινται σε ένα θρησκευτικό δόγμα, ενιαίο όπως θα ήταν μία θρησκεία, επίσης δεν σημαίνει ότι δεν μετέχουν στην πλάνη και τη θυμαπάτη των αισθήσεων και των πεποιθήσεών τους.

Θέλετε να απευθυνθείτε σε έναν ιερέα της επιστήμης για να μεσολαβήσει στον Θεό για να σωθείτε; Πάρα πολλές εξειδικεύσεις... πάρα πολλές. Σχεδόν όσες και οι θεότητες. Αν υπάρχει ένας προστάτης άγιος ή μία προστάτις θεότητα για τα μάτια, για την καρδιά, για κάθε μέρος του σώματος, για τα επαγγέλματα, για τόσες και τόσες εκφάνσεις της ανθρώπινης φύσης, μήπως δεν υπάρχουν αντίστοιχα ιερείς, που υπηρετούν αυτό το ιερατείο; Ένας ψυχίατρος σε ποια θεότητα ή σε ποιον άγιο θα αντιστοιχούσε; Ένας νευρολόγος, ένας χημικός, ακόμα και ένας άλλος επιστήμονας, πιο θεωρητικός.

Μιλούμε και σας ενσταλάζω ενέργειες. Ενσταλάζω σκέψεις, σπόρους, για συνδέσεις σημαντικές, που αργότερα θα αποδώσουν καρπούς. Δεν κομίζω γλαύκας εις τας Αθήνας, φυσικά είναι πράγματα που πολλοί έχουν ήδη σκεφτεί. Μάλιστα, οι άνθρωποι προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν τις αντιστοιχίες των θεοτήτων με διάφορες καταστάσεις και ακόμα με όψεις του ανθρώπου και μέρη του φυσικού σώματος, που διαχειρίζονται οι ιερείς του επιστημονικού ιερατείου, για να μπορέσουν να εφελκύσουν από εκεί αντίληψη/γνώση, χωρίς να χρειαστεί καθόλου μα καθόλου να μελετήσουν. Κοιτάξτε πόσο περίπλοκο γίνεται όλο το σκηνικό.

Το ιερατείο σας λοιπόν καλά κρατεί, σε όποιο επίπεδο και αν βρίσκεται. Είτε πρόκειται για ένα ιερατείο θρησκευτικού τύπου, είτε για ένα ιερατείο επιστημονικού τύπου. Ανάμεσα σε αυτά τα ιερατεία, κινείται ο απλός άνθρωπος, ο κοινός άνθρωπος. Που βέβαια θα μπορούσαμε να αποδείξουμε ότι, επίσης σε ένα βαθμό αποτελεί ιερέα και ιέρεια αλλά δεν είναι αυτός ο σκοπός τώρα. Κινείται λοιπόν ανάμεσά τους ο άνθρωπος, χωρίς ιδιαίτερη γνώση είτε προς τη μία κατεύθυνση, είτε προς την άλλη. Ο οποίος προσπαθεί να επιβιώσει. Προσπαθεί να ζήσει τη ζωή του, να τα «καταφέρει» και να μείνει σώος. Να έχει επιτυχίες, να αποκτήσει όλα όσα χρειάζεται γενικά. Και σ' αυτόν τον αγώνα, πάντοτε χρειάζεται εκείνος που κατέχει τη γνώση. Πάντοτε, κάθε φορά, χρειάζεται να απευθυνθεί σε ένα ιερατείο. Αν και δεν είναι ο γενικός κανόνας, υπάρχουν μέρη -μέρη- των ιερατείων που κατανοούν τις συνδέσεις και εμπιστεύονται και το απέναντι ιερατείο. Σε ένα μεγάλο βαθμό, υπάρχουν συγκρούσεις. Και θα έλεγε κάποιος ότι είναι συγκρούσεις συμφέροντος, αν δεν μπορούσε να αντιληφθεί πόσο βαθιά είναι ριζωμένη η πλάνη των ανθρώπων, η ανοησία των ανθρώπων, που δεν τους επιτρέπει να δουν καθαρά αυτό που τους συμβαίνει.

Έτσι λοιπόν έχουμε τον άνθρωπο που προσπαθεί να επιταχύνει το βήμα του με τη βοήθεια των ιερατείων και οποίος, προφανώς, δεν είναι άμοιρος ευθυνών ούτε είναι εντελώς αθώος. Κουβαλάει τα δικά του βάρη, τις δικές του πλάνες, είναι βυθισμένος στη δική του θυμαπάτη, αγκυλωμένος στο δικό του εγώ και προσπαθεί να σηκώσει το κεφάλι. Δεν είναι τόσο τραγική η εικόνα που σας παρουσιάζω. Απλώς τονίζω μερικά στοιχεία για να διευκολύνω την κατανόηση. Αυτός ο άνθρωπος λοιπόν τα ψέλνει στον Θεό ή στον διάβολο -αν πιστεύει σε αυτόν- ή στους επιστήμονες. Γιατί φυσικά, τα ψέλνει σε αυτούς από τους οποίους περιμένει να βοηθηθεί. Υπάρχει μία τραγικότητα σε αυτό, δεν νομίζετε;

Είναι εκείνος που δεν έχει τη γνώση -μπορεί να έχει τα χρήματα- που προσπαθεί να σωθεί και δίνει τη δύναμή του στο τάδε ή το δείνα ιερατείο και στρέφεται εναντίον τους όταν δεν ικανοποιείται. Εδώ υπάρχει μια περίπλοκη συνθήκη. Υποθέτουμε ότι είναι όλα προσυμφωνημένα. Είτε έρχεται ως ιερέας, είτε έρχεται ως πιστός, με όποιο ρόλο και αν συμμετέχει, θεωρούμε ότι είναι κάτι προκαθορισμένο. Αν όμως αφήσουμε στην άκρη το παιχνίδι που παίζεται, τι μένει; Μένει το Ένα ιερατείο -το ένα και μοναδικό ιερατείο- που έχει διαφθαρεί σε μεγάλο βαθμό και έχει διχαστεί τόσο ριζικά, ώστε να υπάρχουν τελικά δύο τύπων ιερατεία, το επιστημονικό και το θρησκευτικό.

Τα πάντα φαίνονται προδιαγεγραμμένα και οι άνθρωποι έχουν αρχίσει να αμφισβητούν σθεναρά, να αντιστέκονται, στη δύναμη του θρησκευτικού ιερατείου, προσπαθούν να ξεπεράσουν το φόβο που επιβάλλει το επιστημονικό ιερατείο αλλά χρειάζεται από κάπου να κρατηθούν, οπότε αγκιστρώνονται πάνω στο επιστημονικό ιερατείο. Αφήνονται να οδηγηθούν από αυτό. Ξεγλιστρούν από τα νύχια μιας... ηθικής, για να πέσουν στα νύχια μιας άλλης. Γιατί βέβαια και τα δύο ιερατεία ανάλογα διεφθαρμένα είναι και επιβάλλουν μία ηθική πολύ αμφίβολη.

Όλη αυτήν την ώρα, προσπαθώ να κάνω σαφές το βασικό πρόβλημα της ανθρωπότητας, που εμφανίζεται τώρα τόσο έντονα μέσα από κινήματα που πολεμούν τις επιστημονικές πρακτικές. Ευτυχώς που η Άννα κάθεται στην άκρη, γιατί θα ήταν έτοιμη τώρα να πεταχτεί και να ρωτήσει «Μα τι θες να μας πεις, Δία; Ότι δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε την επιστήμη για τα βασικά; Πέρα από τη διαφθορά που μπορεί να υπάρχει, υπάρχουν και απαντήσεις.» Μα έτσι είναι,

υπάρχουν απαντήσεις. Τελικά όμως, ποιος θα ικανοποιήσει τον πελάτη απόλυτα; Δεν μπορεί να το κάνει πλήρως ούτε το ένα ιερατείο ούτε το άλλο. Ο πελάτης δεν μπορεί να ικανοποιηθεί. Όσο διεφθαρμένος και αν είναι ο ίδιος, ο βασικός λόγος μη ικανοποίησης ποιος είναι; Είναι η αμφίβολη ηθική και από τη μία πλευρά και από την άλλη. Θα έλεγε κάποιος, ότι υπάρχουν αποτελέσματα. Και όταν πρόκειται για το επιστημονικό ιερατείο, αυτό μπορεί να επιδείξει συγκεκριμένα αποτελέσματα, βάσει του πειραματισμού, των ερευνών και των αποδείξεων που διαθέτει. «Εγώ κύριε σου έσωσα τη ζωή. Σου αφαίρεσα ένα κομμάτι από το φυσικό σου σώμα και σου έσωσα τη ζωή, που θα έχανες αλλιώς. Σου έδωσα ένα φάρμακο και σε έκανα καλά. Για πήγαινε στο ιερατείο το άλλο... Θα σε κάνει καλά; Δεν θα ερχόσουν σε μένα, αν μπορούσαν να σε κάνουν αυτοί καλά. Άρα, τι μου λες τώρα;»

Και έτσι κάπως, τα δύο ιερατεία, μη θέλοντας να βρουν κοινό τόπο, άρχισαν να μιλούν για το φυσικό σώμα και για το πνεύμα. Το επιστημονικό ιερατείο μπορεί να σώσει το φυσικό σώμα και το θρησκευτικό ιερατείο να σώσει το πνεύμα. Λες και αυτά είναι εντελώς ξεχωριστά μεταξύ τους!

Δεν είστε εδώ, σ' αυτόν τον κύκλο, για πρώτη φορά, είστε από την αρχή. Ούτε για πρώτη φορά ακούτε μία επικοινωνία. Είσαστε έμπειροι, πολύ έμπειροι στο εσωτερικό μονοπάτι. Και κάποιοι έχετε ιδιαίτερες γνώσεις του ενός ιερατείου ή του άλλου. Κι εγώ, ο Ζευς, μόνος μου αυτή τη φορά, χωρίς συνοδεία, να, κάθομαι εδώ μπροστά σας και παρουσιάζω το πρόβλημα και θέλω μια απάντηση. Πώς θα ικανοποιηθεί ο πελάτης;

Μια πιθανή απάντηση θα ήταν «Μα, ο πελάτης έχει πάντα δίκιο αλλά, τι μας είπες λίγο νωρίτερα; Ο ίδιος ο πελάτης δεν ανήκει σε κάποιο ιερατείο από μόνος του; Ή, για να το θέσουμε καλύτερα, δεν είναι ο ίδιος ιερέας σε ένα επίπεδο; Άρα, κάπου θα εμπίπτει. Δεν είναι άμοιρος ευθυνών, πρέπει να ζητήσει τις δικές του ρίζες.» Μία άλλη απάντηση θα ήταν «Ο πελάτης θέλει τα δικά του, είναι ο ίδιος σε μεγάλο βαθμό διεφθαρμένος, δεν είναι σε θέση να λάβει τη θεραπεία που ζητά, είτε στο φυσικό σώμα είτε στο πνεύμα και κατηγορεί βέβαια τους ευεργέτες του. κατηγορεί τους λειτουργούς που προσπαθούν να τον βοηθήσουν.» Και θα βρείτε και άλλες, αρκετά ενδιαφέρουσες απαντήσεις, για την ικανοποίηση του πελάτη.

Ξεκίνησα τη συζήτηση από το channeling, από το τι κάνει ένας channeler και τι δεν κάνει και σύντομα μεταπήδησα στα ιερατεία. Αν υπάρχει ένας άνθρωπος που μεταφέρει τα λόγια του Πνεύματος, όπως για παράδειγμα η Άννα, ανήκει εκ των πραγμάτων στο θρησκευτικό ιερατείο -ακόμα και αν δεν ανήκει σε κανένα δόγμα, δεν έχει σημασία. αν υπάρχει ένας άνθρωπος που υλοποιεί τις οδηγίες του Πνεύματος, ακόμα και αν δεν τις αντιλαμβάνεται ως τέτοιες, ανήκει στο ιερατείο της επιστήμης. Όπως κατανοούν πάρα πολύ καλά οι channeler -στην πλειοψηφία τους, όχι όλοι, στην πλειοψηφία τους- το πλέον βασικό είναι, ο ίδιος ο πελάτης να αντιληφθεί τη δική του ικανότητα, όχι να αποκτήσει τη γνώση του ενός ή του άλλου ιερατείου αλλά να αντιληφθεί την ικανότητά του να καθορίσει τις ηθικές αρχές που θα τον ικανοποιούν. Αν ο πελάτης -εξακολουθώ να τονίζω τη λέξη πελάτης, παρότι θα μπορούσα να τον ονομάσω αποδέκτη των υπηρεσιών ή θεραπευόμενο ή με πολλούς άλλους τρόπους= αν ο πελάτης συνειδητοποιήσει και αποδεχτεί την ευθύνη του να ορίσει ο ίδιος το πλαίσιο στο οποίο θα κινούνται οι συναλλαγές του, θα καταφέρει τελικά να ικανοποιηθεί. Θα τα καταφέρει όντως; Ναι, θα τα καταφέρει. Θα έχει βάλει τα όριά του και θα έχει δημιουργήσει μαζί με όλους τους άλλους μία νέα ηθική.

Με έχετε ακούσει να σας μιλώ με πολλούς τρόπους μέχρι σήμερα. Και κάθε φορά έρχομαι μέσα από μία άλλη άκρη να πιάσω τον ειρμό και να δώσω διέξοδο σε ροές σκέψης που φαίνονται εγκλωβισμένες. Είναι μια εποχή που αντιμετωπίζετε ένα πολύ πραγματικό και πρακτικό πρόβλημα διχασμού. Και έχουν όλοι ευθύνη γι' αυτόν το διχασμό και δεν θα μπορέσει ποτέ να λυθεί αυτό, αν ο ίδιος ο πελάτης δεν βρει τη δύναμή του, δεν αποφασίσει να αναλάβει την ευθύνη του, να ορίσει ο ίδιος τις ηθικές αρχές, που θα διέπουν την εξυπηρέτησή του.

«Πολύ εύκολο... Ευκολάκι!», θα πείτε. «Εξίσου εύκολα θα άλλαζαν τα πράγματα, αν οι άνθρωποι μπορούσαν να ξεσηκωθούν και να ρίξουν τα απολυταρχικά καθεστώτα και να επιφέρουν πραγματικές και ουσιαστικές αλλαγές στη διακυβέρνηση του τόπου τους, στην κοινωνία και ούτω καθεξής. Και όμως, δεν γίνεται. Δεν γίνεται εκτεταμένα. Δεν γίνεται σε σημαντικό βαθμό.»

«Και με τον τρόπο που το λες Δία», ακούω την Άννα να ξυπνάει, «θα αναγνωρίσουν οι επιστήμονες ότι αποτελούν ιερατείο ή θα αποδεχτούν αμφότερα τα ιερατεία ότι υπηρετούν τον ίδιο Θεό;»

Στον κόσμο σας η ηθική δύσκολα συζητείται αλλά, ακριβώς αυτόν τον κόσμο, που ο καθένας περιχαράσσεται γύρω από τα δικά του αναχώματα και βάζει ταμπέλες ηθικής και κανόνες και κάθε ιερατείο κρατά το όνομά του γερά, η φροντίδα πρέπει να στραφεί στον άνθρωπο. Και η Χάρτα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πρέπει να ισχυροποιηθεί. Βρίσκεστε στις αρχές της νέας χιλιετίας. Πότε θα συμβεί αυτό; Ούτε η επιστήμη ούτε η θρησκεία θα πρέπει να επιβάλλουν ανήθικες πρακτικές. Αυτό που εκφράζεται ως ένα κίνημα αντικοινωνικό και όντως λειτουργεί προβληματικά, δεν είναι άλλο παρά η έκφραση της αγωνίας των ανθρώπων απέναντι στην έλλειψη ηθικής.

Κάθομαι εδώ μπροστά σας και μιλώ σε ελάχιστους ανθρώπους. Εγώ είμαι εδώ. Και μπορεί σήμερα να μη σας ανέβασα ψηλά στον Όλυμπο μαζί μου αλλά αυτή είναι η απάντησή μου στο πρόβλημα των ημερών. Ο πελάτης θα συνεχίσει να δυσανασχετεί προς κάθε κατεύθυνση, αν ο ίδιος δεν αποκτήσει κατ' αρχάς ηθική βάση και αν ο ίδιος δεν διεκδικήσει την εφαρμογή βασικών ηθικών αρχών από όλα τα ιερατεία. Απ' όλους τους ιερείς, τις ιέρειες, απ' όλους εκείνους που εκπροσωπούν τη γνώση, εσωτερική/πνευματική και φυσική/γήινη. Και σ' αυτό συμπεριλαμβάνονται και οι channelers. Συμπεριλαμβάνονται όλοι.

Κρατήστε ψηλά τον πήχη! Θα έρθει μια εποχή, που αυτό θα αποδειχτεί να είναι, ό,τι πιο σημαντικό κάνετε ποτέ στη ζωή σας.

Κρατήστε ψηλά τον πήχη!

Μέτατρον και Ζευς, ταυτόχρονα.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Ο Κύκλος των Θεών

Συνάντηση 9^η - 02.12.2021

«Αγάπη = Παρουσία»

(Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων)

Όταν λέω ότι είμαι εδώ, ότι είμαι παρών, εννοώ ότι σας αγαπώ.

Αγάπη = Παρουσία

Τι λέτε; Πώς μεταφράζεται αυτό στη νέα εποχή; Η διάθεση να είσαι παρών. Και γίνεται έμπρακτη όταν φυσικά πραγματοποιείται η διάθεση, υλοποιείται και είσαι παρών. Πολλοί παραβρίσκονται σε δυσάρεστα γεγονότα. Είναι παρόντες. Τι σημαίνει αυτό; Ότι αγαπούν; Εμπλέκονται, συνειδητά και μη. Εμπλέκονται. Όπου υπάρχει εμπλοκή, υπάρχει μία αμφιθυμία, μεταξύ του μένω και φεύγω. Όσο υπερισχύει το μένω, είσαι παρών. Η εμπλοκή δεν είναι πάντοτε υγιής, ισορροπημένη, ακόμα και το γεγονός να παρίσταται κάποιος σε ένα γεγονός, ευχάριστο ή δυσάρεστο, υποδηλώνει εμπλοκή. Πιο έμμεση, όταν δεν σχετίζεται άμεσα, αφού όμως είναι εκεί και το μαρτυρεί, υπάρχει εμπλοκή. Το συνδημιουργεί. Βάζει την ενέργειά του εκείνη την ώρα στο συγκεκριμένο γεγονός και παρεμβαίνει με την ενέργειά του, επηρεάζει την τροπή που θα πάρει το γεγονός. Αγάπη = Παρουσία, λοιπόν.

Και όσο πιο συνειδητή είναι η παρουσία, τόσο η εμπλοκή είναι ισχυρότερη, κατευθυνόμενη συνειδητά και εκφράζει ένα μεγάλο μέρος της δυναμικής του γεγονότος. Όσο πιο συνειδητοποιημένα είναι τα μέρη που συμμετέχουν σε ένα γεγονός, ενεργητικά ή παθητικά, τόσο μεγαλύτερο δυναμικό εκφράζεται.

Σας τα είπα γρήγορα και τα έβαλα σε μια σειρά. Και τώρα θα ξεκινήσουμε να βάλουμε και άλλα πράγματα στο τραπέζι. Τι συμβαίνει με τη Θεία Παρουσία; Τι μαρτυρά το γεγονός της διαρκούς Θεϊκής παρουσίας μέσα σας και γύρω σας; Αγάπη.

«Μα ο Θεός δεν με βοήθησε να κάνω αυτό που ήθελα», λένε οι άνθρωποι. «Μα δεν υπάρχει Θεός», λένε οι άνθρωποι. Δεν θα μπούμε στη διαδικασία να αποδείξουμε πως, ό,τι υπάρχει γύρω σας είναι Θεία έκφραση και ότι μέσα από κάθε άνθρωπο εκφράζεται ο Θεός στη γη, εκδηλώνεται αλλά είναι μία ιδιαίτερη μέρα σήμερα και θέλω να τιμήσουμε τη Θεία Παρουσία, δηλαδή τη Θεία Αγάπη. Μία παρουσία, για να ολοκληρωθεί, χρειάζεται να γίνεται αντιληπτή απ' όλους τους εμπλεκόμενους ταυτόχρονα. Στην περίπτωση του ανθρώπου και του πνεύματος, τα πράγματα είναι λίγο περίεργα. Η παρουσία υπάρχει από πλευράς του Πνεύματος αλλά δεν γίνεται αντιληπτή. Αρχίζει να γίνεται αντιληπτή μετά από μια μακρά πορεία του ανθρώπου, συνήθως, στην οποία έχει φτάσει σε ένα σημείο να ανοίγει και να αντιλαμβάνεται πολλά περισσότερα απ' όσα μπορούν να του δείξουν οι αισθήσεις του.

Για να μπορέσει ένας άνθρωπος να νιώσει πραγματικά την αγάπη του Θεού δηλαδή, πρέπει να νιώσει τη Θεία Παρουσία. Εκεί παίζεται όλο το παιχνίδι της πίστης -όλο. Αν ο άνθρωπος νιώσει τα αποτελέσματα της Θείας Παρουσίας, νιώσει τη Θεία Παρουσία, λάμπει. Είναι ευτυχής, στις περισσότερες περιπτώσεις. Στην ανάγκη, κατασκευάζει ο ίδιος αποδείξεις της παρουσίας, για να αποδείξει και να πείσει τον εαυτό του και τους άλλους γι' αυτήν. και αυτή η κατασκευή των αποδείξεων έρχεται σαν αποτέλεσμα της προσωπικής του ισχυρής αντίληψης της παρουσίας, για την οποία όμως δεν μπορεί να πείσει τους άλλους χωρίς κάποια αποδεικτικά στοιχεία. Είναι η ανάγκη, πολλές φορές, να νιώσει αυτήν την παρουσία, να νιώσει την αγάπη, που κάνει τον άνθρωπο να υπερβάλει, να προσπαθεί να βρει αποδείξεις για τη θεία παρουσία παντού και να ερμηνεύει με πολύ συγκεκριμένο τρόπο καταστάσεις και γεγονότα που δεν αντιστοιχούν πραγματικά στη δράση αυτής της παρουσίας. Με άλλα λόγια δηλαδή ο άνθρωπος, στην ανάγκη του να νιώσει αγάπη, δράττεται της ευκαιρίας να δημιουργεί όποτε μπορεί αποδεικτικά στοιχεία. Κοροϊδεύει τον εαυτό του και τους άλλους; Τι σημαίνει το γεγονός ότι ένας άνθρωπος νιώθει την ανάγκη να βιώσει την αγάπη της Θείας Παρουσίας τόσο έντονα, ώστε να προσπαθεί να πείσει τον εαυτό του και τους άλλους και να δημιουργεί αποδείξεις όταν δεν του δίνονται;

Η ψυχολογία, η ψυχανάλυση, έχουν να πουν πάρα πολλά πάνω σ' αυτό. Παρόλα αυτά, μπορείτε να υποθέσετε πολλά πράγματα και να καταλάβετε πολλά πράγματα, αντιλαμβανόμενοι ότι κάθε άνθρωπος φέρει μέσα του αυτή τη Θεία Παρουσία και Αγάπη. Είναι ένα είδους τεχνικής που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι που δεν έχουν ευκολίες, δεν έχουν αναπτύξει την ευκολία του να ακούν, να βλέπουν εσωτερικά και δράττονται της ευκαιρίας να μεταφράζουν κάθε πρόσφορο σημάδι ως Θεία Παρουσία και Ενέργεια. Είναι μία υπερβολή που την κάνουν όλοι ανεξαιρέτως -κι εσείς πολλές φορές. Η Άννα συχνά μαλώνει με τον εαυτό της γι' αυτό. Τα βάζει μαζί της. Λέει «κοροϊδεύω τον εαυτό μου, όχι, δεν είναι έτσι, το θέλω και το βλέπω».

Αλήθεια, πιστεύετε ότι μπορείτε να δείτε κάτι, αν δεν θέλετε να το δείτε;

Το πιάνουμε από την άλλη άκρη το νήμα, για να σας δείξω ότι, ακόμα και αν εμφανίζετε κάποτε κάποια υπερβολή, κάποια αμετροέπεια και φέρεστε να δημιουργείτε αποδείξεις, να αφήνετε τη φαντασία σας να τις πλάθει, ακόμα και σε αυτήν την περίπτωση, πρόκειται για ένα μέρος της διαδικασίας του ανοίγματός σας προς το Θείο. Η ενέργεια είναι εκεί.

Αυτό που θα κάνει τη διαφορά πραγματικά, ουσιαστικά, δεν είναι αν εσείς κοροϊδεύετε τον εαυτό σας και βλέπετε μια απόδειξη της Θείας Παρουσίας εκεί που θα έλεγε κάποιος ότι δεν υπάρχει. Αυτό που κάνει τη διαφορά, βρίσκεται στο βαθμό που πιθανόν εκμεταλλεύεστε, τη δυνατότητά σας να κατασκευάζετε αποδείξεις. Το ίδιο συμβαίνει άλλωστε και σε όλα τα άλλα επίπεδα. Αν κάποιος στο μονοπάτι που βαδίζει, της αυτογνωσίας και της εξέλιξής του, βρεθεί μέσα από τις δικές του, εσωτερικές διαδικασίες, ασυναίσθητα να κατασκευάζει αποδείξεις, δεν θα κριθεί γι' αυτό. Αλλά ο ίδιος αργότερα θα βρεθεί να κρίνει τον εαυτό του πολύ αυστηρά αν εν γνώσει του κατασκευάζει αποδείξεις, για να πείσει άλλους. Αυτός είναι ο λόγος βέβαια που ακόμα και στην ανθρώπινη κοινωνία δεν τιμωρείται η αυταπάτη αλλά η απάτη. Και υπάρχουν πραγματικά πολλοί γύρω σας, που φτάνουν στο σημείο να κατασκευάζουν αποδείξεις. Αυτό δεν είναι χαρακτηριστικό των χριστιανών, των μουσουλμάνων, των ινδουιστών... κανενός δόγματος. Είναι ένα πρόβλημα της ανθρωπότητας. Ακόμα και πολλοί από εκείνους που θεωρητικά αυταπατώνται μόνο, ανήκουν στην κατηγορία εκείνων που απατούν. Γιατί ακόμα

και αυτός που αυταπατάται, δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν έχει περάσει από το νου του η υποψία ότι αυταπατάται, ώστε να εξετάσει τα κίνητρά του.

Έτσι φτάσαμε από τη Θεία Παρουσία και τη Θεία Αγάπη, στην αυταπάτη και την απάτη. Με ποιο σκοπό; Να δείξω ότι καθημερινά κινείστε ανάμεσα σε ανθρώπους που έχουν πολλά στο πίσω μέρος του νου τους και μπορεί η δική σας διαδικασία αυτογνωσίας να σας έχει φέρει σε ένα σημείο εσωτερικής καθαρότητας, στο οποίο να μην υποψιάζεστε αυτό που κινείται στο νου και στην καρδιά των ανθρώπων, να μην το βλέπετε αλλά είναι εκεί.

Τόση ώρα, η Άννα που παρακολουθεί από τη γωνιά της, αναρωτιέται «Τι έκανε τον Δία σήμερα να μιλήσει για την απάτη; Τι είδε; Τι άκουσε; Τι πρόκειται να συμβεί; Δεν μας δίνει μια τεχνική σήμερα, λέει, δεν μας πήγε ένα ταξίδι, μιλάει για την απάτη.

Όλο αυτό, θα το οδηγήσω να καταλήξει ότι τελικά, αυτό που έχει σημασία είναι η πρόθεση με την οποία εργάζεστε. Ακόμα και αν είναι επισφαλές το να ακολουθεί πάντα κάποιος μία πορεία δράσης καλών προθέσεων, γιατί δεν είναι βέβαιο ότι οι καλές προθέσεις θα τον οδηγήσουν σε καλά αποτελέσματα, ακόμα και έτσι, για τον ίδιο, η πρόθεση μετράει. Αυτό που σας κρίνει, για την ακρίβεια, αυτό στο οποίο βασίζετε την κρίση του εαυτού σας, είναι η πρόθεση. Εσείς, βαθιά μέσα σας γνωρίζετε τις προθέσεις σας. ο βαθμός του βάθους εξαρτάται από το πόσο καλή επαφή έχετε με τον εαυτό σας, με τον εσωτερικό σας κόσμο. Και εκεί ναι, η πρόθεση μετράει. Και... χμ... είναι ο διάβολος της κακής πρόθεσης.... Στην πραγματικότητα, αν υπάρχει μια διαβολική μορφή -αν υπάρχει-, μπορεί να συνοψισθεί στην κακή πρόθεση. Τίποτε άλλο. Κακές προθέσεις που εκφράζονται ασυνείδητα, εμφανίζονται ως διάβολοι, σατανάδες όπως λέει ο λαός στη δική σας εποχή. Παλαιότερα αποκαλούνταν αλλιώς.

Οι προθέσεις, καλές ή κακές, μπορεί να είναι συνειδητές ή ασυνείδητες. Επειδή είναι πιο δύσκολο να διαχειριστείτε τις αρνητικές προθέσεις σας, τις απωθείτε, με αποτέλεσμα οι περισσότερες απωθημένες προθέσεις, κρυμμένες προθέσεις να είναι αρνητικές. Αυτό δημιουργεί έναν όγκο ενέργειας συλλογικής, ένα εγρηγορός όπως το λέτε. Ένα συλλογικό κακό. Και τότε, όλες οι μικρές μονάδες που κρέμονται σ' αυτό το τσαμπί, μοιράζονται τις ενέργειες και η καθεμιά, η κάθε ρόγα του τσαμπού, πρέπει να παλέψει η ίδια για ένα μέρος αυτών των ενεργειών. Είναι κάποιες που κάνουν μεγαλύτερη δουλειά κάθαρσης από άλλες, οι ενέργειες κυκλοφορούν, μοιράζονται και η εξέλιξη με μικρά βήματα προχωρά.

Έρχεται λοιπόν η Θεία Παρουσία / Αγάπη, που είναι εκεί σε κάθε περίπτωση -είναι η δύναμη της ζωής, είναι εκεί- και περιμένει να αναγνωριστεί. Κινεί τον άνθρωπο, τον τροφοδοτεί, τον αγκαλιάζει και περιμένει σε σιωπή, μέχρι να αναγνωριστεί. Έρχεται ένας άνθρωπος που δεν έχει ιδέα απ' όλα αυτά και αρχίζει να αναζητά τη Θεία Παρουσία, τη Θεία Αγάπη. Κάνοντας αυτό, ανοίγει ξαφνικά την πύλη της κόλασης! Η «σκιά στο κατώφλι», λένε κάποιοι. Αυτή είναι και πρέπει να την ξεπεράσει, να βρει τρόπο να την πολεμήσει, για να μπορέσει να περάσει στα βαθύτερα πεδία, στα ανώτερα πεδία. Κάθε άνθρωπος, κάθε άνθρωπος που αναζητά τη Θεία Παρουσία, πέφτουν να χτυπήσει, να πέσει πάνω σ' αυτόν τον τοίχο, είτε τον ονομάζετε ένοικο του κατωφλίου, σκιά στον κατώφλι, είτε τον ονομάζετε διάβολο, είτε συλλογικό κακό. Δεν φαίνεται να υπάρχει αντιστοίχιση ανάμεσα στο συλλογικό κακό και τον ατομικό ένοικο του κατωφλίου αλλά υπάρχει, καθώς κάθε ένοικος συνδέεται με αυτό το συλλογικό κακό, τη φυσαλίδα των κακών προθέσεων, αν θέλετε. Κάθε φορά που ένας άνθρωπος αντιμετωπίζει

τον δικό του ένοικο του κατωφλίου, απελευθερώνει ένα μέρος του συνόλου. Ελαφραίνει αυτή τη συλλογική ενέργεια. Αποδυναμώνει το συλλογικό κακό.

Ο ένοικος δεν βρίσκεται μόνο στο πρώτο κατώφλι, γι' αυτό και παλαιότερα, ακόμα και τώρα κάποιοι, σε μυήσεις που κάνουν για την είσοδο σε βαθύτερα πεδία, βάζουν δοκιμασίες. Και ο σκοπός είναι αυτός, να ξεπεραστεί ο ένοικος κάθε κατωφλίου σταδιακά. Γιατί σε κάθε επίπεδο εδρεύουν προθέσεις. Κινείστε βάσει της πρόθεσής σας, όχι μόνο στο εξωτερικό, γήινο πεδίο αλλά και στα εσωτερικά, το αστρικό, το νοητικό και πάει λέγοντας. Αν θέλετε, σε κάθε διάσταση. Έτσι λοιπόν, τυχόν δοκιμασίες που τίθενται, έχουν αυτό το σκοπό εσωτερικά κυρίως, να διαλύσουν τον ένοικο του κατωφλίου. Κάθε φορά που ένας άνθρωπος συνειδητοποιεί ότι αυταπατάται, διαλύεται ένα μέρος αυτού του ενοίκου. Ο λόγος είναι, προφανώς, ότι συνδέεται η αυταπάτη και η απάτη με τις προθέσεις. Αλληλοτροφοδοτούνται. Οι προθέσεις σας απέναντι σε ένα εξωτερικό γεγονός ή άνθρωπο, οντότητα, δημιουργούνται βάσει της αντίληψης που έχετε γι' αυτό. Αν η αντίληψή σας είναι πλανερή, αυταπατάστε. Σχηματίζετε λοιπόν μία πρόθεση, βάζετε ένα στόχο, βασισμένοι σε ψευδή γεγονότα, σε ψευδή αντίληψη και η ψευδής αντίληψη σας κατατρέχει.

Τα γεγονότα αναπτύσσονται ανεξάρτητα από εσάς, σε ένα βαθμό. Οι προθέσεις σας τα μετασχηματίζουν, τα επηρεάζουν αλλά αυτά είναι από μόνα τους φυσαλίδες πραγματικότητας. Έτσι θα τα ορίσω. Τα γεγονότα είναι φυσαλίδες αντικειμενικής πραγματικότητας. πραγματικότητας δηλαδή που μοιράζεστε με άλλους ανθρώπους και άλλες οντότητες γύρω σας. έτσι, είναι ένα μέρος το πραγματικό γεγονός, σε εισαγωγικά ή μη, η κοινή πραγματικότητα και ένα άλλο μέρος η πρόθεσή σας γύρω από αυτό.

Ανάγουμε τη μελέτη της πρόθεσης σε επιστήμη. Θα έπρεπε να δημιουργηθεί επιστημονικός κλάδος μελέτης προθέσεων, τόσο της ψυχολογίας όσο και της κοινωνιολογίας, για να μην μιλήσουμε για τον τομέα της υγείας. Λειτουργούν καθοριστικά, βλέπετε. Κάθε ον που πέφτει στη γη, που ενσαρκώνεται/έρχεται στο γήινο χώρο, φέρει μία πρόθεση. Ενσαρκώνεται γύρω από μία πρόθεση. Θα τον πείτε σκοπό ζωής; Θα τον πείτε πλάνο ζωής; Υπάρχει μία πρόθεση ισχυρή. Θα μπορούσε να είναι απλώς η θέληση για ζωή και να μη συνδέεται με πολύ συγκεκριμένα σενάρια αλλά δεν μπορεί να αποκοπεί από αυτά. **Η βασική πρόθεση εκδηλώνεται μέσα από τα σενάρια ζωής.**

Η πρόθεση για το καλό τώρα, είναι ένα άλλο μείγμα καλού και κακού. Δεν είναι ξεκάθαρη η καλή πρόθεση. Μπορεί να είναι το ίδιο κακή, με μια κακή λεγόμενη πρόθεση. Τα πάντα κινούνται γύρω από το βαθμό αυταπάτης. Αυτό που έχει λοιπόν πραγματικά σημασία, τόσο για τον εργάτη του φωτός όσο και για κάθε άλλον άνθρωπο, που δεν εντάσσεται σ' αυτό το κίνημα, είναι ο έλεγχος των προθέσεων και η ανάλυση, όχι τυχόν κακών προθέσεων που ψαρεύει, που εντοπίζει συνειδητά εδώ κι εκεί αλλά σε μεγαλύτερο βαθμό ακόμα, ο έλεγχος των καλών προθέσεων, γιατί αυτές είναι πιο επικίνδυνες. Εκεί το εγώ κάνει μεγάλο παιχνίδι. Χαίρεται πολύ. Αφοβία και τόλμη και γοητεία.

Γοητεύεστε. Κάθε φορά που αφήνεστε να γοητευτείτε, πλανάστε.

Γοητεία = Πλάνη. Έλλειψη συνειδητότητας. Αποκοπή από τη λογική, το λογικό ειρμό. Και η Γοητεία, όπως καταλαβαίνετε, έχει μεγάλη σχέση με τις προθέσεις.

«Τελικά Δία», ρωτά πάλι αυτή η Άννα... «Τελικά Δία, πρέπει να έχουμε καλές προθέσεις ή όχι; Δεν έχω καταλάβει. Γιατί αν οι καλές είναι πιο επικίνδυνες από

τις κακές, πώς θα ξέρω ποια πρέπει να είναι η πρόθεσή μου;» Και όμως αυτό είναι ένα θέμα που, οι παρευρισκόμενοι τουλάχιστον, το έχετε δουλέψει αρκετά. Και είναι η αβλάβεια. Είναι μια πολύ σημαντική πληροφορία αυτή της αβλάβειας, του Νόμου της Αβλάβειας και εκείνος που βαδίζει στο εσωτερικό μονοπάτι, χρειάζεται να τον επικαλείται, γιατί έτσι διασφαλίζει ότι οι προθέσεις του, είτε καλές είτε κακές, δεν θα βλάψουν. **Η αβλάβεια πρέπει να είναι τρόπος ύπαρξης.** Και επειδή ακριβώς στην αβλάβεια δεν υπάρχει δόλωμα για το εγώ, είναι πολύ εύκολο να σταθεί κάποιος σε ισορροπία. Γιατί δεν αφήνεται να λειτουργήσει η πρόθεση για βλάβη και δεν ωθείται κάποιος στην ενέργεια του να επιφέρει καλό -ακούγεται περίεργο και όμως έτσι είναι-, γιατί η επιθυμία του να επιφέρει καλό, μπορεί να βασίζεται σε λάθος κίνητρα, λάθος προθέσεις και να είναι το εγώ αυτό που λέει «θα κάνεις καλό», γιατί το εγώ θα ικανοποιηθεί με μια πράξη καλού, θα έχει να δείξει μια καλή μαρτυρία προς τα έξω. Είναι αυτάρεσκο, είναι ναρκισσιστικό. Γι' αυτό στην αβλάβεια βρίσκεται η ισορροπία και εκεί μπορείτε να κινείστε, να πλοηγείστε με ασφάλεια, συν όλα τα άλλα χωρίς να αυταπατάστε.

«Θα έπρεπε να είναι ο Σαιν Ζερμαίν εδώ γύρω», θα σκεφτείτε ίσως, «για να γίνεται μια τέτοια συζήτηση.» Τα είπαμε κανά-δυο φορές αλλά δεν χρειάζεται να είναι παρών. Νομίζω ότι διαθέτω τον νου να σας μιλήσω για την αβλάβεια. Αστείευομαι, βέβαια...

Ξεκίνησα αυτή τη συνάντησή μας μιλώντας για τη Θεία Παρουσία και Αγάπη. Μία ένσταση που θα μπορούσε κάποιος να φέρει σε όλα αυτά και ειδικά στο Νόμο της Αβλάβειας, στον τρόπο εφαρμογής, είναι ότι υπάρχουν τόσοι άνθρωποι που υποφέρουν... «Δάσκαλε Δία, θεέ του Ολύμπου, τόσοι άνθρωποι υποφέρουν, τόσοι άνθρωποι διψούν, πεινούν, κρυώνουν, πονούν. Ειλικρινά, δεν θα με πείραζε καθόλου, αν κάποιος με εγωιστικές προθέσεις τους ταΐσει, τους ποτίσει, τους ντύσει, τους θεραπεύσει.» Έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε. Κανένα καλό δεν προκύπτει από μία ανισόρροπη πρόθεση. Αυτό που προσωρινά θα φανεί καλό, θα αποδειχτεί ότι διαιωνίζει την ανισορροπία. Και μετά θα σκεφτείτε ότι μπαίνουν πολλά καρμικά γεγονότα, ότι ναι μεν αυτός είναι ανισόρροπος, έχει κακές προθέσεις αλλά το αποτέλεσμα είναι καλό και εκείνος που το δέχεται μπορεί να αξίζει πραγματικά αυτό το καλό και μπαίνετε σε έναν κυκλώνα, σε ένα περίεργο τρόπο σκέψεων, που καταλήγει να διασπάσει τελείως την ενέργεια και την προσοχή σας.

Η αβλάβεια, το να στέκεστε το ύψος του Νόμου της Αβλάβειας, είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να συμβεί. Είναι καλύτερο από μία «καλή» σε εισαγωγικά πράξη, με λάθος πρόθεση. Και επιμένω σ' αυτό. Γιατί το καλό που εφαρμόζετε είναι ποιοτικά πολύ ανώτερο, δονητικά πολύ ανώτερο, από μία καλή πράξη που θα έρθει ως παρενέργεια μιας κακής πρόθεσης ή μια καλή πράξη που θα έχει συμβεί με βαθύτερες εγωιστικές προθέσεις. Η ποιότητα της δόνησης απέχει απίστευτα! Και η καθαρότητα της δόνησης φέρνει ισορροπία και κάνει τον αιθέρα να λαμπυρίζει, να τρίζει από καθαρότητα. Μια αίσθηση που ίσως κάποιοι μπορείτε να την αντιληφθείτε, αν έχετε κάποια ευκολία στη σύλληψη του αιθερικού πεδίου. Τρίζει από καθαρότητα και συνδέεται άμεσα με την καθαρή λογική, τον καθαρό νου. Ο κόσμος θα άλλαζε πραγματικά πολύ γρήγορα, αν οι άνθρωποι μπορούσαν να αξιολογήσουν τις προθέσεις τους. Κάποιοι δεν το κάνουν ποτέ. Κάποιοι προβάλλουν προθέσεις διαφορετικές από αυτές που πραγματικά έχουν. Κάποιοι απλώς αυταπατώνται. Λιγότεροι, εργάζονται.

Κάθε φορά που ένας άνθρωπος αντέχει να πει την αλήθεια στον εαυτό του ως προς τις προθέσεις του, αντιλαμβάνεται ένα μέρος της αλήθειας του. και αυτή η αλήθεια του ισοδυναμεί, αντιστοιχεί, με Θεία Παρουσία. Όταν μπορεί να αντιληφθεί την αλήθεια του, αντιλαμβάνεται ένα μέρος της Θείας Παρουσίας. Συνεχίζει να λέει στον εαυτό του την αλήθεια, αντιλαμβάνεται ακόμα ένα μέρος της Θείας Παρουσίας. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να αντιληφθεί τη Θεία Παρουσία και Αγάπη, χωρίς να δει την αλήθεια του πίσω από τις όποιες προθέσεις. Μπορεί να πει πολλά στον εαυτό του. Μπορεί να νιώσει βαθιά συγκίνηση πηγαίνοντας σε μια εκκλησία, σε έναν ιερό τόπο, σε ένα ναό, προσευχόμενος. Αλλά όλες αυτές οι όμορφες συγκινήσεις είναι μέρος της θυμαπάτης του. Δεν κρίνεται γι' αυτό ποτέ, είναι στη διαδικασία του, την προσωπική του, εξελικτική διαδικασία. Αλλά πότε επιτέλους θα απαλλαγεί από αυτά, ώστε να αντιληφθεί την καθαρή, τριζάτη αλήθεια και, ως εκ τούτου, τη Θεία Παρουσία μέσα του;

Γιατί όταν μπορεί να φτάσει σ' αυτήν την αλήθεια, αντιλαμβάνεται τη Θεία Παρουσία μέσα του, όχι έξω από αυτόν. Και σ' αυτήν την περίπτωση, δεν χρειάζεται να κατασκευάσει αποδείξεις. **Γίνεται ο ίδιος απόδειξη.** Αλλά και πάλι, αυτό δεν μπορεί να είναι στόχος. Είναι απλώς ένα αποτέλεσμα. Ένα από τα πολλά αποτελέσματα του να βρει τη Θεία Αλήθεια και τη Θεία Παρουσία μέσα του.

Σας αγαπώ και είμαι παρών

Δίας

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

**Ο Κύκλος των Θεών
Συνάντηση 10^η - 09.12.2021**

«Άνοιγμα Καρδιάς»

(Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων)

Σας αγαπώ.

Και σας μιλά ο... ακατανόμαστος Ζευς. Γιατί εγώ είμαι που σας αγαπώ.

Δεν σας έχω συνηθίσει σε εκφράσεις αγάπης αλλά τελευταία κάτι αλλάζει. Τι είναι αυτό που αλλάζει; «Νιώθει μοναξιά ο Δίας και μας καλοπιάνει;» σκέφτεται η Άννα -ή, θα μπορούσε να είχε σκεφτεί. Μήπως μπαίνει στο εορταστικό κλίμα της εποχής;

Θέλω να ανοίξει η καρδιά σας. και όχι, δεν θέλω την Αφροδίτη να κάνει αυτή τη δουλειά· το κάνω εγώ. Άνοιγμα καρδιάς.

Κλείνουν οι καρδιές σας και δεν το παίρνετε είδηση. Στερείτε την αγάπη ή ξεχνάτε πού να κοιτάξετε για να τη δείτε. Κοιτάζετε μέσα σας και βλέπετε το δυναμικό για αγάπη αλλά, ξαφνικά, ξεμείνατε από αποδέκτες αγάπης. Βλέπετε γύρω σας τους ανθρώπους να υποφέρουν, να βρίσκονται σε ανάγκη, να στερούνται και ξέρετε τι χρειάζονται αλλά δεν είστε διατεθειμένοι να δώσετε αγάπη. Περιμένετε πολύ συγκεκριμένες συνθήκες γι' αυτό. Κλείνεστε στο καβούκι σας. Αυτό ακριβώς θέλω να ξεπεράσουμε μαζί σήμερα. Και είναι αυτός ο λόγος που τόσοι άνθρωποι, τόσοι άνθρωποι στη γη, κάθεστε μόνοι σας, στο σπίτι, στο διαμέρισμά σας και νιώθετε μόνοι, την ώρα που υπάρχουν εκατομμύρια γύρω σας. Εκατομμύρια άνθρωποι, μόνοι τους. Ο ένας πάνω στον άλλον συνωστισμένοι, πατείς με-πατώ σε, μόνοι τους. Άντε να βγάλεις άκρη. Τρέχα γύρευε. Και μετά απευθύνονται στο Πνεύμα, στο Θεό, «λογικά» -σε εισαγωγικά- για τη μοναξιά τους. «Είμαι μόνος. Νιώθω μόνος. Κανείς δεν μπορεί να με καταλάβει πραγματικά. Μόνο ο Θεός.»

Αν βάζατε μαζί τις γνώμες όλων των ανθρώπων που συναντήσατε ποτέ, αν τις πλέκατε σε ένα υφαντό, θα είχατε την εξωτερικευμένη αγάπη του Θεού για εσάς. Εδώ σκοντάφτουμε. Εδώ θα πει κάποιος «Μα οι άνθρωποι δεν ξέρουν ποιος είμαι. Δεν μ' αγαπούν πραγματικά. Αγαπούν την εικόνα που έχουν για μένα -αν την αγαπούν, γιατί συνήθως δεν την αγαπούν, τους εκνευρίζει, τους ενοχλεί, την κρίνουν... Ξέρεις Δία, τι κατάκριση έχω φάει εγώ στη ζωή μου;» Κάτι τέτοια μου λένε. «Πόσο με έχουν κατακρίνει; Πόσο με έχουν κατηγορήσει άδικα; Εγώ είμαι άγιος άνθρωπος. Έχω αδικηθεί, Δία, πάρα πολύ!» Τέτοια ακούω!

Και όμως, η αγάπη του Θεού, του Πνεύματος, δεν βρίσκεται μόνο στη μορφή σας, μόνο σ' αυτό που είστε ανάμεσα στο καπέλο και στα παπούτσια σας ή τέλος πάντων και στα πεδία, στα ενεργειακά σώματα που σας περιβάλλουν. Η αγάπη του Θεού βρίσκεται γύρω σας. Αν εσείς μπορείτε αυτή τη στιγμή να έχετε κάποιες συνθήκες που σας καλύπτουν στο γήινο ταξίδι σας, είναι έκφραση της Θείας

Αγάπης. Και μη βιαστείτε να ρωτήσετε «Τι γίνεται με εκείνες τις συνθήκες που μας λείπουν; Δεν τις έχουμε άρα είναι το κομμάτι της Θείας Αγάπης που λείπει;» Ελάτε πιο κοντά μου. Κατανοήστε αυτό που προσπαθώ να σας πω. Τα πάντα γύρω σας, είναι η εξωτερίκευση της αγάπης του Πνεύματος. Είναι αποτέλεσμα της αγάπης του Πνεύματος για το Πνεύμα. Γι' αυτό που είναι το ίδιο, είτε ως Πνεύμα, είτε ως Ύλη. Ακόμα και οι δυσάρεστες συνθήκες είναι αποτέλεσμα της αγάπης του Πνεύματος. **Γιατί το Πνεύμα λέει πάντα «Ναι». Στέργει. Συναινεί. Είναι, όπως έχετε ακούσει επανειλημμένα, η Μεγάλη Κατάφαση.**

Θέλετε μία Α συνθήκη, «Ναι»... και αν αυτό δεν είναι αγάπη, τότε τι είναι; Απλώς μετά κάπου τα μπερδεύετε και αποφασίζετε ότι τελικά αυτή η συνθήκη δεν σας αρέσει και δεν είστε εσείς βέβαια που την ελκύσατε στον εαυτό σας αλλά κάποιος θεός, που δεν σας αγαπά καθόλου, σας την επέβαλε.

Η αγάπη έχει όρια, ε; Ναι. Και είναι όλα όσα βλέπετε! Τα όρια της αγάπης είναι αυτά που αντιλαμβάνεστε. Θα μπορούσατε να πείτε, **τα όρια της αγάπης είναι αυτά, που μπορείτε να αντιληφθείτε κάθε φορά.** Εσείς, ο καθένας, η καθεμιά ξεχωριστά. Κάθε άνθρωπος ξεχωριστά. Τα όρια της αγάπης είναι αυτά που μπορεί να αντιληφθεί. Αυτά που θέτει για τον εαυτό του και για τους άλλους. Δεν υπάρχει άλλο όριο. Υπάρχει όμως ασυμφωνία. Υπάρχει ασυμφωνία ανάμεσα στον άνθρωπο και τον εαυτό του και τις επιλογές του, που δεν είναι πάντα συνειδητές - τον περισσότερο καιρό δεν είναι συνειδητές και σ' αυτό το πλαίσιο η ασυμφωνία γίνεται εσωτερική τριβή, γίνεται άγχος, διαπάλη, άρνηση, αυτοάρνηση και προβάλλεται ως ένα θεώρημα στέρξης αγάπης. «Θα κάνετε κρα», όπως λέτε πολύ λαϊκά, για να σας δείξει κάποιος λίγη αγάπη παραπάνω. Και όμως, αυτό που συμβαίνει είναι ότι δεν παίρνετε απόφαση εσείς να ανοίξετε τη δική σας καρδιά στους γύρω.

«Άντε πάλι», λέτε. «Ήρθε ο Δίας πάλι, να μας νουθετήσει.» Χμ... ασκήσεις και κόντρα ασκήσεις και συνέχεια ασκήσεις πνευματικές, εσωτερικές εργασίες δεν καταλήγουν πουθενά αν εσείς δεν κρατάτε μια ανοιχτή καρδιά. Ούτε σας ωφελούν πουθενά, αν εσείς δεν μπορείτε να διατηρήσετε την καρδιά σας ανοιχτή. Δεν είστε μόνοι ή μόνες, αυτό δεν συμβαίνει ποτέ. Αν μέσα σας θέλετε να βιώσετε την ανθρώπινη έκφραση της αγάπης, το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να δώσετε αγάπη. Και αυτή πάντα θα γυρίζει πίσω. Η αγάπη πάντοτε επιστρέφει. Συνήθως της βάζετε εμπόδια στο δρόμο και δεν ξέρει πώς να φτάσει σε εσάς, από πού να έρθει αλλά πάντα επιστρέφει. Και σήμερα είναι μια ιδιαίτερη ημέρα και θέλω να μιλήσουμε για την αγάπη, που πάντοτε επιστρέφει. Εκείνος που δεν μπορεί να τη δει, είναι επειδή δεν κοιτάζει αρκετά καλά. Είναι δεδομένη λοιπόν η αγάπη, όχι μόνο από τους ουρανούς, τον ήλιο, το φεγγάρι, τα αστέρια, τα σύννεφα και τη βροχή και τον άνεμο που σας χαϊδεύει αλλά και από τη γη και από τους ανθρώπους.

Ένα βασικό πρόβλημα είναι και πάλι η ασυμφωνία και η αδυναμία μετάφρασης. Γιατί οι άνθρωποι δεν θέλουν απλώς αγάπη, θέλουν αγάπη με τον τρόπο που τη θέλουν. Σύμφωνα με τα δικά σας δεδομένα, σύμφωνα με τα δικά σας μέτρα και σταθμά, σύμφωνα με τα δικά σας πιστεύω, τις δικές σας προσωπικές νόρμες. Κοιτάξτε τι κάνετε πάλι! Για άλλη μια φορά βάζετε στεγανά. «Αυτό είναι αγάπη. Εκείνο δεν είναι. Αγάπη είναι αυτό.» Άρα, στην πραγματικότητα, κρίνετε υπερβολικά την πηγή της αγάπης, τον άνθρωπο που σας αγαπά, τη φύση που σας αγαπά, τον Θεό που σας αγαπά αλλά, περισσότερο απ' όλα βέβαια τον άνθρωπο. Δεν σας ικανοποιεί ο τρόπος που δείχνει την αγάπη του και αν δεν ταιριάζει με τα

δικά σας μέσα και σταθμά, τότε δεν δείχνει αγάπη. Πολύ απλά, δεν κοιτάτε καλά. **Η αγάπη είναι εκεί και περιμένει. Σε μια άλλη μοναξιά μέσα. Κάθε άνθρωπος μια μοναξιά -και με τόση αγάπη! Είναι σαν να βρίσκεται κάποιος βυθισμένος στα νερά μιας κρυστάλλινης πηγής και να έχει καταδικάσει τον εαυτό του να διψά.** Γιατί θέλει το νερό σε ποτήρι, δεν μπορεί να το πιει με τη χούφτα του. Θέλει το νερό σε ποτήρι, με πόδι ψιλόλιγνο, από συγκεκριμένο κρύσταλλο, με συγκεκριμένες διαστάσεις, σε συγκεκριμένη θερμοκρασία -γιατί αλλιώς βέβαια, πώς να πιείς νερό; Αυτή είναι μία ξεκάθαρη αναλογία και είναι κάτι με το οποίο παλεύετε όλοι ανεξαιρέτως γιατί, στα μεγάλα ύψη φιλοσοφίας και περισυλλογής που φτάνετε, αντιλαμβάνεστε την απόλυτη μοναχικότητα της ύπαρξης, μιας ύπαρξης που δεν μπορεί κανένας ποτέ να κατανοήσει -πόσο τραγικό! Κι εμείς χαμογελάμε, συνήθως λυπημένα. Κουνάμε το κεφάλι όχι μόνο συγκαταβατικά αλλά μάλλον απελπισμένα, περιμένοντας... και περιμένοντας... να ξεκαβαλήσετε το καλάμι, ο καθένας και η καθεμιά ξεχωριστά, να πατήσετε τα πόδια σας στη γη και να δείτε την αγάπη που υπάρχει στην καρδιά όλων των ανθρώπων ανεξαιρέτως -και ας μην είναι τόσο καθαρή όσο θα περιμένατε. Και ας είναι συγκαλυμμένη πολλές φορές πίσω από κακές προθέσεις, από περίεργες, ασαφείς προθέσεις. Πάντοτε υπάρχει καρδιά στην καρδιά. Πάντοτε υπάρχει αγάπη στο βάθος της καρδιάς. Αλλά ποτέ αυτή δεν θα εκδηλωθεί πραγματικά, αν δεν υπάρχει το «άλλο».

Όσο απομονώνεστε, τόσο απομακρύνετε από εσάς το «άλλο». Δεν γλυτώνετε από αυτό, ούτως ή άλλως. Γίνεστε εσείς το «άλλο» για τον εαυτό σας ή το προβάλλετε κάπου αλλού. Αλλά το βγάζετε από τη γήινη βάση του. Το «άλλο» είναι ο άνθρωπος. Αυτό είναι το είδος σας, με αυτό έρχεστε να δουλέψετε. Όχι με το «άλλο» ζώο, το «άλλο» φυτό, το «άλλο» πράγμα, τον «άλλο» άγγελο. Με τον άλλο άνθρωπο. Είναι απαραίτητος ο άλλος άνθρωπος. Και όχι, δεν φταίει το «άλλο», αν με άλλο τρόπο δείχνει την αγάπη του, που δεν ταιριάζει με αυτό που έχετε εσείς στο νου σας.

«Μα καλά τώρα, Δία, Κρύων, Ηλία -ποιοι είστε εδώ τέλος πάντων- και τι να κάνω; Ο «άλλος», πιθανόν να θέλει να δείξει την αγάπη του, σκοτώνοντάς με, δέρνοντάς με, κάνοντάς με να υποφέρω, μειώνοντάς με. Εγώ πρέπει να δεχτώ αυτήν την αγάπη, αυτήν την έκφραση; Μα δεν θα έμενα και για πολύ ζωντανός/ζωντανή με αυτόν τον τρόπο. Πρέπει να προστατευτώ» Όχι. Δεν υποχρεούσαι να δεχτείς αυτήν την έκφραση αγάπης. Υποχρεούσαι όμως να αναγνωρίσεις, ότι είναι έκφραση αγάπης. Αυτό θα είναι δύσκολο αρκετά. Θα είναι δύσκολο, γιατί θα σε αναγκάσει να συνειδητοποιήσεις ότι εσύ επιλέγεις πολύ συγκεκριμένες εκφράσεις αγάπης αλλά αυτό θα κάνει τη διαφορά. Γιατί τότε, αποδεχόμενος/η το γεγονός αυτό, θα αρχίσεις να επικρίνεις λιγότερο και να βάζεις περισσότερο νερό στο κρασί σου. Και ακόμα και αν αποφασίσεις να μείνεις μόνος ή μόνη, να απομονωθείς, θα το κάνεις με την επίγνωση ότι στις καρδιές των ανθρώπων υπάρχει αγάπη, όσο συγκαλυμμένη και αν είναι, όσο κρυμμένη και αν είναι. Και μόνο η επίγνωση αυτή είναι αρκετή για να σου ανοίξει την καρδιά.

Γαλήνη.

Τότε πια, δεν θα νιώθεις μόνος ή μόνη. Τότε πια, θα έχεις αφήσει την κατάκριση του τρόπου με τον οποίο αγαπούν οι άνθρωποι και θα έχεις ανοίξει τη δική σου καρδιά ριζικά και θα βρίσκεσαι, θα παραμένεις σε κοινωνία αγάπης με το Πλήρωμα. Γιατί Πλήρωμα δεν είναι μόνο αυτοί που βρίσκονται στον ουρανό. Το Πλήρωμα συναποτελείται από αυτούς που ζουν και στη Γη. Τότε θα είσαι σε

κοινωνία αγάπης με το μεγάλο Πλήρωμα και δεν θα έχει βάση οποιαδήποτε αίσθηση μοναξιάς. Δεν θα υπάρχει η αίσθηση της μοναξιάς. Μπορεί να επιλέξεις τη μοναχικότητα αλλά όχι τη μοναξιά. Κάνω ό,τι μπορώ, για να δω τις καρδιές σας ανοιχτές. Γιατί το πλήρωμα του χρόνου έφτασε και ανοίγεστε σιγά-σιγά σε άλλα πολλά. Πώς θα έρθουν; Πού θα έρθουν να σταθούν; Πώς μπορώ να σας ανεβάσω στον ουρανό, στις Πλειάδες, στ' αστέρια ή έστω και στην κορυφή του Ολύμπου, ακόμα και στο λόφο του Προφήτη Ηλία, πώς θα σας ανεβάσω με κλειστή καρδιά; Πρώτα αυτά θα πρέπει να τακτοποιηθούν, ακόμα και για τους έμπειρους αναζητητές και δασκάλους. Πρώτα αυτά πρέπει να τακτοποιηθούν και έπειτα να ανοίξετε το βήμα περισσότερο για νέες εσωτερικές επιτεύξεις.

Ποτέ, με τίποτα, δεν υπήρξε και δεν υπάρχει μοναξιά και πλήρης απομόνωση. Η απομόνωση, που βέβαια δεν έχει να κάνει με τα σίδερα μιας φυλακής ή μια σιδερένια πόρτα, η πραγματική αίσθηση απομόνωσης είναι υποκειμενική και έχει στη ρίζα της μια κλειστή καρδιά. Και δεν έχει σημασία καν να αναρωτηθείτε αν η κότα έκανε το αυγό ή το αυγό την κότα. Κάπου στην πορεία χάνεται η καθαρή προοπτική των πραγμάτων. Κάπου στην πορεία μπερδεύεστε και πρέπει να ξεμπερδεύετε για να προχωρήσετε. Τότε θα βρείτε τη χαρά. Δεν είναι λίγες οι ευχές που ακούω για χαρά, τα αιτήματα... «Γιατί δεν χαίρομαι;» Μα, τι κάνεις με την καρδιά σου; Θεωρείς σοφία μεγάλη το να διατηρείς μια κυνικότητα, έτσι, για να θεωρείς τον εαυτό σου καλύτερα προσγειωμένο; Κλείνεις την καρδιά σου! Δεν αναγνωρίζεις την αγάπη που υπάρχει γύρω. Ποιος μπορεί να κάνει κάτι γι' αυτό εκτός από σένα; Είστε εδώ στη Γη κι εμείς είμαστε μαζί σας, κάθε λεπτό, κάθε στιγμή. Και μαζί σας είναι οι καρδιές όλης της ανθρωπότητας.

Ανοίξτε τις πόρτες. Ανοίξτε τις θύρες του μοναχικού σας βασιλείου. Επιτρέψτε την επικοινωνία και την αναγνώριση της αγάπης. Αυτή θα γλυκάνει την καρδιά. Αυτή θα σας ανοίξει το δρόμο προς τον ουρανό. Αυτή θα στρέψει τα μάτια της καρδιάς προς τα πάνω, για να δουν καθαρά -θυμηθείτε τι είχαμε πει για τα μάτια της καρδιάς! Και **αυτή επίσης, θα ντύσει όλες σας τις ενέργειες με έλεος.** Γιατί δεν μπορεί να νιώσει έλεος μια κλειστή καρδιά. Μπορεί όμως να αξιολογήσει μία κατάσταση, να δει τα υπέρ και τα κατά αλλά έλεος δεν θα υπάρχει.

Και έχοντας πει αυτά, θέλω τώρα να αφήσετε την καρδιά σας και την καρδιά της καρδιάς να αναπνεύσει. Αφήστε την καρδιά να πάρει αναπνοές και να χαμογελάσει... να χαμογελάσει, γλυκά. Αυτό το χαμόγελο αφήστε το απόψε στην καρδιά και το πρωί θυμηθείτε πάλι ό,τι είπαμε και αφήστε τη να χαμογελάσει ξανά. Και κάθε μέρα, να φέρνετε στο νου σας αυτά που είπαμε. Να αναγνωρίζετε την αγάπη που υπάρχει στις καρδιές των ανθρώπων, όσο ασαφής και αβέβαιη και αν σας φαίνεται ότι είναι και να αφήνετε την καρδιά να χαμογελά.

Σας αφήνω κι εγώ με ένα καρδιακό χαμόγελο.

Ο αδελφός, φίλος και αγαπημένος σας Ζευς.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

**Ο Κύκλος των Θεών
Συνάντηση 11^η - 16.12.2021**

«Αρχές και Ένστικτα»

(Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων)

Ας καθίσουμε με τη σπονδυλική μας στήλη σε ευθεία θέση, ας πάρουμε μερικές χαλαρές αναπνοές...

.....

Σας καλωσορίζω. Ανοίξτε την καρδιά σας. Θυμηθείτε και πάλι το χαμόγελό της. Αφήστε την καρδιά να χαμογελά, καθ' όλη τη διάρκεια της επικοινωνίας μας. Αναπνέετε αργά, αβίαστα αλλά σταθερά και δυναμικά.

Δώστε μου χρόνο να ετοιμάσω το δωμάτιό μας, το χώρο μας... τον εσωτερικό χώρο στον οποίο βρισκόμαστε. Χρειάζομαι λίγο ακόμα χρόνο για εσάς. Και καθώς ετοιμάζω το χώρο, εσείς μείνετε στο χαμόγελο της καρδιάς.

Χρειάζεται η εισαγωγή ενός πλαισίου για τη διαβάθμιση των προτεραιοτήτων που έχετε θέσει στη ζωή σας και θέτετε καθημερινά. Ένα πλαίσιο διαβάθμισης προτεραιοτήτων.

Κι αυτό δεν μπορεί να είναι άλλο παρά υγεία, ευημερία, ελευθερία... Το πλαίσιο αποτελείται από αρχές. Δεν μπορεί να γίνει το αντίθετο. Οι Αρχές βασίζονται σε νόμους αλλά όχι στους ανθρώπινους νόμους. Οι άνθρωποι νόμοι θα πρέπει να στηρίζονται στις Αρχές που δημιουργούν το πλαίσιο. Ένα και ένα κάνουν δύο. Είναι τόσο απλά τα πράγματα. Και μπορεί ο νομοθέτης θεωρητικά να έχει κάθε φορά στο νου του σημαντικά οδηγία σημεία, όπως το σύνταγμα, η τήρηση του συντάγματος, βασικές αρχές της ισονομίας, της ισοπολιτείας αλλά ο νομοθέτης είναι άνθρωπος. Και είναι εκείνος που έρχεται, στην πραγματικότητα, να παντρέψει το πλαίσιο των αρχών με το πλαίσιο της εφαρμογής και την ικανοποίηση συγκεκριμένων αιτημάτων. Αποτελεί λοιπόν ένα συνδετικό κρίκο ο νομοθέτης, ως τέτοιος, ανάμεσα στις Αρχές και το πεδίο της δράσης. Όσο η εργασία του λειτουργεί με την προοπτική της εφαρμογής των αρχών είναι καθαρή και ξεκάθαρη. Όσο λειτουργεί με την προοπτική της ικανοποίησης των αιτημάτων, από κάτω προς τα επάνω, είναι φθοροποιός και δημιουργεί αστάθεια.

Είναι η κατάλληλη στιγμή σήμερα να μιλήσουμε γι' αυτό. Έχουμε πει πολλά για την Αλήθεια. Έχουμε πει πολλά για το Νόμο, με κεφαλαίο Ν, έχουμε πει πολλά για την Ανάγκη, με κεφαλαίο Α, και πρέπει με κάποιο τρόπο να δούμε πώς αυτά μπορούν να παντρευτούν. Το πρόβλημα του νομοθέτη είναι κυρίως το πώς θα διασφαλίσει την εφαρμογή, τη γείωση των αρχών, κάνοντας δυνατή παράλληλα την πρόβλεψη λεπτομερειών, που ικανοποιούν μικρά διαφορετικά αιτήματα. Και εκεί το πρόβλημα επεκτείνεται σε μεγάλο βαθμό στις διαπραγματεύσεις που

λαμβάνουν χώρα –γιατί πάντοτε υπάρχουν διαπραγματεύσεις.

Νομίζετε ότι όταν ο σοφός Μίνωας ανέβαινε στην κορυφή του βουνού για να προσευχηθεί στους θεούς και να φωτιστεί και να συλλάβει τους νέους νόμους, δεν έκανε διαπραγματεύσεις; Κανένας σοφός δεν ξεχνά την ανάγκη της διαπραγμάτευσης. Την ανάγκη της πληροφόρησης και της πληροφορημένης δράσης. Ποιος έχει την ευθύνη ενός νομοθετήματος; Την έχει ο Δίας; Την έχουν οι θεοί του Ολύμπου; Την έχουν οι σοφοί του κόσμου, οι νομοθέτες; Οι πολιτικοί; Οι νομοθέτες είναι πολιτικοί. Την έχει ο λαός; Ο λαός επιλέγει τους νομοθέτες του. Δεν πρόκειται για μία βασιλεία, όπου τα πάντα βρίσκονται στη βούληση του βασιλιά. Ο λαός επιλέγει τους νομοθέτες του. Έχει τα αιτήματά του, πολλές φορές άδικα, πάρα πολλές φορές δίκαια και ορθά, επιλέγει τους νομοθέτες του και είναι και εκείνος που καλείται να εφαρμόσει, αυτό που ο ίδιος επιλέγει. Είμαι βέβαιος ότι γνωρίζετε πάρα πολλά πράγματα για το πώς λειτουργεί η νομοθετική διαδικασία και άλλωστε δεν είμαστε εδώ για να περιγράψουμε αυτή τη διαδικασία.

Ο νομοθέτης έχει δίκαιο; Πού στηρίζεται; Ποιο είναι το δίκαιο στο οποίο στηρίζεται ο νομοθέτης; Με κάθε τρόπο και μέσα από διαφορετικές διαδικασίες, η βάση του νομοθέτη είναι επίσης ο λαός. Είναι το σύνταγμα, είναι οι θεσμοί... Όλα λοιπόν από τον λαό και για τον λαό, ο οποίος τελικά –όπως είχαμε δει και σε προηγούμενη συνάντησή μας- παραμένει, ως πελάτης, ανικανοποίητος. Ο νομοθέτης κάνει τη δουλειά του και την κάνει άριστα, τουλάχιστον κατά τη γνώμη του, ο λαός κάνει τη δουλειά του, όλοι κάνουν αυτό που πρέπει να κάνουν και όλοι μένουν τελικά ανικανοποίητοι.

Τι υπάρχει τελικά; Υπάρχει κάποια όψη, κάποιο μέρος αυτής της περίπλοκης εξίσωσης που ικανοποιείται; Ίσως η ίδια η Ανάγκη –με κεφαλαίο Α. Τελικά αυτή ικανοποιείται. Φαινομενικά ικανοποιούνται και πολλές μικρές ανάγκες ανθρώπων, δίκαια ή άδικα, με τρόπο καταχρηστικό ή μη, στην ουσία όμως ικανοποιείται η Ανάγκη. Ένα ερώτημα που προκύπτει είναι, πώς ικανοποιείται η ανάγκη και μάλιστα η Ανάγκη με κεφαλαίο Α, όταν ο νομοθέτης διαχειρίζεται απλώς με επιδεξιότητα το σύστημα, ώστε να παράγει ένα έργο που εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα, συγκεκριμένες πολιτικές; Πώς μπορεί η Ανάγκη να ικανοποιείται, αυτή η Ανάγκη που πείθει ακόμα και θεούς; Για να γυρίσουμε και πάλι στην αρχική εικόνα, υπάρχουν οι αρχές, υπάρχει ο νομοθέτης, υπάρχουν οι νόμοι, τα νομοθετήματα και υπάρχουν και εκείνοι που πρέπει να τα εφαρμόσουν ή εκείνοι στην πλάτη των οποίων εφαρμόζονται. Υπάρχουν τα αιτήματα που εκφράζουν διαφορετικές ανάγκες.

Εδώ η Ανάγκη και οι ανάγκες έχουν διαφορετική ερμηνεία, διαφορετική έννοια όπως φαίνεται. Οι ανάγκες εκφράζουν αιτήματα ενός υποκειμένου για προσωπική του ικανοποίηση. Η Ανάγκη είναι αυτή που επιβάλλεται. Έχει την έννοια της επιβολής, ακόμα και στους θεούς. Είναι δηλαδή ο Νόμος, ο Θεϊός Νόμος... ο Ύψιστος Θεϊός Νόμος. Περιλαμβάνει τους πάντες, θεούς, ανθρώπους... τους πάντες, τα πάντα. Οι μικρές ανάγκες λειτουργούν και αυτές καταναγκαστικά, επιβάλουν τρόπους δράσεις στα υποκείμενα που τις φέρουν και μπορεί να είναι τα ίδια τα ένστικτα, τα οποία στη συνέχεια εκλογικεύονται και δημιουργούν ένα πολυσύνθετο πλαίσιο σκέψης σε κάθε υποκείμενο. Η ανάγκη τελικά, καταλήγουμε, είτε με μικρό άλφα είτε με μεγάλο, επιβάλλει. **Δεν παρακαλεί η ίδια η ανάγκη, επιβάλλει. Είναι από μόνη της ένας νόμος. Ακόμα δηλαδή και οι μικρές ανάγκες των ανθρώπων, είναι από μόνες τους νόμοι, φυσικοί νόμοι.** Θα αφορούν τις βασικές ανθρώπινες ανάγκες; Την τροφή, την ασφάλεια;

Την ικανοποίηση των βασικών ενστίκτων; Θα αφορούν πιο εκλεπτυσμένες, πιο ουράνιες ανάγκες/χρείες; Πάντως εξίσου θα επιβάλλονται.

Έτσι λοιπόν έχουμε την ανάγκη, τη μικρή ανάγκη, που επιβάλλεται κάτωθεν και την ευρύτερη ανάγκη που, μπορεί να πει κάποιος ότι επιβάλλεται άνωθεν. Τι σχέση έχουν μεταξύ τους αυτά τα δύο επίπεδα ανάγκης; Θα μπορούσε αλήθεια η ανάγκη, με κεφαλαίο Α, που πείθει τους θεούς, να αποτελεί μία φυσική επίσης ανάγκη του ευρύτερου συστήματος της εκδήλωσης, μια Ανάγκη της Δημιουργίας, μια συλλογική ανάγκη, όπως μία μικρή ανάγκη του ανθρώπου; Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Ανάγκη, με κεφαλαίο Α είναι το Ένστικτο του σύμπαντος, που απαιτεί ικανοποίηση/εκπλήρωση;

Αν δεχτούμε αυτό, καταλαβαίνουμε ότι μιλάμε για μία συλλογική ανάγκη, που ως τέτοια συλλογική ανάγκη, επιβάλλεται στο Πλήρωμα. Που δεν αφορά μόνο τις οντότητες που γνωρίζει κάποιος άνθρωπος ως ουράνιες οντότητες ούτε τις ουράνιες και τις γήινες αλλά όλο το σύμπαν. Θεωρώντας δεδομένο ότι τα πάντα, διαθέτουν μία στοιχειώδη νοημοσύνη και ζωή. Ανάγκα και θεοί πείθονται.

Τότε μήπως η διαφορά μεταξύ θεού και ανθρώπου είναι ότι ο άνθρωπος προορίζεται να ικανοποιεί τις προσωπικές του ανάγκες, ενώ ο θεός αντιλαμβάνεται και ικανοποιεί τη συλλογική ανάγκη; Την ανάγκη του Όλου; Αν ναι, ωστόσο γιατί θα πρέπει η ανάγκη να διαχωρίζεται σε συλλογική και ατομική; Μήπως οι μικρές ατομικές ανάγκες των ανθρώπων δεν συνδημιουργούν το μεγάλο Πλήρωμα και τη μεγάλη Ανάγκη; Τα ένστικτα, **τα φυσικά ένστικτα, δεν είναι αυτά μέρη ενός ευρύτερου συλλογικού ενστίκτου;** Γιατί πρέπει να είναι άλλα τα ένστικτα του ανθρώπου στη γη και άλλα του Πληρώματος; Βέβαια, εδώ συμβαίνει το εξής: αναγνωρίζουμε ότι το ένστικτο αφορά τη φυσική ζωή. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να διανοηθεί ότι υπάρχει ένστικτο στο Πλήρωμα, στο Πνεύμα, στο Θείο. Ή μήπως θα μπορούσε να το διανοηθεί;

Αν κάποιος σκεφτεί τη σύνδεση του Πνεύματος και του Θείου με τη Δημιουργία, καταλαβαίνει ότι **η Ζωή, με κεφαλαίο Ζ, αποτελεί μία ενστικτώδη ανάγκη, ένα ένστικτο του σύμπαντος.** Αν υπάρχει ένας δημιουργός θεός ή πολλοί ή μία δημιουργός συλλογικότητα, μπορεί κάποιος να συνάγει ότι αυτή λειτουργεί ως τέτοια, βάσει μιας εγγενούς ανάγκης για δημιουργία, για ζωή, ε; Το ότι πρόκειται για «Πνεύμα», το ότι οι άνθρωποι θεωρούν ότι είναι ένα πνεύμα απλώς ή το μεγάλο Πνεύμα και κατά συνέπεια δεν έχει μια φυσική υπόσταση, δεν σημαίνει ότι είναι πραγματικά έτσι. Γιατί, όπως έχουμε δείξει πολλές φορές, το Πνεύμα και η Ύλη είναι απλώς δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Δεν μπορεί η Ύλη να μην είναι και Πνεύμα ή το Πνεύμα να μην είναι και Ύλη. Δεν μπορείς να τα ξεχωρίσεις τα δύο. Πάντα θα υπάρχει... ακόμα και αν προσπαθήσεις με μία πολύ λεπτή γραμμή να διαχωρίσεις τα δύο, πάντα θα υπάρχει η πίσω πλευρά.

Έτσι, θα άξιζε να τεθεί ως θέμα διαπραγμάτευσης, συζήτησης για την ακρίβεια και διαλογισμού, το πώς ο Δημιουργός εκφράζει τα ένστικτά του, τις εγγενείς του ανάγκες. Και ίσως τότε γίνει σαφές και κατανοητό ότι, **αυτό που ο άνθρωπος εκφράζει, η μικρή υποκειμενική ανάγκη, είναι ένα μικρό κομμάτι της μεγάλης Ανάγκης. Έτσι συνδέονται τα Θεία Αιτήματα με τα ανθρώπινα.** Έτσι συνδέεται το Θείο Θέλημα με τα μικρά θελήματα των ανθρώπων και έτσι ικανοποιούνται αμφότερες οι πλευρές, αμφότερες οι όψεις του νομίσματος. Και δεν μπορούσα να μη μιλήσω για τα ένστικτα, γιατί αυτά βρίσκονται στη βάση κάθε ανάγκης –κάθε ανάγκης. Δεν είναι τόσα πολλά, μετριοούνται στα δάκτυλα. Πόσο διαφορετικές εκφράσεις αποκτούν όμως, μέσα από τη σύνθεση, την ξεχωριστή

σύνθεση κάθε υποκειμένου! Δεν αναγνωρίζονται πια! Φανταστείτε, πόσα εκατομμύρια... τρισεκατομμύρια υποκείμενα βιώνουν αυτά τα ένστικτα με διαφορετικό τρόπο και τα ικανοποιούν και με διαφορετικό τρόπο. Κάθε υποκείμενο είναι τελείως, τελείως διαφορετικό από το άλλο. Είναι κύτταρα ενός ζωντανού ιστού, τα οποία όμως λειτουργούν αυτόνομα και διαμορφώνουν ένα ξεχωριστό πλαίσιο αντίληψης και αντίδρασης. Τα πάντα, όλα όσα βλέπετε γύρω σας, όσα μπορείτε να δείτε και να αντιληφθείτε και όλα εκείνα που δεν βλέπετε και δεν υποψιάζεστε ότι υπάρχουν, ικανοποιούν την Ανάγκη.

Είναι δύσκολο βέβαια για τον γήινο νου να συλλάβει τη σχέση που μπορεί να έχουν οι Αρχές, τις οποίες ανέφερα αρχικά, με τα αιτήματα των ανθρώπων, στο πλαίσιο αυτής της μίας Ανάγκης. Γιατί όταν είναι ψηλά φαίνονται σαν αρχές και εδώ φαίνονται τόσο διαστρεβλωμένα όλα; Και πώς μπορεί ένα ανθρώπινο ένστικτο να συνδέεται με μια αρχή; Θέλει μελέτη το πράγμα. Είναι ένα σημείο όπου θα ξύσετε το κεφάλι σας με αμνηχανία. Πώς μπορεί να συνδέονται αυτά; Μήπως η απάντηση σε αυτήν την απορία είναι η πραγμάτωση της σύνδεσης; **Μήπως τελικά στόχος είναι η ικανοποίηση των ενστίκτων, θείων ή ανθρώπινων, στο πλαίσιο των Αρχών;** Δεν μπορεί να είναι ξεχωριστές οι ανάγκες των ανθρώπων από τις ανάγκες του Θεού. **Δεν μπορεί να είναι ξεχωριστές οι ανάγκες οποιουδήποτε όντος από τις ανάγκες του δημιουργού, όταν ο δημιουργός του ενυπάρχει σε αυτό.**

Ο Δημιουργός είμαι εγώ. Και μια ωραία πρωία αντιλαμβάνομαι ότι έχω μία άλφα ανάγκη/θέλημα. Το εκφράζω ως θέλημα! Γιατί δεν είναι κάτι έξω από εμένα. Δεν έχει να κάνει με κάτι έξω από εμένα. Ικανοποιεί αυτό που είμαι. Την ουσία της ύπαρξής μου. Άρα, δεν μπορεί η ανάγκη μου να είναι διαφορετική από το θέλημά μου. Και επειδή είμαι ο δημιουργός και ξέρω ποιος είμαι, τι είμαι ή ποια είμαι, ξέρω αυτό που είμαι, το εκφράζω, το αντιλαμβάνομαι ως θέλημα. Δεν είμαστε πολύ μακριά από την τελική σύνδεση, θα δείτε. Εκφράζω λοιπόν, αντιλαμβάνομαι και εκφράζω το θέλημά μου, δημιουργώντας τι άλλο; Την ικανοποίησή του. Τον τρόπο ικανοποίησής του. Γιατί είμαι Μάγος, ο Ύψιστος Μάγος και μπορώ με ένα απλό τρόπο, με ένα κλικ (χτυπά τα δύο δάκτυλα) να ικανοποιήσω το αίτημα της ύπαρξής μου. Και δημιουργώ σύμπαντα ικανοποίησης. Δημιουργώ σύμπαντα που διασφαλίζουν την πλήρη ικανοποίηση του αιτήματός μου. Και για να είναι πλήρης, πρέπει να είναι σφαιρική, να ικανοποιεί πολλά-πολλά μικρά επίπεδα, να καλύπτει πολλές, άπειρες μικρές λεπτομέρειες. **Η ικανοποίηση έρχεται με την πράξη. Είμαι Εγώ, Είμαι Αυτό που Είμαι και Είμαι Δημιουργός, γιατί η ικανοποίηση έρχεται με την πράξη και η Ύλη, η πλευρά του νομίσματος που αποκαλείτε Ύλη είναι η πλευρά της πράξης.**

Μέχρις εδώ έχει καλώς. Όμως φαίνεται, ότι στην όψη της πράξης επικρατούν πολύ διαφορετικές συνθήκες και το καθαρό θέλημα, ενώ εκφράζεται έντονα, διαθλάται ανάμεσα στα πολλά υποκείμενα, τις πολλές μικρές μονάδες αντίληψης και δράσης. Διαθλάται και παραμορφώνεται. Και αυτό έχει ως αποτέλεσμα, να είναι άλλη η εικόνα του πεδίου των ιδεών από την εικόνα του πεδίου της πράξης. Δεν είναι πραγματικά διαφορετικά αυτά τα δύο και οι Αρχές, όντως συνδέονται με τα ένστικτα. Η διαφορά είναι, ότι **οι Αρχές είναι απαραίτητες στη συλλογικότητα.** Εάν υπήρχε ένα μεμονωμένο, μικρό υποκείμενο σε έναν υποθετικό, απομονωμένο κόσμο, μία απομονωμένη δημιουργία -δεν θα ήταν καν δημιουργία τότε... αν υποθέσουμε ότι ένα μικρό υποκείμενο έμενε απομονωμένο κάπου, δεν θα υπήρχε καμία ανάγκη για Αρχές, γιατί θα βίωνε με έναν τρόπο που ξεφεύγει της παρούσας, θα βίωνε την ανάγκη και την ικανοποίησή της με έναν

δικό του τρόπο. Από τη στιγμή που μικρά υποκείμενα υπάρχουν πολλά, από τη στιγμή που μιλούμε για μια ολόκληρη Δημιουργία/Εκδήλωση και για το Πλήρωμα, μια μεγάλη συλλογικότητα, οι αρχές είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση αυτής της ικανοποίησης. Έτσι άλλωστε κατέληξαν οι άνθρωποι στη σύλληψη της ύπαρξης αυτών των Αρχών, αφού πρώτα σύστησαν τις πρώτες κοινωνίες.

Ενώ στην αρχή δεν φαίνεται να υπάρχει καμία σχέση ανάμεσα στις Αρχές και τα ένστικτα, παρά το γεγονός ότι συνδέονται άμεσα, καταλήγει κάποιος να κατανοήσει, ότι **είναι οι Αρχές που εξασφαλίζουν την ικανοποίηση του Πληρώματος.**

Στο σημείο αυτό θα παρατηρήσω το εξής: γίνεται μεγάλη συζήτηση κάθε φορά γύρω από τα νομοθετήματα των ανθρώπων αλλά γίνεται σε λάθος βάση. Έχουν μεν συλλάβει τις αρχές, όχι όλες, πολλές ωστόσο, που τελικά καταλήγουν σε πολύ λίγες, συνοψίζονται σε πολύ λίγες. Έχουν συλλάβει λοιπόν τις αρχές και τις έχουν αφήσει σε ένα ράφι ψηλά, για να τις βλέπουν και να καθοδηγούνται από αυτές. Γίνεται κάθε φορά μεγάλη συζήτηση και ποτέ, καμία πλευρά δεν μπορεί να είναι πλήρως ικανοποιημένη, γιατί κάθε πλευρά εξετάζει και αντιλαμβάνεται τις Αρχές από τη δική της θέση. **Κάθε υποκείμενο αντιλαμβάνεται την Αρχή από τη δική του θέση και ποτέ δεν θα μπορέσει πραγματικά να συλλάβει το νόημα των Αρχών, αν δεν αντιληφθεί την έννοια της συλλογικότητας, όχι μόνο μιας ανθρώπινης κοινωνίας αλλά όλου του Πληρώματος.** Έτσι οι Αρχές μένουν εκεί ψηλά, ανεφάρμοστες και οι άνθρωποι συζητούν, μιλούν διαρκώς, αναλύουν, ξοδεύουν αμέτρητο χρόνο σε συζητήσεις χωρίς νόημα, μη μπορώντας να συλλάβουν αυτό το απλό γεγονός, ότι **οι Αρχές αποτελούν από μόνες τους ένστικτα, ως εγγενή αιτήματα του Πληρώματος** –του δημιουργού, αν θέλετε, του Δημιουργού της Ζωής. Ποιος θα τους βοηθήσει να συλλάβουν την πραγματικότητα; Οι φιλόσοφοι; Οι εκπρόσωποι των δογμάτων; Οι εκπρόσωποι της επιστήμης; Ένας ψαράς φτωχός, ένας τσαγκάρης/υποδηματοποιός; Ένα πεινασμένο παιδί στην Αφρική; Μία κυρία κάποιας βασιλικής αυλής; Ένας ινδιάνος στο Περού; Ένας μαχητής στη στρατόσφαιρα ή μια μητέρα που δεν έχει γάλα να ταΐσει το παιδί της; Ποιος θα εξηγήσει στους ανθρώπους αυτή τη σύνδεση;

Μα... η Ανάγκη! Η Ανάγκη επιβάλλεται και δεν παύει, μέχρι να ικανοποιηθεί πλήρως. Φαίνεται εχθρική, φαίνεται σκληρή, άκαρδη. Αυτή επιβάλλει τον εαυτό της, μέχρι να κατανοηθεί. Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει από το πεπρωμένο του, το μοναδικό πεπρωμένο του, να αντιληφθεί τελικά, την έννοια της Ανάγκης και τη σύνδεση που υπάρχει. Το ότι **η Ανάγκη, είτε ως πνευματική Αρχή είτε ως φυσικό ένστικτο, είναι Μία και δεν μπορεί να προσπαθεί κάποιος να ικανοποιήσει τα ένστικτα χωρίς να λάβει υπόψη του τις Αρχές, ούτε βέβαια μπορεί να ικανοποιήσει τις αρχές, αγνοώντας επιδεικτικά τα ένστικτα.** Και στις δύο περιπτώσεις καταλήγει σε καταστροφή. Προσέξτε, δεν είναι κάτι που πρέπει να χτιστεί. Η σύνδεση υπάρχει. Ταυτίζονται τα ένστικτα με τις Αρχές. Το μόνο που θα πρέπει να χτιστεί είναι η αντίληψη, η κατανόηση αυτού του γεγονότος. Και όσον αφορά την ίδια την Ανάγκη, δείχνει πολύ καθαρά τον εαυτό της κάθε φορά και επιβάλλεται απaráγκλιτα και αδυσώπητα. Δεν είναι κάτι προσωπικό, είναι η Ζωή αυτή. Είναι η Ανάγκη για Ζωή.

Η ίδια λοιπόν μπορεί να επιβάλλει τον εαυτό της. Αν όμως η μικρή μονάδα θελήσει να φτάσει πιο γρήγορα στην κατανόηση –άρα στη λύτρωση, γιατί αυτή είναι η λύτρωση που μπορεί πραγματικά να επιτύχει ένας θνητός, ένα υποκείμενο δηλαδή

μικρό, είναι η μόνη λύτρωση αυτή. Αν θέλει λοιπόν μια μικρή μονάδα να φτάσει σε αυτήν την λύτρωση, το μόνο που έχει να κάνει είναι να κατανοήσει τη σύνδεση των δύο και να αποδείξει αυτήν την κατανόηση στην πράξη. Στο πεδίο της Πράξης.

Είμαι ευτυχής που μπόρεσα να μοιραστώ όλα αυτά μαζί σας. Είναι καιρός που θέλω να τα πω και ήρθε η ώρα. Το πεδίο από δω και εμπρός ανοίγει για νέες πραγματώσεις. Θα θελα, μέχρι την επόμενη συνάντησή μας, που το άνοιγμα θα μεγαλώσει κι άλλο, να τα σκεφτείτε αυτά και πρώτα εσείς οι ίδιοι να κατανοήσετε το νόημα των λόγων μου, έτσι ώστε να μπορέσετε να μιλήσετε στους ανθρώπους. Να τους μιλήσετε για το ένστικτο και την Ανάγκη, στο πλαίσιο των Αρχών.

Η σημερινή επικοινωνία μας ολοκληρώθηκε.

Ζευσ Βασιλεύς

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

**Ο Κύκλος των Θεών
Συνάντηση 12^η - 23.12.2021**

«Η Γαλάζια Ηλεκτρικ Φλόγα»

[Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων]

Ανησυχώ για εσάς. Σας εποπτεύω... όλη την ώρα, διαρκώς. Παραμένετε στενά συνδεδεμένοι μαζί μου, ακόμα και τις στιγμές, τις ώρες, που το ξεχνάτε. «Ανησυχία» είναι μια λέξη που δεν αρέσει στην Άννα, όταν ξεστομίζεται από το στόμα του Δία, ενός Ολύμπιου -του πρώτου Ολύμπιου. Και όμως, έτσι είναι. Έρχονται και άλλες, δύσκολες στιγμές για την ανθρωπότητα. Δεν είναι οι μοναδικές αυτές που ήδη περάσατε. Θα γίνουν πολλά αλλά πάντοτε εποπτεύεστε, πάντοτε σας κρατάμε το χέρι. Νιώθετε επάρκεια. Είστε σε θέση, σε όλα να ανταπεξέλθετε, γιατί είμαστε εμείς εκεί και θέλω να το θυμάστε αυτό. Δεν είμαι περαστικός, είναι το βασίλειό μου αυτό.

Εγώ ερευνώ, εγώ διαχωρίζω, εγώ ενώνω. Ο νους διαχωρίζει και ενώνει, οδηγώντας τα πάντα να υποταχτούν σε αυτόν. Κατέχει την τέχνη να το κάνει. Είναι ο τεχνικός των πραγμάτων. Οι καρδιές σας είναι σκυφτές ακόμα. Αφήστε τις να κοιτάξουν ψηλά. Δείτε την καρδιά σας να στρέφει τα μάτια της ψηλά και να χαμογελά. Της αξίζει και μπορεί να χαμογελά. Δεν θα κατέβω σήμερα χαμηλά, θα μείνω εδώ, στο θρόνο· τον θρόνο του Διός του Υψίστου. Άλλωστε, πρόσφατα ανέβηκα για εσάς εδώ. Θυμόσαστε; Από δώ λοιπόν θα οργανώσω σήμερα τη συνάντησή.

Απάτητα τα μέρη μου. Απάτητα. Όσοι άνθρωποι και αν ανεβούν στον Όλυμπο, ο δικός μου τόπος είναι απάτητος. Ενδέχεται κάποιοι να κοιτάξουν προς τα εδώ αλλά ποτέ δεν θα μπορέσουν να ανέβουν. Όχι, αν δεν το θελήσω εγώ. Ο Όλυμπος είναι ένα μεγάλο βουνό, υπάρχει εδώ και χιλιάδες και εκατομμύρια χρόνια και κάθε κόκκος σκόνης επάνω του, κάθε κόκκος χώματος, ιστορεί μύθους. Κάθε κόκκος άμμου, χώματος, τριμμένου βράχου, μεταφέρει μηνύματα.

Θα 'θελα τώρα να μπορούσατε να πιάσετε στα χέρια σας μια πέτρα από τον Όλυμπο. Ξέρω ότι δεν σας είναι εύκολο τώρα. Είναι εντάξει. Οραματιστείτε όμως ότι το κάνετε. Όλοι σας έχετε μία πέτρα από εδώ. Βάλτε την οραματικά ανάμεσα στα χέρια σας, ανάμεσα στις παλάμες σας και κρατήστε τις κλειστές. Κι αφήστε τη μικρή πετρούλα, να σας ιστορήσει όσα γνωρίζει. Δεν υπάρχει βράχος, δεν υπάρχει πέτρα, που να μη γνωρίζει. Το τελευταίο διάστημα ασχολούμαστε ιδιαίτερα με τις πέτρες. Έχουμε κάνει αρκετές μνείες σε πέτρες, σε λίθους αργούς*, λίθους που έπεσαν από τον ουρανό. Πάρτε λίγα λεπτά... πέντε λεπτά για την ακρίβεια, για να συνομιλήσετε με την πέτρα που έχετε στα χέρια σας, ανάμεσα στις παλάμες σας. Επειδή ακριβώς έχετε έρθει σε επαφή με πέτρα του Ολύμπου, κατέχετε, είναι ακόμα πιο εύκολο να συνδεθείτε. Πέντε λεπτά. και βέβαια, στη συνέχεια καταγράψτε ό,τι λάβατε.

[Παύση 5']

[Ακολουθήστε μοίρασμα εμπειριών]

Κάθεστε γύρω μου. Στέκομαι εγώ ως πυρ στην κορυφή του Ολύμπου και εσείς κάθεστε γύρω μου. Δημιουργείτε ένα μικρό κύκλο γύρω μου -τρίγωνο στην προκειμένη. Το πυρ που είμαι, αφήνει αναλλοίωτο το σχηματισμό και αφήνει αναλλοίωτη τη γη. Μήπως σας παραπέμπει αυτό σε κάποια άλλη πυρά σε βουνό; Εκείνην της καιόμενης βάτου; Πάντα πάνω σε βουνό. Θέλω να συνδεθείτε με τη φωτιά, με το πυρ στην κορυφή του βουνού. Στην αρχαιότητά σας οι άνθρωποι λάτρευαν τους θεούς στις κορυφές των βουνών και εκεί άναβαν φωτιές και έκαναν θυσίες, όχι τυχαία. Εγώ όμως δεν χρειάζομαι την αναπαράσταση μίας θυσίας τώρα. Θέλω όμως να δω το πυρ στην κορυφή του βουνού. Σας σύνδεσα με το πυρ που είμαι εγώ στην κορυφή του Ολύμπου. Σας είπα ότι κάθεστε γύρω μου. Αφήστε τον εαυτό σας να έρθει σε εμένα, να με πλησιάσει στην πύρινη μορφή μου, στη μορφή του πυρός που είμαι και να γίνει ένα μαζί μου, εδώ, στην κορυφή του Ολύμπου. Άλλο πράγμα συνέβη με τη Σεμέλη, όχι αυτό. Η δική σας καιόμενη βάτος βρίσκεται εδώ. Δεν είναι καν βάτος. Είναι απλό πυρ. Είναι η φλόγα του Ζηνός του Υψίστου. Και είναι μία φλόγα, όπως εκείνη που άναψε στο όρος Καρμέλ, αν και όχι για τους ιερείς, τους λεγόμενους του Βάαλ.

Επιτρέψτε στον εαυτό σας να δει τη φλόγα που είμαι στην κορυφή του Ολύμπου και να γίνει ένα μαζί μου. Να γίνει φλόγα επίσης.

[Παύση 1']

Δεν βρίσκεστε απλώς μέσα στη φλόγα που είμαι, γίνεστε η φλόγα που είμαι.

[Σύντομη παύση]

Είναι φλόγα σε μπλε ηλεκτρικ και μάλιστα μία απόχρωση που δεν έχετε ξαναδεί.

[Σύντομη παύση]

Πιο αιθέρια από οτιδήποτε μπορείτε να φανταστείτε. **Αυτή η φλόγα είναι καθαρός νους. Είναι το κομμάτι του καθαρού νου που ανήκει στον αιθέρα.** Που μεταπίπτει σε αιθέρα. Μια φωτιά δηλαδή ανάμεσα στον αέρινο νου και τον αιθέρα.

Ήδη μπορεί να νιώθετε ότι αυτή η φλόγα, όχι απλώς δεν κατακαίει αλλά μάλλον δομεί. **Είναι φλόγα δόμησης / δημιουργίας.** Είναι η φλόγα της ξεκάθαρης εντολής για σύνδεση με την πηγή και δημιουργεί. Και σ' αυτή θέλω να μείνετε, μέχρι το τέλος της σημερινής μας συνάντησης. Ηλεκτρικ. Απόχρωση του μπλε. Όχι πράσινο, όχι οίονοπνευματί, όχι μωβ. **Αιθέριο γαλάζιο ηλεκτρικ.**

Μπορείτε να ντύσετε τώρα με αυτήν τη φλόγα όλο τον Όλυμπο, ξεκινώντας από την κορυφή, καλύπτοντας το Στεφάνι, όλες τις πλαγιές, όλες τις κορφές, μέχρι τους πρόποδες. Αφήστε τη φλόγα να κυριεύσει σε όλον τον Όλυμπο. Μη ξεχνάτε ότι είστε επίσης αυτή η φλόγα. Αφήστε τη να απλωθεί σε κάθε γωνιά, σε κάθε λαγκάδι, σε κάθε βράχο, κάθε ρέμα. Βρίσκεστε πάντοτε στην κορυφή. Κοιτάζοντας γύρω με τα γήινα μάτια σας θα βλέπατε πολύ μακριά την ακτογραμμή από τη μία πλευρά, από την άλλη τις γραμμές των ορεινών όγκων, κάποιες πόλεις, χωριά... Θα μπορούσατε να δείτε αρκετά μακριά στον ορίζοντα.

Τώρα όμως, ως φλόγα, δεν βλέπετε τη μορφολογία του εδάφους. Μεταφράζετε τα πάντα με όρους του νου και του αιθέρα. Είμαστε, είστε, είμαι φλόγα σε γαλάζιο ηλεκτρικ. Ως φλόγα μπορείτε να αναγνωρίσετε τη φλόγα. Κάθε φλόγα γύρω σας. Αφήστε την αντίληψή σας, την αντίληψη της φλόγας που είστε, να διασταλεί

πολλά-πολλά μέτρα γύρω σας μεγαλώνει ο ορίζοντάς σας, αποκτά ακτίνα ορισμένων χιλιομέτρων. Τα πάντα σε αυτήν την εμβέλεια, την ακτίνα, τα διαβάζετε ως φλόγα, με όρους του νοητικού/αιθερικού πεδίου.

Καταλαβαίνω ότι δεν είναι εύκολο να ξεκαθαρίσετε τι είδους όροι μπορεί να είναι αυτοί. Τι σημαίνει «όροι του νοητικού πεδίου»; Δεν χρησιμοποιείτε δηλαδή λέξεις, για να περιγράψετε; Αυτή τη στιγμή δεν θέλω να περιγράψετε, θέλω να αντιληφθείτε.

[Σύντομη παύση]

Οι όψεις, οι μορφές που μπορεί να αντιληφθείτε γύρω, δεν μοιάζουν καθόλου με αυτές που βλέπουν τα γήινα μάτια σας. Εδώ μιλάμε περισσότερο για πυκνώματα και αραιώματα της νοητικής ουσίας /αιθερικής ουσίας. Το πυκνώμα είναι θεός. Το πυκνώμα υποδηλώνει θεία παρουσία. Υποδηλώνει αυξημένη ενέργεια. Μην προσπαθήσετε λοιπόν να χρησιμοποιήσετε σύμβολα, μη περιμένετε να δείτε σύμβολα, μη περιμένετε να δείτε οικείες μορφές. Δεν είστε εκεί που πρέπει, αν τέτοιες βλέπετε. Είναι ένα πεδίο κυρίαρχο, ζωντανό. Αρκεί να ξέρετε πώς να κοιτάξετε καλύτερα.

Ως φλόγα λοιπόν που είστε, αντιλαμβάνεστε γύρω σας ανάλογες φλόγες, ως πυκνώματα. Τα αραιώματα είναι τόποι/χώροι ελάχιστης παρουσίας. Δώστε στον εαυτό σας πέντε-δέκα λεπτά, να ελευθερωθεί από τη δέσμευση οποιασδήποτε μορφής, από την ανάγκη να αγκιστρωθεί στις μορφές και νιώστε τη φλόγα που είστε. Μέσω αυτής στη συνέχεια αντιληφθείτε ό,τι υπάρχει γύρω.

[Παύση 10']

Ο χώρος γύρω σας δεν είναι παγιωμένος όπως τον γνωρίζετε στο παχύλο φυσικό πεδίο. Θα μπορούσατε πιο εύκολα να τον αντιληφθείτε, πιο κατάλληλα, ως ένα πολυδιαστασιακό σύστημα συντεταγμένων, ένα πολυδιαστασιακό πλέγμα, το οποίο ταλαντώνεται. Μιλώντας για πυκνώματα και αραιώματα, αυτό που εσείς μπορείτε να συλλάβετε, είναι η διαφοροποίηση, κάποια διαφορετική ταλάντωση αυτού του πλέγματος που απλώνεται γύρω σας. Είσαστε μέρος του και είναι μέρος σας. Εκεί που υπάρχει πυκνώμα ενέργειας, η ταλάντωση είναι εντονότερη. Υπάρχει μια «διατάραξη του πεδίου» σε εισαγωγικά. Δεν είναι κάτι που θα το αντιληφθείτε με τα μάτια σας, εσωτερικά ή εξωτερικά. Είναι κάτι που περιμένω να αντιληφθείτε με την έκτη αίσθησή σας. Να αντιληφθείτε διαισθητικά, σαν να ήσασταν ψάρι, που μπορεί να νιώσει στο σώμα του τις ταλαντώσεις, τα ρεύματα του νερού γύρω του.

[Σύντομη παύση]

Θα σας πάρει χρόνο για να το πετύχετε αυτό. Βρίσκεστε στα όρια του νοητικού και του αιθερικού πεδίου και εδώ είναι η έδρα του θελήματος... της θέλησης -της εκπεφρασμένης θέλησης, της θέλησης-για-ζωή. Δεν μπορούμε να μείνουμε για πολύ ακόμα εδώ. Θα πρέπει τώρα να κατεβείτε στο πλάτωμα και να αναλάβετε και πάλι την αντίληψη της φυσικής σας μορφής. Βρίσκεστε λίγο χαμηλότερα, στο οροπέδιο των Μουσών και αντιλαμβάνεστε τον εαυτό σας με την ανθρώπινη μορφή του.

Δεν είπαμε πολλά σήμερα. Όμως σας έδειξα κάτι πολύ ενδιαφέρον και μένει σε εσάς να το εξερευνήσετε δεόντως. Δεν ζητώ να το εξερευνήσετε απλώς και μόνο για να σας δώσω μια εργασία μέχρι την επόμενη φορά. Η εξερεύνηση που άρχισε σήμερα, θα συνεχιστεί και στις επόμενες συναντήσεις.

Όπως είχαμε πει, σταδιακά η ενέργεια ανοίγει και δημιουργείται τώρα πια ένα χωροχρονικό παράθυρο, που μας επιτρέπει μια βαθύτερη εργασία με τον Όλυμπο και το Ολύμπιο πεδίο. Όπως είχε ειπωθεί, το Ολύμπιο πεδίο είναι το πεδίο των ψυχών -μικρών και μεγάλων ψυχών. Είναι το πεδίο στο οποίο οι ιδέες μετασχηματίζονται, εμψυχώνονται, για να ενσαρκωθούν. **Οι ιδέες μετασχηματίζονται και εμ-ψυχώνονται, για να ενσαρκωθούν.**

Και με αυτή τη δήλωση ολοκληρώνω τη σημερινή μας συνάντηση.

Στον Όλυμπο

Ζευς

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

**Ο Κύκλος των Θεών
Συνάντηση 13^η - 30.12.2021**

«Οι Ερωτήσεις»

[Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων]

Αναρωτιέμαι αν μπορώ να συνεχίσω μαζί σας ή πρέπει να ψάξω άλλους εργάτες. Μήπως έχετε κουραστεί αρκετά ήδη, από όλα αυτά; Πόσο βρίσκετε μέσα στην καρδιά σας το κουράγιο, τη θέληση, την ενόχληση, τη χαρά, την προσδοκία; Για σκεφτείτε. Πόσο πολύ θέλετε να το κάνετε αυτό; Το θέλετε αρκετά ώστε να επενδύετε -μια φορά την εβδομάδα- ψυχική και νοητική ενέργεια στη δουλειά μας; Το θέλετε αρκετά ώστε να παραμείνετε συνδεδεμένοι καρδιά με καρδιά με τον Ύψιστο Ζευ και τους Θεούς; Δεν ακούγονται τόσο δύσκολα αυτά που αναφέρω κι' όμως θέλουν δύναμη ψυχική, θέλουν κουράγιο, όταν κάποιος νοιώθει κουρασμένος από την ίδια τη ζωή.

Το γεγονός ότι συναντιόμαστε μια φορά την εβδομάδα έχει να κάνει με την Άννα, έχει να κάνει μ' εσάς κι' εμένα τον ίδιο. Γιατί δεν θέλω να εγκαταλείψω μια σύνδεση που άρχισε περίπου μια δεκαετία πριν. Στην πραγματικότητα τόσο παλιά ξεκίνησε. Δεν θέλω να λύσω και τους τελευταίους δεσμούς. Γιατί είναι μια πολύτιμη σύνδεση και κρατά ακόμα πολύ δυναμικό για έκφραση. Είναι πολλά που μπορεί να γίνουν από εσάς και από μένα, από όλους μας. Θα ήθελα όμως σε κάθε περίπτωση, να αποφασίσετε εσείς, εάν θέλετε αυτός ο κύκλος να συνεχιστεί, με τη νέα χρονιά, η οποία εμένα δεν μου λέει τίποτα ως νέα χρονιά, σε εσάς όμως λέει πολλά. Για εσάς είναι αυτό το ορόσημο της έναρξης ενός νέου έτους, μιας νέας περιστροφής γύρω από τον ήλιο, κατά τη διάρκεια της περιστροφής σας γύρω από το κέντρο του Γαλαξία ταυτόχρονα.

Και θέλω μέχρι να τελειώσει η συνάντηση, στο τέλος της συνάντησης, να δηλώσετε τι περιμένετε και τι θέλετε. Θέλετε να συνεχιστεί αυτός ο κύκλος ή όχι; Κι αν ναι, τι ζητάτε; Και θα το κάνουμε συχνά αυτόν... Δεν είστε πολλοί... δύο είστε, τρεις. Δεν είστε αρκετοί για μαζική εργασία. Είστε αρκετοί όμως για να γειώσετε πράγματα που δεν θα μπορούσαν να έλθουν αλλιώς.

Επεξεργάζομαι τα συμβάντα που έρχονται στη ζωή των ανθρώπων. Επεξεργάζομαι τον αντίκτυπο που έχουν επάνω σας. Κάτι ακόμα που θέλω να δείτε για τον εαυτό σας, μέχρι το τέλος αυτής της συνάντησης, είναι το πώς επηρέασε η εξωτερική διάσπαση της κοινωνικής συνοχής λόγω της πανδημίας... πώς επηρέασε την εσωτερική σας εργασία. Θα ήθελα πολύ, να το σκεφτείτε για τον εαυτό σας και να το διατυπώσετε. Σας έκανε καλό ή μείωσε το ρυθμό σας; Το βαθμό της εσωτερικής σας απόδοσης, αν θέλετε; Την ταχύτητα του βαδίσματός σας και της προόδου σας;

Ζητώ ακόμα να δείτε το εξής: **Έρχομαι σε κάθε άνθρωπο τα βράδια.** Ένας ο Άγιος Βασίλης που πάει σε όλα τα σπίτια την παραμονή των Χριστουγέννων για να

μοιράσει δώρα και ένας εγώ που κάθε βράδυ, επισκέπτομαι όλους και έναν - έναν ξεχωριστά. Και θέτω ερωτήματα. Πότε γίνονται αντιληπτά αυτά, πότε όχι. «Μα όλους; Ακόμα και τους "άπιστους", σε εισαγωγικά, ακόμα κι' εκείνους που δεν πιστεύουν στην ύπαρξή σου;» Ναι. Τους επισκέπτομαι όλους λοιπόν και θέτω το εξής ερώτημα: «Πόσο ευχαριστημένος είσαι από την ημέρα που πέρασε: Τι επιδιώκεις; Τι κυνηγάς; Τι ζητάς; Τι είναι αυτό που θέλεις πραγματικά; Ποιο είναι το βαθύτερό σου Θέλημα;»

Οι άνθρωποι βλέπουν εφιάλτες συχνά. Τρομάζουν. Προσπαθούν να ερμηνεύσουν τα όνειρά τους με διάφορους τρόπους, πότε επιτυχημένα και πότε όχι. Δεν σκέπτονται όμως ότι αυτά τα όνειρα, μπορεί να έρχονται ως απάντηση, ως αντίδρασή τους, σε ένα ερώτημα που τους έχει τεθεί σε ασυνείδητο επίπεδο. Κάνετε λάθος εάν νομίζετε, ότι όλα σας τα όνειρα σχετίζονται με τυχαίες ενεργοποιήσεις του ασυνείδητου. Κάποια προμηνύουν το μέλλον, κάποια είναι αποτέλεσμα μιας ενεργοποίησης του ασυνείδητου που έρχεται ως αποτέλεσμα με τη σειρά της, κάποιου ερεθίσματος κατά τη διάρκεια της προηγούμενης ημέρας ή της προηγούμενης περιόδου.

Βάζω λοιπόν τώρα στο τραπέζι αυτό και το αφήνω εκεί. Το αφήνω εκεί για να το δείτε. Να το εξετάσετε και να το σχολιάσετε. Το 'χουμε ρίξει στη συζήτηση σήμερα. Θέλω να μου απαντήσετε σε δύο -τρία πράγματα... Έρχομαι και ρωτώ. Γιατί έρχομαι εγώ; Γιατί είμαι ο Νους. Εγώ είμαι ο Ζεύς. Έρχομαι και ρωτώ. Δεν είναι μόνο ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας που θέτει ερωτήματα στην ανθρωπότητα. Και συχνά οι άνθρωποι όταν δεν είναι έτοιμοι να δεχτούν την αλλαγή, όταν δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν καν το ερώτημα που τους έχει τεθεί, βιώνουν μια εξαιρετικά δυσάρεστη αντίδραση του ασυνείδητου, επώδυνη· βλέπουν εφιάλτες.

Θα είχαν πολλά να προστεθούν στην ίδια την ψυχανάλυση, αν ο ψυχαναλυτής κρατούσε στην άκρη του νου του ότι, ανάμεσα στα πολλά ερεθίσματα που θα μπορούσε να δεχτεί ένας άνθρωπος, ώστε να κινητοποιηθεί ο μηχανισμός του ασυνείδητου και του ονείρου, είναι εσωτερικά ερωτήματα. Δεν είναι δύσκολο να γίνει η διάκριση, δεν είναι δύσκολο να εντοπίσει κάποιος τα ερωτήματα, αν αποκλείσει τα άλλα ενδεχόμενα. Πολύ συχνά, τα ερωτήματα αυτά δεν τίθενται μόνο μια φορά. Και ήδη έχουν ενσταλαχτεί στο νου του ανθρώπου, που τα σκέπτεται συνειδητά. Και τότε είναι πιο εύκολο να πει κάποιος, «Ναι, εφόσον σε απασχολούσε κατά τη διάρκεια της ημέρας, ε, είναι φυσικό να έχεις μια ανάλογη αντίδραση το βράδυ».

Ο Θεός Νους, δεν έρχεται να ρωτήσει για πράγματα τετριμμένα. Έρχεται να κινητοποιήσει· να ρωτήσει, για να κινητοποιήσει δεσμεύσεις, λύσεις, να κινητοποιήσει διεργασίες που είναι σημαντικές για τον ίδιο, όσο είναι σημαντικές και για το άτομο. Πώς πιστεύετε ότι λειτουργεί το Θείο Σχέδιο; Δεν είναι ένας ακριβώς καλο-ρυθμισμένος μηχανισμός, που στις δώδεκα το βράδυ στέλνει σε όλους τους αποδέκτες ένα ερώτημα και περιμένει να λάβει την απάντηση, ώστε στις έξι το πρωί να έχει ετοιμάσει τη δράση της ημέρας. Είναι πολύ γραμμικός αυτός ο τρόπος, για να το αντιληφθεί κάποιος το θέμα. Όλα γίνονται στο πλαίσιο της συγχρονικότητας και δεν συνδέονται απαραίτητα με τους γήινους χρόνους.

Υπάρχει μια διαρκής επικοινωνία -διαρκής. Πρόκειται για ένα θεόρατο... από κάθε άποψη και με κάθε έννοια θεόρατο δίκτυο, στο οποίο κινείται πληροφορία διαρκώς. Απλώς, η υποσυνείδητη / ασυνείδητη αντίδραση σημειώνεται κυρίως κατά τη διάρκεια του ύπνου, που κυρίως συμβαίνει το βράδυ. Δεν σημαίνει αυτό

ότι στο αντίθετο ημισφαίριο που έχουν ημέρα δεν τίθενται ερωτήματα. Αλλά όταν κλείσουν τα μάτια, κλείσουν οι οφθαλμοί οι εξωτερικοί και πέσει η νύχτα και έρθει ο ύπνος, αρχίζουν να ανεβαίνουν οι αντιδράσεις. Έχουμε λοιπόν ένα τεράστιο δίκτυο πληροφορίας, κάτι παρόμοιο με το internet, με το διαδίκτυο που χρησιμοποιείτε αλλά πολύ μεγαλύτερων διαστάσεων και, βέβαια, δυναμικότητας. Για να μπορέσετε να αντιληφθείτε το εύρος αυτού του δικτύου, με αρκετές από τις λεπτομερείς του διαδρομές, που δεν αφορούν μόνο το ανθρώπινο βασίλειο αλλά και τα υπο-ανθρώπινα βασίλεια και τα υπερ-ανθρώπινα, θα χρειαστεί να σταθείτε πολύ ψηλότερα. Και πάλι δηλαδή να σταθείτε στο επίπεδο του Πληρώματος. **Το Πλήρωμα στην ολότητά του επικοινωνεί μέσω αυτού του δικτύου. Του νοητικού δικτύου. Η μέρα και η νύχτα, συμβουλευούνται η μια την άλλη. Η μια φέρνει τη συγχώνευση, φέρνει την αφομοίωση, η άλλη φέρνει τη δράση, τη συνειδητή επίγνωση και δράση.** Και οι εναλλαγές είναι διαρκείς. Άλλωστε τα πάντα περιστρέφονται. Έτσι δεν είναι; Μπορείτε να φανταστείτε τις ουράνιες σφαίρες, τους πλανήτες γύρω από τα αστέρια, τα αστέρια να περιστρέφονται γύρω από το κέντρο του Γαλαξία; Μέρα νύχτα, μέρα νύχτα. Δράση - αφομοίωση. Και όλα αυτά μέσα σε ένα τεράστιο δίκτυο, να μοιράζονται.

Αλλά ας γυρίσουμε πάλι, στο μικρό άνθρωπο, που δέχεται ένα ερώτημα μέσα στη νύχτα. Δεν ξέρει συνειδητά τι έχει ερωτηθεί. Δεν υπάρχουν αναστολές στον ύπνο, συνειδητές τουλάχιστον. Δεν υπάρχουν φραγμοί της λογικής. Και έρχεται το ερώτημα. Κάνει διάννα. Δεν μπορεί να αποτύχει να αγγίξει τη χορδή, τη ζητούμενη χορδή, γιατί δεν μπορεί ο λογικός νους να φέρει προσκόμματα. Αν και πολλές φορές είναι τόσο βαθιά εγκατεστημένα τα προβλήματα, που ακόμα και τότε δυσκολεύεται το ερώτημα να φτάσει -δεν αποτυγχάνει όμως. **Είναι ο άνθρωπος στην πιο ευάλωτη στιγμή, όσον αφορά την αλήθεια του. Αντιδρά με τρόπο που δεν θα αντιδρούσε ποτέ ίσως σε εγρήγορση. Παίρνει αποφάσεις ασυνείδητα, που δεν θα ήθελε ποτέ να πάρει συνειδητά.**

Ένα μεγάλο μέρος της ανθρωπότητας, δοκιμάζεται, λόγω αυτού του γεγονότος. Λόγω του ότι, η πρόοδος που έχει συντελέσει το άτομο, δεν το έχει οδηγήσει ακόμα στο επίπεδο του να καθαρίσει πλήρως το πεδίο των προθέσεων, να καθαρίσει το υποσυνείδητό του αρκετά, ώστε οι συνειδητές του αποφάσεις να συνάδουν με αυτό που έχει βαθιά μέσα του. Και έτσι, ενώ νομίζει το άτομο ότι έχει κάνει μια μεγάλη πρόοδο - και μπορεί να έχει κάνει όντως, απλώς δεν έχει φτάσει σ' αυτό το ορόσημο - την άλλη στιγμή πέφτει σε τεράστια σφάλματα, τα οποία χρεώνεται ενεργειακά. Χωρίς να είναι συνειδητό στην απόφασή του αυτή; Ναι. Γιατί δεν πρέπει να είναι άλλο το συνειδητό και άλλο το ασυνείδητο. Χρειάζεται να έχει επιτευχθεί η κάθαρση που θα οδηγήσει στη σύνθεση και ένωση των πεδίων αυτών. Δεν θα πάσουν ποτέ να είναι συνειδητό και ασυνείδητο. **Πάντα θα υπάρχει το ασυνείδητο. Όταν όμως έχουν καθαρθεί τα πεδία και έχουν δουλευτεί οι προθέσεις, έρχεται κάποια ομογενοποίηση και λάμπει το θέλημα, από μέσα προς τα έξω. Δεν είναι άλλο το εσωτερικό θέλημα και άλλο το εξωτερικό. Δεν είναι άλλο το θέλημα του συνειδητού νου, άλλο του υποσυνείδητου και άλλο του ασυνείδητου. Ευθυγράμμιση.** Γης, Σελήνης, Ηλίου. Ευθυγράμμιση. Μέχρι να επιτευχθεί η ευθυγράμμιση αυτή, το άτομο, κάθε φορά που δέχεται μια ερώτηση, που δεν μπορεί να επεξεργαστεί ο λογικός του νους, κινδυνεύει να απαντήσει με τρόπο που δεν θα ήθελε συνειδητά. Ποιος κερδίζει εκεί; Γιατί θεωρούμε ότι η συνειδητή απάντηση είναι καλύτερη από την ασυνείδητη; Ίσως είναι πολύ καλό να απαντήσει ασυνείδητα τελικά; Όχι γιατί η πρόοδος περιλαμβάνει την αυξημένη

συνείδηση, τη συνειδητότητα. Και ιδιαίτερα όταν μιλάμε για άτομα που βαδίζουν στο πνευματικό μονοπάτι της επιστροφής και παλεύουν να προχωρήσουν με μεγάλη ζέση ενίοτε. Ενώ ο νους, ο συνειδητός νους είναι εστιασμένος, όσο το δυνατόν περισσότερο γίνεται στο Φως, στο Σκοπό, -μη έχοντας κάνει την απαραίτητη κάθαρση-, ασυνείδητα, δεν μπορούν να ελέγξουν το μηχανισμό. Υπάρχει ένας βάλτος. Και η απάντηση έρχεται από εκεί.

Όσες προσπάθειες και να κάνετε, δεν θα αλλάξει ο τρόπος της ερώτησης. **Δεν θα πάψουμε εμείς να σας ρωτάμε και μέρα και νύχτα. Το δίκτυο λειτουργεί διαρκώς. Δεν υπολογίζει. Δεν αναρωτιέται «Α, είναι τώρα ημέρα, μπορώ να πάω να ρωτήσω την Άννα ή τον τάδε ή τον δείνα γι' αυτό το θέμα;» Αυτό που πρέπει να αλλάξει είναι η δική σας διαχείριση των πεδίων.** Και όσο εσείς αναρωτιέστε «Μα, πώς συνέβη αυτό, εγώ ποτέ δεν έδωσα την άδειά μου να συμβεί. Εγώ όλο ζητώ το καλό, το φως, την υγεία. Για δες κι εκεί μέσα τι συμβαίνει. Τα ζητάς συνειδητά; Είσαι βέβαιος όμως ότι τα ίδια απαντάς και ασυνείδητα; Η πληροφορία κυκλοφορεί διαρκώς στο δίκτυο. Εσείς όμως που βρίσκεστε στον κόσμο της πόλωσης, της πολικότητας, αλλιώς αντιλαμβάνεστε και αποφασίζετε τη μέρα κι αλλιώς τη νύχτα. **Ο μόνος τρόπος για να διασφαλίσετε, ότι μια θα είναι η απάντηση και θα είναι η βέλτιστη για εσάς, είναι η δουλειά με τις προθέσεις, η κάθαρση, ο εξαγνισμός και η εξισορρόπηση.**

Έρχεται λοιπόν ο Κρύων, ο Ζευς, ο Άλιστερ Κρόουλυ και ένα σωρό άλλοι Δάσκαλοι· σας μιλούν για το Θέλημα, για τον Θείο Νου. Έρχεται ο Σαιν Ζερμαίν και σας μιλά για την «Αβλάβεια» και επιμένει να την επικαλείστε. Κι εσείς ξεχνάτε. Τι κάνει η «Αβλάβεια»; Τι κάνει η πρόθεσή σας για «Αβλάβεια»; Να, από κάτι τέτοιες κακοτοπιές σας προφυλάσσει.

Τα ερωτήματα που θέτω δεν είναι κοινά. Δεν είναι κοινότοπα. Αφορούν τη συλλογικότητα. Επειδή όμως εσείς είστε οι τερματικοί σταθμοί, οι δέκτες, τα αντιλαμβάνετε ως προς τον εαυτό σας. **Πολύ σπάνια θα αντιληφθεί κάποιος ένα ερώτημα, πόσο μάλλον στην πληρότητά του. Τα αντιλαμβάνετε λοιπόν μόνο στο βαθμό που αφορούν εσάς τους ίδιους. Και τα παίρνετε προσωπικά.** Την ίδια ώρα που εγώ απλώς, κάνω τη δουλειά μου, εργαζόμενος για να διατηρήσω τον Θείο Ειρμό σε ροή. Και την πληροφορία επίσης σε ροή και σύνδεση με τα πάντα.

Κοινότοπα ερωτήματα θα ήταν για παράδειγμα «Τι σου αρέσει να τρως, πώς σου αρέσει το σεξ, τι ωράριο θέλεις να έχεις στη δουλειά σου, ποιους αγαπάς;» Ερωτήματα που αφορούν τη συλλογικότητα θα ήταν: «Πώς αποφασίζουμε να διάγουμε το βίο μας, στις συγκεκριμένες συνθήκες που έρχονται; Πώς θέλουμε να περνάμε τη ζωή μας πάνω στη γη; Τι είναι δίκαιο; Τι είναι άδικο; Τι σημαίνει εξισορρόπηση; Πόσο καλά ρέει η ενέργεια στο σύστημα; Η Εκδήλωση τι συμπεριλαμβάνει και τι άλλο μπορεί να περιλάβει;» Μεγάλο ερώτημα το τελευταίο, πολύ σπουδαίο, το οποίο εσείς το συγκεκριμενοποιείτε και το μεταφράζετε με τα δικά σας δεδομένα. Και το μεγάλο, γίνεται μικρό. Γίνεται συγκεκριμένο.

Για πολλούς πάνω στη Γη οι χρονογραμμές τελειώνουν, ολοκληρώνονται. Θα πρέπει να αποσυρθούν. Έχει ξεκινήσει προ πολλού η απόσυρση και εντείνεται και θα ενταθεί ακόμα περισσότερο στο μέλλον. Και αυτοί απαλλάσσονται από την ανάγκη αυτής της εργασίας. Γιατί εκεί που θα μεταβούν, συνειδητό και ασυνείδητο δεν διαφοροποιούνται. Εσείς όμως που μένετε εδώ, συνεχίζετε να εργάζεστε. Να ξεχωρίζετε τα δυο και να τα ενώνετε και πάλι.

Έχοντας πει αυτά, θα ήθελα τώρα να απαντήσετε στις ερωτήσεις που έθεσα. Αφήστε το χέρι σας να γράψει ελεύθερα. Και στείλτε τις απαντήσεις στην Άννα.

Πριν από τον επόμενο χρόνο, θα έχετε λάβει από εμένα ένα δώρο. Ένα μηχανισμό σκέψης. Θα εγκατασταθεί, ένας μηχανισμός μεταβολής της νοητικής ουσίας. Αυτός ο μηχανισμός θα σας βοηθά, θα σας δώσει την ευκαιρία, να επεξεργάζεστε με ένα άλλο τρόπο τις πληροφορίες που θα έχετε. Μέσα από ένα άλλο πλαίσιο.

Η συνάντησή μας την επόμενη εβδομάδα, θα γίνει μόνον εφόσον απαντήσετε και οι τρεις, θετικά στο αντίστοιχο ερώτημα.

Σας ευλογώ και σας καλωσορίζω στη νέα ροή.

Ζευς.

[Απομαγνητοφώνηση: Ευαγγελία Κυρίμη]

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

**Ο Κύκλος των Θεών
Συνάντηση 14^η - 06.01.2022****«Εν Κρυπτώ»***[Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων]*

Ανασάνετε! Ανασάνετε βαθιά. Μη χαίρεστε, μη λυπάστε, μην οδύρεστε, μη θρηνείτε, μη στέκεστε φοβισμένοι, μη θυμώνετε, μη πικραίνεστε, μην απελπίζεστε. Αισιοδοξείτε! Όλα τα «μη» κάποια στιγμή παίρνουν τέλος. Ο προορισμός του ανθρώπου είναι να νικά! Νικητής να βγαίνει πάντα. Ποτέ δεν θα πάψετε να αγαπάτε και να νοιάζεστε για τον συνάνθρωπο, ποτέ. Αυτά που κάνετε, παιδικά καμώματα είναι. Βγάζετε από ζήλια ο ένας τα μάτια του άλλου, χτυπιέστε, σκοτώνετε στη Γη... καμώματα του νου. Εσείς που είστε εδώ αυτήν την ώρα και μόνο, αντέχετε να κρατήσετε στην πλάτη σας όλη τη Γη. Μπορείτε! Αλλά δεν θέλετε. «Δεν υπάρχει λόγος», θα πείτε. «Κανένας λόγος. Είμαστε εδώ για να μάθουμε. Να διδάξουμε, να διδαχτούμε, να βοηθήσουμε, να προχωρήσουμε αλλά σε όλα υπάρχει ένα μέτρο -πρέπει να υπάρχει ένα μέτρο, αδελφέ. Τίποτε απ' όλα αυτά δεν θα γινόταν, αν εσείς εκεί πάνω δεν το θέλατε. Πόσο μπορεί ένας άνθρωπος να τα βάλει με τις καταστάσεις που συμβαίνουν στον κόσμο, αν οι θεοί οι ίδιοι δεν αρκούν για να τις αλλάξουν ή δεν το θέλουν. Ποιοι είμαστε εμείς;»

Η σιωπή θα παίξει μεγάλο ρόλο στη ζωή σας από εδώ και πέρα. Θα δουλεύετε εν κρυπτώ. Όχι βέβαια γιατί το επιθυμείτε τόσο αυτή τη στιγμή, άλλωστε δεν καταλαβαίνετε καλά-καλά τι σημαίνει αυτό. Θα δείτε όμως, έρχονται άλλα, πολλά. Μπορείτε να κρατάτε το τιμόνι. Κρατήστε το τιμόνι. Ο καθένας και η καθεμιά από εσάς τους τρεις, είναι αλήθεια, μπορείτε να κρατήσετε το τιμόνι. Δεν είμαι εδώ τυχαία. Δεν είμαι εδώ επίσης για να σας φέρω κακά μαντάτα σήμερα -κάθε άλλο.

Υπάρχει μία στροφή στην ενέργεια, γίνεται μία μεγάλη στροφή και αυτό θα οδηγήσει πολλούς να αποσυρθούν από την εξωτερική δράση. Όχι από τη ζωή, από την εξωτερικευμένη δράση. Και είναι πιο κατάλληλο στις εποχές που έρχονται, να ενεργείτε κρυφά, εν κρυπτώ, όχι φανερά, όχι με τρόπο που όλοι γύρω να σας βλέπουν και να σας ακούν αλλά με τρόπο που η ψυχή τους να βλέπει και να ακούει. Αυτό σημαίνει, ότι επεξεργάζεστε νέα σενάρια, που δεν περιλαμβάνουν εσάς ως άτομα κύρους και κοινής αποδοχής, στο βαθμό που μπορεί να υπάρξει αυτή αλλά μάλλον ως εργάτες του φωτός, της ζωής, που θα μένετε καλά κρυμμένοι, χωρίς μεγαλόστομες εκφράσεις και θα εργάζεστε εν κρυπτώ. Κρυφά από ποιον, θα ρωτήσετε. Απ' όλους και από κανέναν. Ο λόγος που χρησιμοποιώ τόσο συχνά σήμερα αυτή την έκφραση, είναι για να καταλάβετε ότι η ενέργεια ενίοτε ζητά, από εκείνους που την υπηρετούν, εκείνους που εργάζονται με αυτήν και για αυτήν, να κατεβάζουν τους τόνους, να αποσύρονται ελαφρώς στο παρασκήνιο και να επιτρέπουν σε άλλους να κρατήσουν τα ηνία στο φως -φανερά δηλαδή-, χωρίς ωστόσο οι ίδιοι να πάψουν ποτέ να εργάζονται. Αυτός ο τρόπος εργασίας μεγιστοποιεί το αποτέλεσμα. Μιλάμε τώρα για την εσωτερική εργασία.

Η ψυχοθεραπευτική εργασία σου Β., θα συνεχίσει να γίνεται. Όχι γιατί εσύ το θέλησες αλλά γιατί το θέλουμε εμείς. Αναφέρομαι στην εσωτερική εργασία, αυτή που σε ένα μεγάλο βαθμό έπαψε ομαδικά να υπάρχει. Έχουν μειωθεί σε μεγάλο βαθμό οι ομαδικές εργασίες. Αντίθετα, εκείνοι που πραγματικά τώρα βρίσκουν τη δύναμη να κρατήσουν την εστίασή τους σταθερή, να μείνουν στον άξονά τους και να δουλέψουν με τις ενέργειες, κάνοντάς το εν κρυπτώ ουσιαστικά, είναι πραγματικά δυνατοί και καθοδηγούν τις εξελίξεις.

Θα ρωτήσει κάποιος «Μα θεωρούσαμε Δία ότι ο ιός θα αρχίσει πια να υποχωρεί, η πανδημία θα αρχίσει να υποχωρεί, να ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι σταδιακά· οπότε πάλι θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε τέτοιες δράσεις. Να βγαίνουμε στα δάση, στα βουνά, να προσευχόμαστε, να ωρυόμαστε, να κερδίζουμε το χρόνο για όλα όσα, στο παρελθόν, είχαμε χάσει». Το σύμπαν δεν ζητά αυτό από εσάς. Μπορείτε να εργάζεστε καθημερινά, ο καθένας και η καθεμία στο δικό σας χώρο, έχοντας ένα υπέρογκο, ένα τεράστιο οπλοστάσιο. Έχοντας στη διάθεσή σας πάρα πολλές τεχνικές, έχοντας μάθει πάρα πολλά -ένα σκασμό θα έλεγα- κόλπα. Διαλογισμούς, πρακτικές, πρακτικές επικοινωνίας με την άλλη πλευρά... Τώρα, από δω και πέρα -και για μερικά χρόνια συνεπάγεται- η εργασία θα γίνεται κυρίως εν κρυπτώ. Αυτό χρειάζεται, προκειμένου να οικοδομηθούν νέες βάσεις. Δεν μπορείτε, από τη μία στιγμή στην άλλη, κάτι να γκρεμίζετε και κάτι να βρίσκετε στημένο εξ αρχής. Χρειάζεται να στηθεί σταδιακά εκ νέου. Πολλά θα προκύψουν, πολλά θα έρθουν στην επιφάνεια. Το κίνημα της Νέας Εποχής κατάφερε να αλλάξει καθοριστικά τη σκέψη πάρα-πάρα πολλών ανθρώπων στη Γη.

Έχετε δει τον άνεμο να φυσά πάνω από ένα σιτοβολώνα; Έχετε παρακολουθήσει πώς αλλάζει ο χρωματισμός, κοιτάζοντάς τον από ψηλά την ώρα που ένας άνεμος φυσά τα στάχυα και τα κάνει να γέρνουν ελαφρώς σε μία κατεύθυνση; Ένα σημαντικό αποτέλεσμα! Δεν είναι αυτό ακριβώς που στην πλειοψηφία σας ονειρευόσασταν, όμως είναι εδώ! Είναι απτό, χειροπιαστό. Και αν κοιτάξετε γύρω σας, πολλά θα δείτε, που θα σας το θυμίζουν αυτό διαρκώς. Αν κοιτάξετε γύρω σας, θα δείτε πως οι άνθρωποι άρχισαν πια να αναγνωρίζουν την ανάγκη της ισορροπίας, την ανάγκη να βάλουν το φως τους και το σκοτάδι τους να αγκαλιαστούν σφιχτά, μέσα σε απόλυτη αγάπη. Όχι, δεν το κάνουν παντού, σε όλη τη Γη, όμως δεν είστε μέσα στο νου και στις καρδιές των ανθρώπων, για να καταλάβετε πώς η ενέργεια λειτουργεί μέσα από αυτούς και τους ωθεί σιγά-σιγά σε μια τέτοια οπτική, η οποία για κάθε κοινωνική συστάδα, κοινωνική κυψέλη, είναι ανάλογη με την πραγματικότητά της. Η αλλαγή δεν γίνεται παντού στον ίδιο βαθμό ούτε την αντιλαμβάνονται στον ίδιο βαθμό αλλά υπάρχει. Έγινε ένα πολύ σημαντικό άνοιγμα όλα αυτά τα χρόνια. Και είναι απαραίτητο πια, να δοθεί στον αιώνα που ξεκίνησε η ευκαιρία, να αφομοιώσει όσα γειώθηκαν και να τα αποδώσει. Να αρχίσει να τα εκδηλώνει.

Υπάρχει ο καιρός της δράσης, που είναι απόλυτα απαραίτητη η έγκαιρη σπορά και υπάρχει και ο καιρός της παύσης, στην οποία ο σπορέας περιμένει τη γη να δώσει τα πρώτα βλαστάρια, μέχρι που τελικά να πάρει στα χέρια του νέο καρπό. Χρειάζεται μια μικρή αναμονή. Δεν μπορείς να ανασκαλεύεις το έδαφος που έχεις ήδη φυτέψει. Αφησέ το, χρειάζεται ησυχία. Χρειάζεται να πέσει η βροχή, να το ζεστάνει ο ήλιος, να το δροσίσει ο αέρας και την κατάλληλη στιγμή το βλαστάρι θα ξεπεταχτεί. Αν εκεί πας να ρίξεις και άλλο σπόρο, κι άλλο κι άλλο, τα αποτελέσματα θα είναι οικτρά. Αν συνεχίσεις να το σκαλίζεις το χώμα, θα καταστρέψεις κάθε τι που ξεκινά. Γι' αυτό είναι απαραίτητη η σιωπή. Γι' αυτό την πανδημία θα πρέπει να τη δείτε και ως ευλογία. Δεν ήταν ευχάριστες και εύκολες

οι αλλαγές των συνθηκών που επέβαλε αλλά τα οφέλη στο τέλος θα είναι πολλά. Δεν χρειάζεται βέβαια μια πανδημία κάθε τόσο, για να μπορείτε να αφομοιώνετε όλα όσα έχουν έρθει, όχι! Απλώς, στο πλαίσιο μιας άλλης συνδημιουργίας, ωφελείται και η εργασία στην οποία αναφέρθηκα. Κι εσείς, που έχετε βαλθεί να καταπλήξετε και προχωράτε με ταχείς ρυθμούς διαρκώς, μείνετε λίγο πίσω. Πάρτε μια δόση αέρα παραπάνω, μια παραπάνω αναπνοή και, όπως ο καλός σπορέας και αγρότης αφού σπείρει, ρίξει το σπόρο, τον φυτέψει, δεν ανασκαλεύει πια τη γη αλλά εμπιστεύεται και στέλνει τις ευχές του, έτσι κι εσείς, θα πρέπει να εμπιστευτείτε και να αφήσετε τη φύση να κάνει το έργο της εξωτερικά.

Εσωτερικά θα συνεχίσετε να εργάζεστε, χωρίς δεσμεύσεις. Είστε και οι τρεις καλό υλικό και μπορώ να κάνω πολλά μαζί σας -και θα κάνω πολλά μαζί σας- αλλά ήρθε η ώρα πλέον να με κοιτάτε διαρκώς στα μάτια και θα βάλουμε έναν κανόνα: κάθε φορά στη συνάντησή μας, θα μιλάτε και οι τρεις για μένα και από εμένα, ε; Θα καταγράφονται και των τριών οι επικοινωνίες και θα δίνεται ένα έναυσμα στο ενεργειακό δυναμικό που σας έχει δοθεί να τηρήσετε, να διατηρείτε, θα δίνεται ένα έναυσμα που θα το κινεί και θα το οδηγεί σε δράση. Αναγνωρίζω ότι δεν είναι αρκετά σαφές αυτό που σας περιγράφω αλλά πάλι είναι αυτό που χρειάζεται να είναι. Θα ζητήσω λοιπόν τώρα από την Άννα να δώσει χρόνο στον Βασίλη, για να μεταφέρει το μήνυμά μου. Και όταν ολοκληρώσει ο Βασίλης την επικοινωνία του, το μήνυμα που πρέπει να μεταφέρει, θα δώσει το λόγο στην Εύα, για να κάνει επίσης μια ανώτερη επικοινωνία διά ζώσης, ώστε να κλείσει το τρίγωνο. Στη συνέχεια θα πω δυο λόγια ακόμα και θα έχει ολοκληρωθεί η συνάντηση.

Επικοινωνία μέσω του Βασίλη Φράγκου:

Δεν είναι τυχαίο, το ότι σου δείξαμε εμπιστοσύνη και ζητήσαμε να εργάζεσαι μέχρι τώρα, ευδοκίμως. Η συμπαράστασή μας και ιδιαίτερα η δική μου, του Διός του Υψίστου, θα είναι συνεχής και αδιάλειπτη αναφορικά με το έργο σου.

Οι σημερινές οδηγίες οι οποίες δόθηκαν, θα σε βοηθήσουν, όπως αναφέραμε στο παράδειγμα με τον καλό γεωργό, που αφού σπείρει αφήνει τη φύση να κάνει του δουλειά της, να αντλήσεις έμπνευση από αυτό και να εφαρμόσεις αυτή τη στάση και ο καρπός θα είναι πολύς και γλυκός.

Με την αγάπη μας και την υποστήριξή μας, ο Ζευς Ουράνιος, ο Ζευς Ύψιστος και όλο το ενεργειακό δυναμικό το οποίο συγκροτεί το Πνεύμα.

Με τις ευχαριστίες τις δικές μου προσωπικά.

Άννα: Αυτό αφορούσε το μήνυμα κάποιον προσωπικά ή κάθε έναν και κάθε μία από εμάς.

Βασίλης: Αφορούσε και εμένα προσωπικά, και όσον αφορά το θέμα της σιωπής και της απόσυρσης μερικώς στο παρασκήνιο, για να δοθεί η ευκαιρία στο σπόρο, ο οποίος έχει σπαρεί, για να φροντίσει την προσωπική του πορεία, αναφέρεται σε όλους μας.

Άννα: Ευχαριστούμε

Βασίλης: Ευχαριστώ κι εγώ όλους και προπαντός τον πατέρα Δία, που μου εμπιστεύτηκε όλα αυτά.

Εύα, ο λόγος πλέον ανήκει σε σένα, εγώ ολοκλήρωσα. Ευχαριστώ.

Ευαγγελία: Εγώ μάλλον θα τα γράψω... τώρα δεν μου βγαίνει κάτι.

Άννα: Όχι, όχι! Εδώ, τώρα. Συνδέσου, Εύα, για να το πει ο Δίας, σημαίνει ότι κάτι θα σου δοθεί να πεις.

[Παύση 5']

Ανώτερη επικοινωνία μέσω της Ευαγγελίας Κυρίμη:

Αυτό που λαμβάνω είναι ότι:

Αφήστε τη φαντασία σας να οργιάσει. Δεν θέλω να σας καθοδηγήσω την φαντασία, δεν θα τολμούσα, θα σας δίνω μόνο τις βασικές αρχές. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα κάνετε πράγματα αλλά είσαστε πια κυρίαρχοι των επιλογών σας, των σκέψεων και των πράξεών σας. Έτσι, μέσα από την εσωτερική σιωπή, ησυχάζετε μέσα σας. Όλα αυτά σας τα είπα για να ησυχάσει η φιλοδοξία σας και με τον τρόπο που σας τα είπα, αυτό σημαίνει ότι θα σας καταστήσει πιο ικανούς... αυτή η εσωτερική σιωπή, θα σας καταστήσει πιο ικανούς, πιο δημιουργικούς, πιο αυθεντικούς στην έκφρασή σας. Μέσα από την εσωτερική φώτιση που θα επέλθει μες στους επόμενους μήνες στις καρδιές σας, θα γίνετε εσείς οι κυρίαρχοι νόες και θα λειτουργείτε πλέον ως Δίας στις ζωές των ανθρώπων. Αυτά πήρα ως μήνυμα.

Άννα: Ευχαριστούμε.

Συνέχεια επικοινωνίας μέσω της Άννας Αποστολίδου:

Και τώρα ας πούμε λίγα λόγια ακόμα, πριν κλείσουμε για σήμερα.

Η Εύα μίλησε καθαρά. Θα ήθελα να εμπιστεύεται περισσότερο αυτό που λαμβάνει και να το εκφράζει άμεσα, έτσι ώστε το κέντρο του λαιμού περισσότερο ακόμα να ενεργοποιηθεί. Δίνοντας την ευκαιρία αυτή στο κέντρο του λαιμού της, το κέντρο της γήινης δημιουργίας, θα αναπτύξει ακόμα περισσότερο της σκέψη της. Εκεί, στο κέντρο του λαιμού, υπάρχει μία αδράνεια και η ενέργεια την ωθεί να μιλήσει, την ωθεί σε έκφραση, κάτι που θα πρέπει να αποδεχτεί και να υλοποιήσει. Χρειάζεται να αποδεχτεί την πρόκληση/πρόσκληση και να ελευθερώσει το κέντρο του λαιμού. Τα οφέλη θα είναι πολλά και σε πολλά επίπεδα -σίγουρα σε περισσότερα του ενός επίπεδα.

Βασίλη, χρειάζεται να δώσεις μεγαλύτερη έμφαση στο «εμείς» και το «εσείς». Σου φέρνω την απαραίτητη ενέργεια, και εσύ τη βάζεις σε λόγο. Δεν τη βάζεις μόνο εσύ σε λόγο, σε αυτό σε καθοδηγώ. Μην απευθύνεσαι μόνο στον εαυτό σου. Μιλώντας, θυμήσου ότι έχεις μπροστά μία ομάδα και, σε ένα δεύτερο επίπεδο, την ανθρωπότητα.

Η ενέργεια που παίρνετε, έρχεται με σκοπό να σας μεταφέρει ένα βασικό μήνυμα. Καθώς εσείς την επικοινωνείτε, τη μεταφράζετε, χρησιμοποιείτε τους όρους που σας είναι οικείοι. Η ενέργεια όμως μπορεί να διατυπωθεί με διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με το επίπεδο στο οποίο εσείς είστε εστιασμένοι. Αλλιώς θα τη μεταφράζατε αν αφορούσε ένα άτομο, αλλιώς αν αφορούσε μια μικρή ομάδα, αλλιώς αν βλέπετε μπροστά σας την ανθρωπότητα. Δεν σημαίνει ότι κάθε τι που δίνουμε, μπορείτε να το βάλετε αυτόματα σε αυτά τα τρία επίπεδα. Είστε όμως ο καθοριστικός παράγοντας, για τη διάχυση της ενέργειας στα επίπεδα και χρειάζεται να είναι διαρκώς ανοιχτή η βεντάλια του νου, να είναι διαρκώς ανοιχτά

τα μάτια του νου, για να εντοπίζουν σε ποιο επίπεδο χρειάζεται να απευθυνθεί η ενέργεια, το μήνυμα.

Καλά θα κάνετε να είστε έτοιμοι/έτοιμες, την επόμενη φορά, για ακόμα μεγαλύτερες σε διάρκεια επικοινωνίες, οι οποίες δεν έρχονται γιατί απλώς αποφάσισα πρόχειρα τώρα να σας εμπλέξω όλους σ' αυτό αλλά γιατί δημιουργείται μια πολύ βασική δομή, ένα τρίγωνο απ' το οποίο θα κινείται η ενέργεια, που θα μας δώσει την ευκαιρία να επεκταθούμε και σε άλλα πεδία και να γειώσουμε καλύτερα συγκεκριμένες ακτίνες ενέργειας, που μπορούν να διοχετευτούν μέσα από τρίγωνα.

Στο σημείο αυτό σας χαιρετώ.

Ζεус Προστάτης

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

**Ο Κύκλος των Θεών
Συνάντηση 15^η - 13.01.2022**

«Το Πλανητικό Πνεύμα»

[Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων]

Η αντιστροφή του πεδίου της Γης άρχισε και θα πάρει χιλιάδες χρόνια για να ολοκληρωθεί. Μη θαρρείτε ότι θα γίνει μέσα σε μια μέρα. Ποτέ δεν σταματά στην πραγματικότητα το πεδίο της, οι πόλοι της, να αντιστρέφονται. Ποτέ δεν σταματά πραγματικά αυτή η διαδικασία. Υπάρχουν περίοδοι που παρατηρείται μια στασιμότητα αλλά το μεγαλύτερο διάστημα οι πόλοι κινούνται -χωρίς να αντιστρέφονται οπωσδήποτε. Αναδιευθετείται το ενεργειακό δυναμικό της Γης. Ανασυντάσσεται.

Και κάθε φορά που προβλέπεται μείωση ή αύξηση του φορτίου, γιατί συμβαίνει κι αυτό ανάλογα με τις περιόδους της κίνησης, ιδιαίτερες ψυχές κατεβαίνουν και άλλες μεθίστανται και μεταβαίνουν σε άλλα πεδία. Είναι γεγονός ότι, κάθε φορά που ενεργοποιείται τόσο το βαρυτικό πεδίο της Γης όσο και η διαδικασία μετακίνησης των πόλων, όσο δηλαδή οι πόλοι μένουν σε κινητικότητα, ιδιαίτερες ψυχές κατεβαίνουν. Σε άλλη περίπτωση, η Άννα θα περιέγραφε κάποιους κινδύνους, θα σας έλεγε ότι πρέπει να προσέχετε, ότι δεν είστε οι μόνοι που εργάζεστε εδώ αλλά είναι κι άλλες οντότητες με άλλους σκοπούς... Αλλά βλέπετε, ήρθε η ώρα να σας αποκαλύψω, ότι δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Η περιοχή ευθύνης σας είναι η Γη. Και δεν μπορεί κανένας να έρθει έξω από τη Γη και να παίξει έναν τόσο σημαντικό ρόλο στη Γη, ώστε να ανατρέψει τα πάντα. Ακόμα, θυμηθείτε, και στις ιστορίες που έχετε ακούσει για τους Πλειάδιους! Ειπώθηκε ότι έκαναν κάποια παρέμβαση στο γενετικό σας υλικό για να εξελιχθείτε. Με άλλα λόγια, κανένας δεν μπορεί να κάνει κάτι για εσάς, δεν μπορεί να σφετεριστεί τη δική σας θέση, αφήνοντάς σας έξω από το παιχνίδι. Κανένας επίσης δεν μπορεί να κάνει τη δική σας δουλειά. Χρειάζεται να την κάνετε εσείς, όλοι εσείς που είστε παιδιά της Γης. Είστε συνδεδεμένοι με το ενεργειακό δυναμικό της Γης.

Θα χρησιμοποιήσω μία ασυνήθιστη έκφραση: είστε κυρίαρχοι και ιδιοκτήτες της Γης. Πραγματικά, όπως λένε πολλοί, η Γη δεν σας ανήκει, γιατί ανήκει στα παιδιά σας. καταλαβαίνετε όμως ότι εδώ μιλάμε για το ανθρώπινο γένος, καθώς και για όλα τα πλάσματα που ζουν στη Γη. Θα έλεγα χωρίς άλλο ότι η Γη σας ανήκει. Ανήκει τόσο σε σας όσο και στους μικρότερους αδελφούς σας, που ζουν σε αυτήν. Σας ανήκει, γιατί πολύ απλά δεν έχετε πού αλλού να πάτε. Δεν υπάρχει plan B για τη Γη. Με αυτήν ζείτε. Είσαστε μέρος της. Ανήκετε στο συλλογικό της, εργάζεστε με τη συλλογική της διάνοια, είστε μέρος της συλλογικής της διάνοιας και ως εκ τούτου, όχι μόνο σας ανήκει, ούτε απλώς είναι το σπίτι σας αλλά είστε η Γη. Κι αν θέλετε την αλήθεια, αν θέλετε να δείτε καθαρά την αλήθεια, δεν μπορείτε να αποφύγετε τη διαπίστωση, ότι είσαστε μία σφαίρα ανάμεσα σε πολλές άλλες. Είστε αυτό. Ο μόνος τρόπος για να αποσχιστείτε από τη Γη, είναι να αποσυντεθείτε. Πολύ ισχυρές και σκληρές δηλώσεις για το ξεκίνημα της ημέρας, ε;

Συνεπώς, οτιδήποτε κάνετε στη Γη, δεν το κάνετε για τη Γη, το κάνετε γι' αυτό που είστε μαζί με τη Γη. Δεν το κάνετε για τα παιδιά της ανθρωπότητας, τα παιδιά του μέλλοντος, το κάνετε γι' αυτό που είστε ως συλλογική οντότητα Γη. Είστε Γαία. Κι όταν ερχόμαστε για να μιλήσουμε, απευθυνόμαστε πρώτα στο Πλανητικό Πνεύμα. Από κει, μέσω αυτού, γίνεται η είσοδος κάθε ενέργειας. Το Πλανητικό Πνεύμα της Γαίας, που αναγνωρίζει αυτό που Είναι στον εαυτό του. μία μ εγάλη συλλογική οντότητα, με ενιαία συνείδηση. Σας πήρε πολύ καιρό να αρχίσετε να αντιλαμβάνεστε όλα τα του Πληρώματος, που άρχισαν να περιγράφονται εδώ και λίγα χρόνια. Και ακόμα διαφεύγει της προσοχής σας ότι συναποτελείτε τη Γη και το γεγονός ότι κινείστε επάνω της ή έχετε τη δυνατότητα να πετάξετε με τα μέσα που έχετε εφεύρει, δεν σημαίνει ότι είστε κάτι έξω από τη Γη. Είστε υπόλογοι στο Πλανητικό Πνεύμα της Γαίας. Έχοντας κάνει αυτό το ξεκίνημα σήμερα, έχουμε πολλά να πούμε ως συνέχεια. Θα περάσω απ' όλους σας, θα περάσω και από τους τρεις, δίνοντας μήνυμα και στους τρεις, για να εκφράσετε την ενέργεια πρισματικά.

Θα ήθελα να δείτε τον εαυτό σας, ως πλευρά μιας τετράπλευρης πυραμίδας. Η βάση είναι η Γη. Πρόκειται για ένα τετράεδρο, που πατάει στη Γη και οι τρεις πλευρές του, οι όρθιες ας πούμε πλευρές του, είστε εσείς. Η ενέργεια κατεβαίνει από την κορυφή. Στην κορυφή του τετράεδρου ενώνονται οι κεφαλές σας, ενώνονται τα τσάκρα της κεφαλής σας. σχηματίζεται ένα ενιαίο σχεδόν ομαδικό έβδομο κέντρο και ήδη νιώθετε την ενεργοποίηση εκεί και τη ροή που περιμένει να ελευθερωθεί, να προχωρήσει. Αν ήσασταν επίπεδα, οι κάτω άκρες της τριγωνικής όψης σας θα ήταν τα πέλματά σας. πρέπει να ενστερνιστείτε κατ' αρχάς την αλήθεια που σας παρουσίασα, γιατί με αυτόν τον τρόπο αποκτάτε και συνειδητή πρόσβαση στο Πλανητικό Πνεύμα. Και είναι μεγάλο. Χρειάζεται δηλαδή να αποδεχτείτε την πραγματικότητα, ότι είστε μέρος του συλλογικού της Γαίας, ότι είστε Γαία. Μ' αυτήν την αποδοχή, εστιαστείτε στο κέντρο της κεφαλής.

Θα επιχειρήσω να ενώσω τα σώματά σας με έναν βασικό σχηματισμό. Ο σχηματισμός βρίσκεται στα έγκατα της Γης, πρόκειται για ενέργεια του πυρήνα, πυρηνική ενέργεια και νοημοσύνη. Η νοημοσύνη, όπως ήδη αντιλαμβάνεστε, υπάρχει παντού. Γνωρίζετε ότι τα πάντα διαθέτουν έστω μία στοιχειώδη μορφή νοημοσύνης. Θα ήθελα, βάσει αυτής της παραδοχής, να σκεφτείτε, τι υποδηλώνει η πυρηνική σχάση. Πέρα από τα αποτελέσματα που μπορεί να επιφέρει, τι μπορεί να υποδηλώνει για τη νοημοσύνη, τη νοήμονα ενέργεια του συγκεκριμένου πυρήνα;

Θα έπρεπε κάποιος να γνωρίζει τις λεπτομέρειες της διαδικασίας, για να προχωρήσει σε αντιστοιχίσεις. Το βέβαιο είναι ωστόσο, ότι απελευθερώνεται ενέργεια. Τεράστια ενέργεια, σε σχέση με τη μικρή ποσότητα υλικού που απαιτείται. Όλη αυτή η ενέργεια βρίσκεται κρυμμένη, βρίσκεται δεσμευμένη στην ύλη, ως νοημοσύνη, ως νους. Ήδη γνωρίζετε επίσης, ότι τελικά δεν έχει τελειωμό η ανάλυση της ύλης. Όσο πιο βαθιά πάτε, τόσο μικρότερες μονάδες αντιλαμβάνεστε. Ακόμα και αυτά τα κβάντα, μπορούν ενίοτε να διαχωριστούν, να αναλυθούν. Ξέρετε ότι η ύλη είναι συμπυκνωμένη ενέργεια, συμπυκνωμένο Πνεύμα... είναι δεσμευμένη νόηση. Συμπυκνωμένη νόηση. Ακόμα και όταν πρόκειται για μία τόσο υποτυπώδη νοημοσύνη, όσο αυτή που βρίσκεται στα μόρια, στα άτομα των στοιχείων, στους πυρήνες τους, στα κβάντα που τους απαρτίζουν. «Χωρίς άλλο», σχολιάζει η Άννα, «αν κρίνουμε από το αποτέλεσμα, περισσότερη νοημοσύνη βρίσκεται στο ουράνιο παρά σε έναν άνθρωπο.» Θα το λέγατε ποτέ αυτό; Τα πάντα έχουν να κάνουν, με το βαθμό ακτινοβολίας. Αυτό όμως είναι ένα

θέμα που δεν θα μας απασχολήσει σήμερα.

Είσαστε Γη. Όχι χώμα, είσαστε η Γη, η Γαία· είστε μονάδες της Γαίας. Ενεργείτε εξ αυτής και για αυτήν. Και ήδη, όπως σας έδειξα, πρόκειται για συμπυκνωμένη νοημοσύνη. Κι αυτό κάνει ξεκάθαρο, πόση νοημοσύνη μπορεί να κρύβει ένας πλανήτης, όπως η Γη. Και όλη αυτή η νοημοσύνη, είναι συλλογική. Δημιουργεί τη συλλογικότητα του Πλανητικού Πνεύματος. Κι εσείς βρίσκεστε εδώ, σήμερα, σε μια γωνιά της Αθήνας, του Άργους, της Ελλάδας κι ακολουθείτε την προσωπική σας πορεία προς το φως.

Πάρτε μερικές βαθιές, αβίαστες αναπνοές και αφήστε τον εαυτό σας, να νιώσει μέρος της συλλογικότητας της Γαίας, της συλλογικής διάνοιας της Γαίας.

Η Γαία είναι μία οντότητα μεγάλου βεληνεκούς. Είναι μία οντότητα που αντιλαμβάνεται το δικό της σκοπό ύπαρξης. Περιφέρεται και περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο, όπως κι άλλοι πλανήτες, δημιουργώντας ιδιαίτερα πεδία. Δεν περιφέρεται γύρω από τον Ήλιο λόγω των υφιστάμενων πεδίων αλλά επειδή τα συνδημιουργεί. Είναι ένα πύκνωμα ύλης, πύκνωμα ενέργειας, που χορεύει μαζί με άλλα, συνδημιουργώντας τι; Θα μπορούσατε να πείτε «την τάξη του κόσμου». Ποιος πιστεύετε ότι είναι ο σκοπός ύπαρξης ενός πλανήτη; Μη δείτε τη Γαία τώρα, που φιλοξενεί τόσες μορφές ζωής -που έχει γεννήσει, για την ακρίβεια τόσες μορφές ζωής-, δείτε έναν άλλον πλανήτη. Ποιος μπορεί να είναι ο σκοπός ενός πλανήτη σε ένα ηλιακό σύστημα; Τι κάνει ένας πλανήτης σε ένα ηλιακό σύστημα; Περιφέρεται γύρω από το άστρο του. Βρίσκεται σε μία δυαδική σχέση με το άστρο του και επίσης σε μικρότερου βαθμού σχέση με τους άλλους πλανήτες που τυχόν υπάρχουν. Εξ ορισμού, οι ενέργειες, η φύση ενός πλανήτη, είναι θηλυκή. Είναι θηλυκή σε σχέση με το άστρο του. Και ήδη αναγνωρίζοντας αυτό το δίπολο, μπορείτε να κάνετε πολλούς ακόμα συνειρμούς.

Έτσι ξαφνικά, εκεί που νιώσατε απόλυτα συνδεδεμένοι με τη Γη, μπαίνει τώρα στο παιχνίδι το αστέρι και ο σκοπός της Γαίας. Γιατί είναι τόσο σημαντικό αυτό, ώστε να δίνω χρόνο σήμερα για να το συζητήσουμε; Είναι σημαντικό γιατί έτσι μπορείτε να αντιληφθείτε το σκοπό της Γαίας, που είναι συλλογικός σκοπός. Όταν οι άνθρωποι μπορέσουν να αναγνωρίσουν το συλλογικό σκοπό του πλανήτη, πολύ καλύτερα θα μπορέσουν να λειτουργήσουν προς την επίτευξή του και θα μπορέσουν ακόμα πολύ καλύτερα να βρουν τη δική τους θέση. Τη θέση όχι μόνο της δικής τους νοημοσύνης αλλά και της δικής τους φυσικής υπόστασης πάνω στον πλανήτη, μέσα στο ηλιακό σύστημα.

Η τροχιά της Γης και κάθε πλανήτη, υποδηλώνει ένα ενεργειακό επίπεδο. Ανάλογα συμβαίνει με τα άτομα, τα ηλεκτρόνια των οποίων κινούνται σε ενεργειακές στιβάδες. Δεν είναι ξεκάθαρη η κίνησή τους αλλά τείνουν να κινούνται σε συγκεκριμένα ενεργειακά επίπεδα. Κρατώντας στο νου σας την εικόνα του πλανητικού συστήματος, μπορείτε λοιπόν με ασφάλεια να υποθέσετε ότι η ενέργεια της Γαίας δεν χαρακτηρίζει μόνο το συγκεκριμένο πύκνωμα του πλανήτη στο χώρο αλλά όλη την τροχιά. Ο πλανήτης είναι εκδήλωση όλης της τροχιακής ενέργειας καθώς επίσης και της νοημοσύνης που την χαρακτηρίζει. Όταν μιλάμε λοιπόν για το πλανητικό Πνεύμα, δεν αναφερόμαστε μόνο στον πλανήτη Γη αλλά και σε όλη την τροχιά του.

Μπορεί να φανεί απίστευτο, όπως συχνά συμβαίνει και παράδοξο. Είναι η τροχιά που καθορίζει τον πλανήτη; Ο πλανήτης, θα έλεγε κάποιος, κινείται και χαράζει την τροχιά. Χμ, εδώ τα πράγματα δεν είναι τόσο σαφή. Γιατί πραγματικά, για να

εκδηλωθεί η τροχιά με την κίνηση ενός πλανήτη, συμβάλλουν πάρα πολλοί παράγοντες. Δυνάμεις όχι μόνο του Ηλίου και της Γης και του δορυφόρου της αλλά και των άλλων πλανητών. Είναι μία σχέση. Η τροχιά ενός πλανήτη είναι αποτέλεσμα μίας σχέσης. Όπως αποτέλεσμα σχέσεων βρίσκεται που; Στον λόγο, στη λογική, στο νου. Αφήνουμε αυτή την εικόνα εδώ, μιλώντας για τη Γαία που είστε, τον συλλογικό της νου, το Πλανητικό Πνεύμα που ρέει σε όλη την τροχιά και αποτελεί μία οντότητα μεγάλου βεληνεκούς -Αρχαγγελική.

Ανάλογα συμβαίνει με όλους τους πλανήτες αλλά η δική σας εστίαση φυσικά πρέπει να είναι σε αυτό που Είστε. Είναι αναπόδραστο και πολύ όμορφο και πολύ μεγάλο. Είναι εκπληκτικό. Εάν αφήσετε τον εαυτό σας να αφομοιώσει αυτή την πληροφορία, να την εμπεδώσει και βυθιστείτε στη σχέση αυτή που περιγράψαμε, θα νιώσετε ακόμα και την ταυτότητά σας να αλλάζει. Θα διαπιστώσετε, ότι είστε κάτι διαφορετικό. Κάτι που κάποιοι σας περιέγραφαν με άλλα λόγια και κρατούσατε στο νου σας, σας άρεσε η ιδέα και το τοποθετούσατε πολύ πιο μακριά από τη Γη, την ώρα που είστε αυτό, στη Γη. Εδώ είναι η θεϊκή σας όψη και έχει απίστευτη ομορφιά. Το κάλλος και η ισορροπία, η μαγεία, η ισχύς, είναι απίστευτη. Αν κρατήσετε στο νου σας αυτή την εικόνα και επιτρέψετε στον εαυτό σας να νιώσει πραγματικά τι συμβαίνει, θα αλλάξετε πάρα πολύ.

Με έναν θαυμαστό τρόπο, αυτή είναι η επιτομή της γείωσης. Ωστόσο, συμπεριλαμβάνει την υψηλότερη στόχευση, τα υψηλότερα ιδανικά, τις υψηλότερες δυνατές επιτεύξεις. Όταν μπορέσετε να συνδεθείτε με αυτή τη διάνοια του Πλανητικού Πνεύματος και της Αρχαγγελικής ενέργειας, θα μπορέσετε να πείτε με απόλυτη -απόλυτη- βεβαιότητα «Εγώ Είμαι ο Θεός στη Γη».

Αφήστε τα πάντα να φύγουν από πάνω σας και ελάτε τώρα, να συνεχίσουμε με την επικοινωνία που καθιερώνουμε να γίνεται πλέον και από τους τρεις σας.

Β.Φ.: Αισθάνομαι σαν να βυθίστηκα, σαν να βαπτίστηκα στα νερά μιας θάλασσας ή μιας μεγάλης λίμνης. Αισθάνθηκα σαν να είμαι ένα με όλα τα πλάσματα τα οποία υπήρχαν σ' αυτήν, ακόμα και με τα μόρια του νερού και τα άτομα του νερού. Αισθάνθηκα ότι το Πνεύμα, η διάνοιά μου, γίνεται ένα με τη συλλογική διάνοια όλων αυτών των οντοτήτων που προανέφερα και μπόρεσα να συνειδητοποιήσω, ότι μέσα από τη διαδικασία είναι δυνατόν όχι μόνο για μένα αλλά και για όλους να ακολουθήσουν την πορεία τους προς το φως και να φτάσουν στις υψηλότερες επιτεύξεις. Αισθάνομαι μια πολύ βαθιά ευγνωμοσύνη -είμαι ευγνωμοσύνη- απέναντι στον πατέρα Δία, ύψιστο και προστάτη, για την εμπειρία την οποία με αξίωσε απόψε και για να πω την αμαρτία μου, αυτά που είπε απόψε μου φανήκανε σαν να μου ήταν γνωστά από την αρχή, δηλαδή κάπου με αόριστο τρόπο τα είχα σκεφτεί ότι μπορεί να είναι έτσι εδώ και πάρα πολύ καιρό. Και πάλι ευχαριστώ πολύ και είμαι ευγνωμοσύνη.

Επικοινωνία μέσω του Βασίλη Φράγκου:

Δώσε συνέχεια σ' αυτά τα οποία έχεις αρχίσει, ενσωματώνοντας όλα τα καινούρια δεδομένα, όλες τις καινούριες πληροφορίες τις οποίες προσλαμβάνεις και τις οποίες τον τελευταίο καιρό σας δίνω και μ' αυτόν τον τρόπο θα ανέβει το συλλογικό επίπεδο της ενέργειας και του συλλογικού πνεύματος, της ομάδας σας και της ανθρωπότητας στη Γη.

Β.Φ.: θέλω να προσθέσω ότι αισθάνομαι μία βαθιά χαρά μέσα μου για το ότι υπήρξε αυτή η βαθιά επικοινωνία μεταξύ μας και επαναλαμβάνω άλλη μία φορά ότι είμαι ευγνωμοσύνη. Και με τα λόγια αυτά παραδίδω τη σκυτάλη στην Εύα.

Επικοινωνία μέσω της Ευαγγελίας Κυρίμη:

Λειτουργείτε όπως επάνω έτσι και κάτω. Όπως κάτω, έτσι και πάνω. Λειτουργείτε ως καθρέφτης. Η γη του ουρανού και ο ουρανός της γης. Εσείς είστε τα μάτια που κοιτάνε μέσα από το χώμα της γης. Εσείς είστε αυτοί που κοιτάνε αυτά τα μάτια, ως εξωτερικοί παρατηρητές του φαινομένου αυτού. Τα μάτια συνήθως κοιτούν στον ουρανό. Τα δικά σας μάτια πού κοιτούν αλήθεια; Έτσι έχετε μάθει να ονειρεύεστε εδώ στη Γη. Να ονειρεύεστε ό,τι δεν υλοποιείτε. Να ονειρεύεστε πριν την υλοποίηση. Κάποιες φορές να ονειρεύεστε την ίδια την υλοποίηση. Αλλά για ποια υλοποίηση μιλάμε άραγε; Την υλοποίηση του γήινου ή του θεϊκού θελήματος; Αυτό είναι στο χέρι σας κάθε φορά. Ως εν ουρανών και επί της Γης. Όλα είναι σαν ένα όνειρο αλλά είναι το όνειρο που κάποια στιγμή γίνεται πραγματικότητα και είναι αυτή η δική σας πραγματικότητα και είναι η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα που φτιάχνετε εσείς οι ίδιοι, μέσα από τη δική σας θεϊκή ουσία· την ουσία του εαυτού. Και όλα αυτά γίνονται ακριβώς την ώρα, που τα μάτια σας κοιτούν μέσα από τη Γη. Την ώρα που εσείς έχετε γίνει ένα με τη μάνα Γη. Και τότε ακριβώς, είναι αυτή η ώρα που η Γη και ο ουρανός γίνονται ένα. Γίνονται ένα μέσα στην ψυχή σας, μέσα στην καρδιά σας, γιατί εσείς είστε ουσιαστικά ο ουρανός επί της Γης. Και έτσι είναι.

Άννα: Και έτσι είναι.

.....

Με τις ευλογίες μου

Ζεϋς Ύψιστος

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

**Ο Κύκλος των Θεών
Συνάντηση 16^η - 20.01.2022**

«Ποιος Λέει την Αλήθεια;»

[Ανάγνωση Ορφικών Ύμνων]

Άννα: «Σήμερα», μου λένε, «η Ε. θα μιλήσει πρώτη· θα ξεκινήσει την επικοινωνία.»

Επικοινωνία μέσω Ε.Κ.:

Και πόσα έχω να σας πω παιδιά μου. Θα μιλήσουμε εμείς ή εσείς σήμερα; Ας γίνει μία αντιστροφή των πόλων. Όπως γίνεται στην αντιστροφή συνειδητότητας. Οπότε, ας μιλήσετε εσείς σήμερα πρώτοι. Όπως είπαμε, όλα είναι ένας καθρέφτης. Η γη είναι καθρέφτης του ουρανού και ο ουρανός είναι καθρέφτης της γης.

Για τι θέλετε να μιλήσουμε σήμερα παιδιά μου;

Άννα: Για την Αλήθεια. Αν ήταν ερώτηση για εμάς αυτή, εγώ ως ακροατής ζητώ να μιλήσει για την Αλήθεια.

Β.Φ.: Συμφωνώ κι εγώ ως προς αυτό. Προσυπογράφω.

Ε.Κ.: Νομίζω ότι πρέπει να συνεχίσεις εσύ, Άννα.

Επικοινωνία μέσω της Άννας Αποστολίδου:

Αφήνετε τον εαυτό σας να μιλήσει, μόνο όταν είστε σίγουροι ότι ο νους σας συμφωνεί και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα. Δεν εμπιστεύεστε αρκετά, ώστε να αφήσετε να κυλήσει η ενέργεια, ακόμα και με άναρθρους ήχους, προκειμένου να απελευθερωθεί το ρεύμα. Ξεχνάτε ότι, ακόμα και από μια καινούρια βρύση, όταν αρχίσει να τρέχει το νερό, στην αρχή θα φέρει χώμα, θα φέρει πετρούλες, θα φέρει λάσπη και μετά από λίγο θα καθαρίσει και θα αρχίσει το νερό να τρέχει γάργαρο, καθαρό, δροσερό. Χρειάζεται να υπάρξει ροή. Τα στήθη κλείνουν αυτή τη ροή από φόβο, από περηφάνεια. Είναι περήφανα. Δεν θέλουν να υποκύψουν στον πειρασμό να πούνε κάτι που θα κριθεί ακατάλληλο. Γι' αυτό μίλησα για στήθος και όχι για καρδιά. Το περήφανο στήθος προβάλλει, υψώνεται και κλείνει το λαιμό. Χρειάζεσαι εξάσκηση. Θα πεις, «θα έρθει με τον καιρό» αλλά δεν θα γίνει αυτό ποτέ. Πρέπει να το γνωρίζεις ήδη, ότι δεν θα έρθει ποτέ, αν δεν το επιτρέψεις εσύ. Κι αυτό ο καθένας πρέπει να το γνωρίζει βέβαια, όχι μοναχά εσύ. Ξεκίνησα από σένα, για έναν πολύ συγκεκριμένο λόγο. Αφενός ήθελα να δώσω την

ευκαιρία στην Άννα να συνδεθεί καλύτερα και, αφετέρου, γιατί **πρέπει να συνηθίσετε να μιλάτε βρίσκοντας τη δική σας ροή, όχι περιμένοντας να καβαλήσετε το ρεύμα που κάποιος άλλος δημιουργεί εσωτερικά για εσάς.** Δεν είναι τυχαίο ούτε προέρχεται από μία ανάγκη δική μου να σας ταλαιπωρήσω. Καβάλησε το κύμα. Καβαλήστε τη ροή και αφήστε τη να έρθει προς τα έξω, χωρίς λογοκρισία. Λογοκρίνεσαι, Ε.. Αυτολογοκρίνεσαι πολύ. Δεν χρειάζεται, πραγματικά δεν χρειάζεται. Εμπιστεύσου τη ροή. Έχεις πολλά να πεις. Δεν χρειάζεται να είναι γραπτά. Πάμε στον Β. Ας πιάσει το ρεύμα ο Βασίλης.

Επικοινωνία μέσω του Βασίλη Φράγκου:

Ξέρουμε ότι είσαι εραστής της Αλήθειας. Ποιας αλήθειας άραγε; Οι γνώσεις σου που έχεις από τις εγκύκλιες σπουδές σου μιλάν για την αλήθεια της γης. Και οι γνώσεις σου που αποκόμισες από τη σχέση σου με το Πνεύμα, σου μιλάνε για την αλήθεια του ουρανού, την αλήθεια του Πνεύματος, του Θεού. Κάνε μία προσπάθεια να περιγράψεις την αλήθεια του μικρού γήινου νου και μετά να περάσεις στην αλήθεια του ανώτερου, θεϊκού νου σου. Ο μικρός γήινος νους εκλαμβάνει ως αλήθεια την πεπερασμένη πραγματικότητα της γης. Πολλοί άνθρωποι έχουν πρόβλημα να αντιληφθούν ακόμα και αυτή τη μικρή αλήθεια, την πραγματικότητα. Εσύ κάνεις προσπάθειες· όπως και πολλοί άλλοι άνθρωποι τους οποίους γνωρίζεις, να προσπαθούν να έχουν μία καλή σχέση με την πραγματικότητα, δηλαδή τη μικρή αλήθεια, του μικρού, γήινου νου.

Εσύ έχεις το προνόμιο να έχεις ανοίξει τα μάτια της ψυχής σου και τα φτερά του πνεύματός σας, στην Αλήθεια του Πνεύματος -στην Αλήθεια με άλφα κεφαλαίο. Αυτή η αλήθεια, σε αντίθεση με την αλήθεια της πραγματικότητας του μικρού γήινου νου, είναι φως. Φως σημαίνει πληροφορία. Όταν η πληροφορία κινείται, παράγει αποτελέσματα, παράγει φως. Όταν η πληροφορία είναι ακίνητη, τότε επικρατεί σκοτάδι.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Σημαίνουν ότι πρέπει να επιδιώξεις, να κυνηγήσεις και την Αλήθεια του Πνεύματος, όπως είναι ανάγκη στη γήινη ζωή να επιδιώκετε και να αντιλαμβάνεστε την αλήθεια και την πραγματικότητα της γης. Στον ανώτερο Θεϊκό νου ανήκει η αρμοδιότητα να ασχολείται με την Αλήθεια με άλφα κεφαλαίο, την Αλήθεια του Πνεύματος, την Αλήθεια του ουρανού. Αλήθεια με κεφαλαία τι σημαίνει; Σημαίνει το αιώνια ισχύον. Κάτι το οποίο δεν μπορείτε να ισχυριστείτε ότι συμβαίνει με την μικρή αλήθεια, την πραγματικότητα της Γης. Το αιώνια ισχύον έχει τις χάρες του. Κατ' αρχήν ο χρόνος εκεί είναι τελείως διαφορετικός από το χρόνο στο γήινο πεδίο. Είναι μια μορφή, όπως θα λέγατε, αχρόνου χρόνου. Και η αλήθεια της γης μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, της αντίληψης του αενάου χρόνου, του αχρόνου χρόνου, μπορεί να δώσει λυτρωτικά αποτελέσματα, όσον αφορά το φόβο του θανάτου, ο οποίος είναι από τα κύρια προβλήματα της μικρής γήινης ύπαρξης. Όταν κανείς βιώσει τον ατέρμονα χρόνο, τον αέναο χρόνο, τον άχρονο χρόνο και βιώσει και την αλήθεια της ύπαρξης της αθάνατης ψυχής του, δεν έχει κανένα νόημα να φοβάται το θάνατο.

Άρα από αυτήν την έννοια, η ουράνια αλήθεια έχει μια πελώρια, μα πελώρια, χρησιμότητα. Μπορείς να ασχολείσαι πιο έντονα και πιο συστηματικά με τη

μεγάλη Αλήθεια, την Αλήθεια με άλφα κεφαλαίο. Οι μελέτες τις οποίες κάνεις, όσον αφορά τις παραδόσεις τις οποίες αποκομίζεις κατά τις συνεδρίες μας, θα σε βοηθήσουν να διευρύνεις τους ορίζοντές σου και σε αυτό το πεδίο. Έχουμε τη χαρά να σου πούμε, ότι έκανες ένα μικρό βήμα σήμερα προς τη μεγάλη Αλήθεια, που περιλαμβάνει και την απελευθέρωσή σου από τις αναστολές, για τις οποίες μίλησε προηγουμένως η Άννα. Ήταν ένα ξεκίνημα, όπως έγινε σήμερα και θεωρούμε ότι ήταν πολύ καλό.

Αγάπη και Φως. Και έτσι είναι. Αμήν.

Επικοινωνία μέσω της Άννας Αποστολίδου:

Ανεξαρτήτως ηλικίας, είναι αναγκαίο να πρεσβεύετε την Αλήθεια.

Υπάρχουν άνθρωποι που έρχονται και μιλούν πολύ όμορφα, με πολύ όμορφα λόγια. Υπάρχουν άνθρωποι που μιλούν πολύ άμεσα, μεταφέρουν το μήνυμα ξεκάθαρα. Άλλοι έμμεσα, συγκαλυμμένο. Κάθε ένας με το δικό του τρόπο. Κάθε δίαυλος με το δικό του τρόπο μεταφέρει το μήνυμα και ελάχιστοι χρησιμοποιούν τα ίδια λόγια, την ίδια σύνθεση λέξεων ή ένα όμοιο απόσπασμα φράσης. Και όμως αντιλαμβάνεστε την ομοιότητα της ενέργειας κάποιοι και λέτε «κάτι μου θυμίζει αυτό».

Ποιος απ' όλους λέει την αλήθεια; Αυτός που μεταφέρει το μήνυμα άμεσα, όπως το λαμβάνει, όπως το αντιλαμβάνεται; Εκείνος που το μεταφέρει με όμορφα λόγια, συγκαλυμμένο ενίοτε; Ποιος λέει την αλήθεια; Ποιος δίαυλος είναι πιο κοντά στην αλήθεια; Εκείνος με τον άμεσο τρόπο ή εκείνος με τον έμμεσο; Αυτή είναι μία ερώτηση που θα πρέπει οι ίδιοι να απαντήσετε στον εαυτό σας. Πόσο αποδεκτή μπορεί να γίνει η αλήθεια;

Κατηγορούνται κάποιοι, επειδή λένε την αλήθεια όπως την αντιλαμβάνονται, γιατί τα αυτιά του αποδέκτη δεν είναι έτοιμα να ακούσουν. Και είναι άλλοι που κατηγορούνται, γιατί έμμεσα και ωραιοποιημένα μεταφέρουν αυτό που λαμβάνουν, γιατί φοβούνται την αντίδραση του δέκτη. Γιατί προσπαθούν να ξεπεράσουν τις αντιστάσεις του εγώ του δέκτη, οι οποίες πάλι μπορεί να είναι τόσο ισχυρές, που να μην του επιτρέπουν ούτως ή άλλως, να δει το μήνυμα που του μεταφέρεται. Και είναι ο δέκτης, που είτε θα θεωρήσει πολύ σκληρή την αλήθεια που άμεσα του μεταφέρεται ή πολύ θολή, ασαφή και μηδαμινής αξίας, τα λόγια που υποκρύπτουν μια αλήθεια αόρατη γι' αυτόν.

Ποιος λέει την αλήθεια; Η αλήθεια λέγεται και μπορεί να ειπωθεί με πάρα πολλούς τρόπους. Μπορεί να ειπωθεί συγκαλυμμένα, όπως είπαμε ή άμεσα, ενίοτε σκληρά ή απλώς ξεκάθαρα, μπορεί να ειπωθεί μέσω της Τέχνης, σαν μια ζωγραφιά, σαν μια μελωδία, μέσα από ένα θεατρικό δρώμενο ή χορευτικό -μια χορογραφία-, μέσα από ένα συμβολικό αφήγημα, μέσα από μια φιλοσοφική παρουσίαση που θα οδηγήσει τον αποδέκτη να καταλήξει στο συμπέρασμα μόνος του, όπως για παράδειγμα η Μαιευτική του Σωκράτη που, εδώ που τα λέμε, κι αυτός ακόμα, γι' αυτό το λόγο θανατώθηκε, γιατί δεν άρεσε η Αλήθεια. Ποιος λέει την αλήθεια; **Ποιος τρόπος είναι σωστός και, τελικά, τι είναι αυτό που αξίζει να προσέξει κανείς περισσότερο; Το πώς λέγεται η αλήθεια ή το ποιος θέλει να ακούσει την αλήθεια;** Είναι αυτός που μεταφέρει το μήνυμα και ο τρόπος του μηνύματος ή τα αυτιά και η καρδιά που δέχονται να ακούσουν την αλήθεια και θέλουν και αγαπούν

την αλήθεια και ακόμα κι αν τη λάβουν με τον πιο συγκαλυμμένο τρόπο, θα επιχειρήσουν να ψάξουν βαθιά για να τη βρουν. Και ακόμα και αν τη λάβουν ξεκάθαρα, θα ψάξουν σ' αυτό το ξεκάθαρο, να βρουν ένα νόημα ακόμα, πίσω από αυτό, που να την φανερώνει την αλήθεια ακόμα περισσότερο.

Άρα, πιο σημαντικό είναι να λέει κάποιος την αλήθεια στον εαυτό του. Όταν φτάνουμε να αξιολογήσουμε ποιος λέει την αλήθεια πραγματικά, είναι αυτός που λέει την αλήθεια στον εαυτό του. Εκείνος λέει την αλήθεια. Δεν έχει να κάνει με αυτά που ακούει. Έχει να κάνει με αυτά που λέει στον εαυτό του. Και δεν υπάρχει πιο ξεκάθαρο μήνυμα από αυτό, για σήμερα τουλάχιστον, ότι η αλήθεια συνδέεται με τη βαθύτερη, την πραγματική σας ύπαρξη και ότι μπορεί να αρέσκεστε, έτσι για ποικιλία, να βλέπετε και να ακούτε την αλήθεια, να την προσλαμβάνετε με πολλούς τρόπους. Με κάποιους τρόπους πιο αρεστούς σε εσάς, κάποιους καθόλου αρεστούς, αυτούς που αποφεύγετε. Αλλά αυτό που μετρά, δεν είναι ο αγγελιοφόρος και ο τρόπος που ήρθε το μήνυμα αλλά το πόσο πραγματικά αγαπά ο άνθρωπος να λέει την αλήθεια στον εαυτό του.

Και εκεί, γλωσσοδέτης! Γλωσσοδέτης! Εκεί δένεται η γλώσσα. Εκεί φράζει ο λαιμός και τ' αυτιά και η καρδιά. «Δεν μπορώ να ακούω την αλήθεια. Θα 'πρεπε να μου την πουν με καλύτερο τρόπο», ακούγονται να λένε κάποιοι. «Ναι, βέβαια, καλή η αλήθεια αλλά... πονάει.» Τι είναι αυτό που πονάει, όταν ακούει ή βλέπει την αλήθεια; **Ποιος πονάει πραγματικά;** Η ψυχή, πιστεύετε; **Το εγώ, ναι, σε ποιο επίπεδο; Ο πόνος βιώνεται από τον ηθμό. Ο ηθμός, το φίλτρο, είναι εκείνο το μέρος της προσωπικότητας που βιώνει τον πόνο.** Και βιώνει τον πόνο, όχι γιατί δεν μπορεί να επιτρέψει στην αλήθεια να περάσει αλλά γιατί βρίσκεται σε αντικρουόμενα πυρά· βρίσκεται ανάμεσα σε αντίθετες τάσεις.

Η μία τάση, του λέει, του δείχνει «Αυτή είναι η αλήθεια και δουλειά σου είναι να της επιτρέψεις να γίνει αντιληπτή». Το καταλαβαίνει αυτό ο ηθμός. Η αντίθετη τάση λέει «Όχι. Δεν μπορώ να δω. Δεν μπορώ να ακούσω. Δεν είναι αυτό που θέλω.» Προσέξτε, δεν είναι το ίδιο το θέλημα, κατώτερο ή ανώτερο, ο ηθμός. Είναι ένας μηχανισμός από μόνος του. αδιόρατος. Και βρίσκεται ανάμεσα στα θέλω και την εξωτερική πραγματικότητα. Και είναι ένας σχεδόν φυσικός μηχανισμός. Ένας μηχανισμός συναισθηματικής φύσης, που επηρεάζει άμεσα το φυσικό σώμα. Και σ' εκείνο το επίπεδο, όταν αυτό που έρχεται καταρρίπτει το 'θέλω', δημιουργείται πανικός. **Αν μπορούσαμε να πούμε κάτι τέτοιο, θα λέγαμε ότι ο ηθμός 'φλεγμαίνει'.** Δημιουργείται ένα είδος φλεγμονής και αυτό ίσως κάποτε γίνει αντιληπτό και στο φυσικό πεδίο. Ίσως βρεθούν -όχι σύντομα- στοιχεία της ύπαρξης αυτού του ηθμού, που είναι ένα δίκτυο περισσότερο, στο φυσικό πεδίο.

Είναι ένα περίπλοκο πράγμα η αλήθεια, λοιπόν. Το 'θέλω' είναι, που όταν πολεμάει να κρατήσει κλειστό τον ηθμό, εμποδίζει την αντίληψη των ίδιων των αισθητήριων οργάνων. «Δεν ακούω». «Δεν βλέπω». «Δεν νιώθω». Ένα αδιόρατο δίκτυο ουσιών... **πρόκειται για ουσίες, όχι για ένα δομικό στοιχείο.** «Κι αυτό το ρυθμίζει ο άνθρωπος;» Μαθαίνει να το ρυθμίζει. Άλλοι γεννιούνται με τόσο ισχυρή προδιάθεση προς της χρήση αυτού του αδιόρατου δικτύου, που φαίνεται να ζουν όλη της τη ζωή μέσα σε ένα παραμύθι, μέσα σε ένα ψέμα. Αρνούνται να δουν την πραγματικότητα. Σε

κάθε περίπτωση, καταλαβαίνετε ότι εδώ αναφερόμαστε στην ίδια τη θυμαπάτη και την πλάνη. Την ψευδή αντίληψη δηλαδή, τόσο στο συναισθηματικό πεδίο όσο και στο θυμικό, που υφίστανται ακριβώς λόγω του ηθμού που «φλεγμαίνει», σε εισαγωγικά, λόγω της άπωσης που ασκεί το 'θέλω'. Ποιος λέει την αλήθεια, λοιπόν;

Το επόμενο βήμα είναι ο χειρισμός. Πώς χειρίζεται κάποιος την αλήθεια; Για την ακρίβεια, πώς χειρίζεται κάποιος ένα άτομο, για να του «ταΐσει» την αλήθεια. Γιατί καταλαβαίνετε ότι, όπου υπάρχει χειρισμός, πρόκειται για «τάισμα». Θα χρειαστεί να του μεταφέρει την αλήθεια έμμεσα, πολύ διακριτικά, συγκαλυμμένα, αφήνοντας να περάσει αδιόρατα το μήνυμα και ελπίζοντας ότι, με το χρόνο, ο δέκτης θα εξοικειωθεί ελαφρώς με την ιδέα, ώστε σιγά-σιγά να αρχίσει να την αποδέχεται όλο και περισσότερο. Και αναρωτιέμαι, αλήθεια, πώς δεν καταλαβαίνετε, ότι όλες σας αυτές οι ενσαρκώσεις είναι μια ανάλογη εφαρμογή, αφού εξελισσόμενοι μέσα από τις ενσαρκώσεις σας, μαθαίνετε να αντιλαμβάνεστε και να αποδέχεστε την αλήθεια. Ωριμάζετε ως προς τη δυνατότητα αντίληψης και αποδοχής της ευρύτερης Αλήθειας.

Όχι, δεν θα κατηγορήσω σε καμία περίπτωση αυτόν, που αναντίρρητα προσπαθεί να βοηθήσει κάποιον, σερβίροντάς του μικρές δόσεις αλήθειας, συγκαλυμμένες. Από την άλλη όμως, αυτός που το κάνει, θα χρειαστεί να ελέγξει πολύ βαθιά τα κίνητρά του. Να ελέγξει δηλαδή, σε ποιο βαθμό το ενδιαφέρον είναι πραγματικό και σε ποιο είναι μία απλή υπεκφυγή για τον ίδιο, που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει οποιοδήποτε δράμα προκύψει από μια πιο άμεση διατύπωση της αλήθειας.

Ποιος είναι τελικά που ωφελείται από την έμμεση διατύπωση της αλήθειας; Είναι ο ασθενής, που του κρύβουν ότι έχει καρκίνο, γιατί φοβούνται την αντίδρασή του; «Ανησυχούν», σε εισαγωγικά, γι' αυτόν; Ποιος ωφελείται; Ή μήπως οι αγαπημένοι ωφελούνται περισσότερο, γιατί δεν χρειάζεται να βιώσουν τις εντάσεις που θα δημιουργηθούν από την ξεκάθαρη διατύπωση του θέματος;

Επίσης, σε ποιο βαθμό... πιστεύετε είναι πολύ μικρός βαθμός που οι δικές τους προσδοκίες και φόβοι επηρεάζουν τον αποδέκτη της αλήθειας; Μπορεί να πιστέψει κάποιος πραγματικά ότι, όλοι εκείνοι γύρω από τον δέκτη, που ενεργούν μη πιστεύοντας στη δύναμή του, μη πιστεύοντας στην ικανότητά του να αντιλαμβάνεται και να ανταπεξέρχεται στην αλήθεια, μη βλέποντας το Θεό μέσα του και τη δύναμη που έχει... μπορεί να πιστέψει κάποιος ότι δεν τον επηρεάζουν με αυτόν τον τρόπο; Δεν τον επηρεάζουν αρνητικά, δεν τον αποδυναμώνουν;

Είναι δύσκολες εξισώσεις αυτές αλλά **θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία και δεν υπάρχει ελευθερία, χωρίς αλήθεια.** Δεν υπάρχει ελευθερία χωρίς αλήθεια. Κανένας δεν μπορεί να είναι ελεύθερος πραγματικά, μη γνωρίζοντας την αλήθεια, στο μέγιστο βαθμό που μπορεί να την αντιληφθεί. Υπάρχουν ακόμα κοινωνίες, που φοβούνται τα μέλη τους να εκστομίσουν τη λέξη «καρκίνος», πόσο μάλλον να πουν σε κάποιον ότι πάσχει από καρκίνο. Δεν μπορούν να το αντιμετωπίσουν. Βαθύς ο φόβος. Και όλο αυτό πολύ όμορφα συγκαλύπτεται πίσω από την «προστασία» του αποδέκτη -σε εισαγωγικά.

Η ανθρώπινη κοινωνία -το βλέπουμε, το γνωρίζουμε- θα ήταν πολύ διαφορετική, αν η προσέγγιση της αλήθειας ήταν διαφορετική και αν τα μέλη της εκπαιδεύονταν στην αναζήτηση, την εξεύρεση, την αποδοχή και αφομοίωση της αλήθειας, όσο μερική και αν είναι αυτή η αλήθεια. **Το θέμα δεν είναι αν κάποιος μπορεί να συλλάβει όλη την Αλήθεια που υπάρχει, με κεφαλαίο και δις κεφαλαίο άλφα. Το θέμα είναι, να γεμίσει ο ίδιος από όλη την Αλήθεια που έχει τη δυνατότητα να συλλάβει.** Να γεμίσει από την Αλήθεια. Τίποτε άλλο. Έτσι διευρύνεται. **Όσο γεμίζεις με αλήθεια, τόσο περισσότερο χώρο κάνεις για αλήθεια. Είναι το μόνο πράγμα... μαζί με την Αγάπη, που, όσο περισσότερο έχεις, τόσο περισσότερο χώρο διαθέτεις, για να χωρέσεις κι άλλη.**

Εδώ σταματάει, λήγει η μετάδοση, της ελάχιστης αλήθειας που μπορέσαμε να χωρέσουμε σήμερα στην Άννα για να μεταφέρει. Αλλά δεν έχει σημασία. Γιατί αυτό που μετρά, είναι το πόση αλήθεια λέτε εσείς στον εαυτό σας.

Ζεус Άυλος

Άννα: θέλω να πω, ότι πήγε να κλείσει με το **Ζεус Άπιαστος** και του λέω «Τι σημαίνει αυτό;» Οπότε το άλλαξε σε Ζεус Άυλος.

Μέχρι την ερχόμενη συνάντηση, έρρωσθε!

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

**Ο Κύκλος των Θεών
Συνάντηση 17^η - 27.01.2022**

«Ένας κύκλος κλείνει, ένας άλλος ανοίγει»

Άννα: Ας σχηματίσουμε ένα τρίγωνο. Και ας είναι ένα όρθιο τρίγωνο ανάμεσά μας, τρία όρθια τρίγωνα, που σχηματίζουν μία τριγωνική πυραμίδα.

Στην κορυφή, ο Ζευς.

.....

Αφήστε με να σταθώ ανάμεσά σας. Να καθίσω εδώ, στην κορυφή της πυραμίδας, διαχέοντας ενέργεια παντού. Γεμίζοντας με ενέργεια εσάς, τα τρίγωνα αλλά και τον εσωτερικό χώρο της πυραμίδας.

Για λίγο, αναπνεύστε πολύ συνειδητά, με αβίαστες αναπνοές. Μείνετε συνειδητοί στην αναπνοή σας.

Εισπνέετε και εκπνέετε εμένα.

.....

Άννα: Εύα... μου λέει «Δώσε στην Εύα να αρχίσει πρώτη, δώσ' της το λόγο».

Επικοινωνία μέσω Ευαγγελίας Κυρίμη:

Ο κύκλος των Θεών, ο κύκλος των ανθρώπων. Πολλοί επαναλαμβανόμενοι κύκλοι όλη η ζωή. Τρίγωνα μέσα σε κύκλους. Όλα είναι ιερή γεωμετρία. Είσαστε ιερή γεωμετρία. Ένας κύκλος ανοίγει, ένας άλλος κλείνει. Εσείς σε ποιον κύκλο βρίσκεστε αυτή τη στιγμή; Σε ποιο κύκλο ζωής βρίσκεστε; Πού πάτε; Ποιος κύκλος ανοίγει στη ζωή σας και ποιος κλείνει; Και η ζωή συνεχίζεται.

Η μετάβαση δεν είναι εύκολο πράγμα, αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Το να κλείσει ένας κύκλος δεν είναι κάτι απλό. Ούτε σε σωματικό ούτε σε ψυχικό ούτε σε πνευματικό επίπεδο. Όλα είναι σε τρίγωνο και όλα καταλήγουν στον κύκλο. Έτσι λοιπόν ήρθε η στιγμή που κλείνει ένας μεγάλος κύκλος για όλους σας και αυτό πρέπει να το σεβαστείτε. Πρέπει να δώσετε στον εαυτό σας τον απαραίτητο χρόνο, για να μπορέσει να κλείσει ομαλά αυτός ο κύκλος. Ένας κύκλος που έχει

αρχίσει... μάλλον πολλοί επαναλαμβανόμενοι κύκλοι, που έχουν αρχίσει από την αρχή της ζωής σας και συνεχίζονται μέχρι το τέλος και θα συνεχίζονται μέχρι το τέλος, γιατί τίποτα δεν τελειώνει μ' αυτή τη ζωή, όπως πολύ καλά γνωρίζετε.

Πρέπει να σεβαστείτε το δικό σας σώμα, που σας έχει φέρει μέχρι εδώ, να είσαστε αυτό που είσαστε αυτή τη στιγμή. Να γαληνέψει το πνεύμα, να ησυχάσουν τα συναισθήματα, προκειμένου να κλείσει ομαλά αυτός ο κύκλος. Άλλωστε, όλα έχουν ήδη γίνει κι εσείς ήδη βρίσκεστε κάπου αλλού. Όμως πάντα θα βρίσκεστε ταυτόχρονα και εδώ. Οπότε φροντίστε το υλικό σας σώμα, γιατί είναι το μόνο που έχετε. Το πιο ασφαλές σας μέρος. Το σώμα σας. Αγαπήστε το, όσο τίποτα άλλο στον κόσμο. Είναι αυτό που σας ενώνει με τη μάνα Γη. Είναι αυτό που σας ταξιδεύει μέσα στις διαστάσεις του σύμπαντος. Είναι αυτό που σας συνδέει με τον έναστρο ουρανό. Και αυτό που λούζεται κάθε μέρα στο φως του ήλιου, μέχρι να γίνετε φως. Φως της μέρας ή της νύχτας. Φως του ήλιου ή φως των αστεριών. Είναι ακριβώς το ίδιο. Φως και σκοτάδι γύρω και μέσα σας. Σεβαστείτε και το ένα και το άλλο. Και το φως και το σκοτάδι. Είναι και τα δύο απαραίτητα.

«Όμως γιατί το λες αυτό Δία; Εμείς είμαστε μόνο φως!» Ναι, γι' αυτό και κλείνει αυτός ο κύκλος και ανοίγει κάποιος άλλος. Γιατί το σκοτάδι έγινε φως. Όμως το φως μπορεί να γίνει όλο και πιο λαμπερό, όλο και πιο εκτυφλωτικό και αυτό δεν σταματάει ποτέ.

Χαίρομαι, χαίρομαι για εσάς παιδιά μου, χαίρομαι αν για όλη αυτή την πρόοδο που έχει γίνει μέχρι τώρα στη ζωή σας και θέλω να ξέρετε, ότι θα 'μαι πάντα κοντά σας. Μέχρι να κλείσει τελείως ο κύκλος. Μετά δεν θα με χρειάζεστε πλέον. Δεν σημαίνει ότι θα αποχωριστούμε, δε σημαίνει ότι δεν θα 'μια κοντά σας. Απλά εσείς δεν θα μ' έχετε πλέον ανάγκη, στον καινούριο κύκλο που θ' ανοίξει για σας. Οπότε, δράττομαι της ευκαιρίας, να σας πω αυτό το μικρό μυστικό, που θέλω να μείνει ανάμεσά μας. Χαίρομαι κι εγώ όπως και η μητέρα, η Μεγάλη Μητέρα Δήμητρα. Χαιρόμαστε για σας. Η Μεγάλη Μητέρα χαίρεται διπλά, ως μάνα που βλέπει τα παιδιά της να κάνουν τα πρώτα τους βήματα και να φεύγουν από κοντά της. Κι εγώ, ως πατέρας, χαίρομαι γι' αυτά που ήδη βλέπω ότι θα κάνετε στον καινούριο κύκλο, αυτά που έχετε ήδη κάνει αλλά δεν το ξέρετε ακόμα. Όμως είναι πολύ σύντομα ο καιρός που θα το μάθετε, μέσα απ' την πράξη. Τη δική σας πράξη. Κι ας μην το ξέρετε ακόμα.

Είναι πολύ ευχάριστα τα νέα, ακόμα και αν σας βλέπουμε να δυσκολεύεστε με το κλείσιμο αυτού του κύκλου. Ξέρετε όμως βαθιά μέσα σας, ότι είστε προστατευμένοι και ασφαλείς. Όπως πολύ καλά γνωρίζετε και όλα αυτά που θα κάνετε. Και ας μην το παραδέχεστε.

Ούτε καν στον ίδιο σας τον εαυτό. Εμείς όμως που τα γνωρίζουμε όλα και γνωρίζουμε κάθε σκέψη σας, κατανοούμε την αδημονία σας να κλείσει αυτός ο κύκλος. Όμως μη βιάζεστε, όλα θα γίνουν στην ώρα τους. Θα συνεχίσετε λοιπόν, ως φάροι φωτός, να φωτίζετε μέσα και έξω σας. Πολλοί είναι αυτοί που περιμένουν πολλά από σας.

Ξέρω ότι δεν θα με διαψεύσετε και θα σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων. Σας καλωσορίζω λοιπόν στον καινούριο κύκλο ζωής που έρχεται. Αφήστε κάθε τι παλιό να φύγει. Καθαρίστε τελείως και τα τρία σας σώματα, για να μπορέσει να γίνει ομαλά η μετάβαση. Χαλαρώστε. Πάρτε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές και ελάτε στο κέντρο σας. Το κέντρο της καρδιάς. Το κέντρο του φωτός. Μέσα απ' αυτό το κέντρο πλέον θα έρχεστε σε επαφή με τον έξω κόσμο. Δεν επιτρέπονται πισωγυρίσματα. Διώξτε κάθε αρνητική σκέψη, κάθε αρνητικό συναίσθημα. Έστω και αν είναι για λίγο. Σβήστε το επιτόπου, εν τη γενέσει του. Για να μένει το φως σας λαμπερό και εκτυφλωτικό. Έτσι ώστε, όσοι σας συναντούν, να τυφλώνονται απ' αυτό το εκτυφλωτικό φως, που είστε εσείς.

Και έτσι είναι.

Όλοι: Και έτσι είναι.

.....

Επικοινωνία μέσω του Βασίλη Φράγκου:

Παιδιά μου, είμαι κοντά σας. Όπως ήμουν στο παρελθόν θα συνεχίσω να είμαι στο παρόν και στο μέλλον, μέχρις ότου δεν με χρειάζεστε πια. Η αγάπη που έχετε στην καρδιά σας είναι ένας πολύ καλός οδηγός, γιατί η καρδιά σας είναι ταυτόχρονα και το κέντρο σας, το ιερό σας κέντρο, με το οποίο θα έρχεστε σε σχέση με τον κόσμο εφεξής. Όλα όσα συμβαίνουν, αποτελούν προετοιμασία για σας, για όλο και κάτι ανώτερο, όλο και κάτι καλύτερο. Νιώθω ότι είστε ευγνωμοσύνη γι' αυτό. Συνεχίστε. Είστε σε καλό δρόμο. Οι κύκλοι αυτοί των συναντήσεων τους οποίους κάνετε, υπηρετούν αυτόν τον ανώτερο σκοπό, τη μετεξέλιξή σας σε κάτι φωτεινότερο, όλο και πιο λαμπερό, έως εκτυφλωτικό.

Κρατήστε μου το χέρι, όπως κρατήστε και το χέρι της Μητέρας Δήμητρας και θα τα καταφέρετε μια χαρά και στο νέο κύκλο που ανοίγει σήμερα. Ένα μέρος από τη φωτεινότητά μου γίνεται και θα συνεχίσει να γίνεται η φωτεινότητά σας. Αυτό φαντάζομαι σας λέει πάρα πολλά. Το φως σας γεμίζει όλο το σώμα σας. Κάθε άτομο ύλης, κάθε υποατομικό σωματίδιο στο βαθύ πεδίο της ύλης, γίνεται ένα φωτόνιο. Μ' αυτόν τον τρόπο ενώνεται το πρώτο σας τσάκρα με το έβδομο τσάκρα. Αυτή είναι μια επιτυχία η οποία δεν μπορεί να

χαρακτηριστεί μικρή. Συνεχίστε τον αγώνα τον καλό, όπως κάνατε μέχρι τώρα. Θα είμαι πάντα δίπλα σας, όπως πάντα, αρωγός και προστάτης. Είστε τα παιδιά μου, όπως είστε και τα παιδιά της Μητέρας Δήμητρας και σας αγαπάμε. Και αγάπη σημαίνει φροντίδα. Την έχετε και θα συνεχίσετε να την έχετε.

Ξέρουμε ότι έχεις μια ανησυχία, μήπως δεν τα καταφέρεις καλά. Σε ενθαρρύνουμε να μην έχεις αυτή την ανησυχία. Τα πήγες και θα εξακολουθήσεις να τα πας καλά.

Μην πτοηθείτε από τις απαιτήσεις, τις οποίες θα έχουν οι άνθρωποι από σας. Οι άνθρωποι γύρω σας διψούν για φως. Από το κέντρο σας, από το κέντρο της καρδιάς σας, αφήστε να εκρεύσει άφθονο, άπλετο, λαμπερό φως. Εμείς θα είμαστε εκεί κοντά και θα σας βοηθάμε. Μη διστάσετε, μη δυσκολευτείτε, μην πτοηθείτε. Συνεχίστε!

Σου θυμίζω, ότι εσύ ο ίδιος έχεις φτάσει στην επίγνωση, ότι η αγάπη είναι μια κατάσταση στην οποία, όσα πιο πολλά προσφέρεις, τόσο πιο πολλά σου μένουν. Αυτή θα είναι και η κατάστασή σας από δω και πέρα. Για να σ' ενθαρρύνω, θα σου πω το εξής: είχες μια ανησυχία αν θα μπορούσες να ανταποκριθείς επαξίως. Όπως βλέπεις, ο φόβος σου ήταν αστήρικτος. Συνέχισε ακάθεκτος. Αυτά για σήμερα.

Αγάπη και Φως.

Γέγονεν. Και έτσι είναι. Αμήν.

Άννα:

Ας πάρουμε πάλι μερικές βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές, μένοντας στο σχηματισμό της πυραμίδας, με τον Ζευ στην κορυφή να διοχετεύει ενέργεια στην πυραμίδα μας.

.....

Τα μισά της χιλιάδας, πεντακόσια. Μερικά πράγματα, όσες φορές και αν τα προσθέσετε και αν τα διαιρέσετε, το ίδιο αποτέλεσμα θα πάρετε. Είναι δεδομένα. Υπάρχουν όμως πράξεις, όπως η σημερινή, που έχουν άλλο σκοπό. Όχι τη διαίρεση ή την αφαίρεση, την πρόσθεση ή τον πολλαπλασιασμό αλλά το να παράγουν ένα νέο αποτέλεσμα. Είστε τόσο κοντά στο νήμα που πρέπει να κοπεί για την εκκίνηση, τόσο κοντά, το αγγίζετε με το στήθος σας αλλά δεν το βλέπετε. Και για την ώρα, δεν βλέπετε τι υπάρχει μετά το νήμα. **Δεν το βλέπετε, γιατί το δημιουργείτε εσείς!** Το συν-δημιουργείτε, για την ακρίβεια. Κι αν ερχόμαστε και σας μιλάμε με τόσο έντονο και ξεκάθαρο τρόπο για μια

επερχόμενη αλλαγή, είναι για να προσδιορίσετε, να σας οδηγήσουμε να προσδιορίσετε, τι είναι αυτό που ζητάτε εσείς στην αλλαγή που έρχεται. Έτσι, κόβοντας το νήμα, όχι για το τέλος απλώς του προηγούμενου κύκλου, της προηγούμενης διαδρομής αλλά και για την έναρξη της καινούριας, κόβοντας το νήμα θα έχετε μπροστά σας αυτό που επιλέξατε. Και πρέπει να επιλεχθεί συνειδητά.

Ο σχεδιασμός πέτυχε, το άλμα έγινε αλλά πώς ξέρετε πού πηγαίνετε; Πώς ξέρετε την πορεία, το δρόμο που ανοίγεται μπροστά σας; Χρειάζεται να δείτε το οδόστρωμα, να δείτε τις γραμμές-οδηγούς. Αυτές όμως, εσείς θα τις σχηματίζετε με κάθε σας βήμα. **Κάθε σας βήμα σχηματίζει το επόμενο.** Και κανένας δεν μπορεί να σας πει ή να σας εξηγήσει περισσότερο ακόμα, πώς ακριβώς λειτουργεί αυτή η διαδικασία. Γιατί υπάρχει το θέλημα της καρδιάς σας και το θέλημα του Πατέρα στην καρδιά σας, που για το δικό σας επίπεδο εργασίας οφείλει, πλέον, να είναι συνειδητό. **Υπάρχουν στάδια στην αναγνώριση του Θελήματος. Για να αναγνωρίσεις το Θέλημα του Δημιουργού, του Πατέρα, χρειάζεται πρώτα να το αποδεχτείς.** Δεν μπορείς να το μάθεις εκ των προτέρων και να επιλέξεις αν δέχεσαι ή όχι να συμβεί. Χρειάζεται να το αποδεχτείς και να παραδοθείς σ' αυτό· και τότε, καθώς παραδίδεσαι σ' αυτό, παραδίδοντας στην ουσία τα κατώτερα θέλω σου και το μικρό σου εγώ, ταυτίζεσαι κι ευθυγραμμίζεσαι μ' αυτό. Δεν μπορείς να το μάθεις, πριν γίνεις ένα μαζί του.

Έτσι, **το πρώτο βήμα για την αναγνώριση του Θείου Θελήματος ή, με άλλα λόγια, του Αληθινού σας Θελήματος, είναι η παράδοση και η αποδοχή.** Και αν και όταν καταφέρετε πλήρως να παραδοθείτε, αν πλήρως παραδώσετε τον εαυτό σας σ' αυτό το Θείο Θέλημα, το Ανώτερο Θέλημα, το Αληθινό, τότε καθώς θα γίνεστε ένα μαζί του, θα το αντιληφθείτε, θα το αναγνωρίσετε. Μη γελιέστε! Είναι τεράστια η απόσταση ανάμεσα στην παράδοση και την αναγνώριση. Είναι τεράστια και ταυτόχρονα μηδενική. Και όλο αυτό, επειδή απλώς πρόκειται για μία άλλη διάσταση.

Έτσι, όταν μιλάμε για κλείσιμο ενός κύκλου και έναρξη ενός άλλου, το πρώτο που έχει να γίνει είναι η παράδοση. Και στην αρχή θα το κάνετε «μετά φόβου θεού», με πολύ φόβο και ανησυχία. Τουλάχιστον αυτό θα είναι το αίσθημα των ανθρώπων που δεν έχουν μάθει να παραδίδονται άνευ όρων στο Θείο Θέλημα. Κατά την πορεία όμως θα διαπιστώσετε, ότι είσαστε περισσότερο ασφαλείς από οποτεδήποτε άλλοτε. **Ποτέ δεν ήσασταν τόσο ασφαλείς, όσο τη στιγμή που παραδοθήκατε στο Θείο Θέλημα.** Δεν μας ενδιαφέρει πραγματικά ποιοι είστε, τι κάνετε στη μικρή Γη. Παίζετε το ρόλο σας -μικρό ή μεγάλο, δεν έχει καμία σημασία. Αυταπατάστε, αν θεωρείτε ότι το Θείο σας αγαπά γι' αυτά που κάνετε. Γι' αυτά που δείχνετε. **Το Θείο σας**

αγαπά γι' αυτό που είστε. Γιατί είστε Μονογενείς Υιοί και Κόρες το Θεού. Και αυτό ποτέ δεν πρέπει να σας διαφεύγει. Σ' αυτή τη γραμμή της Μονογένειας βρίσκεται και κινείται το Θέλημα.

«Γι' άλλη μια φορά», σκέφτεται η Άννα, «ο Δίας έρχεται και μιλά με όρους ξένους προς την αρχαία Ελληνική Γραμματεία και, τέλος πάντων, προς το ρόλο που θα όφειλε να παίζει μπροστά μας». Ένα ερώτημα που πότε-πότε επανέρχεται απ' όλους... απ' όλους μαζί και κανέναν συγκεκριμένα. Την απάντηση τη γνωρίζετε... την εξήγηση τη γνωρίζετε και δεν θα δώσω έμφαση τώρα σε αυτή. Αλλά μια που ανακινήθηκε το θέμα, θα πω επί τροχάδην: άλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας. Αυτός που μπορεί να δει, που έχει μάτια να δει, βλέπει. Κι αυτός που έχει αυτιά να ακούσει, ακούει. Κι αυτός που έχει νου να κατανοήσει, κατανοεί. Κι έτσι νομίζω τα εξήγησα όλα.

Συνοψίζοντας: πάρτε χρόνο απόψε και το ερχόμενο διάστημα, να αφεθείτε πλήρως, ΠΛΗΡΩΣ όμως, στο Θείο Θέλημα. Το Θέλημα του Πατρός, το Αληθινό σας Θέλημα. Και αφού το κάνετε αυτό αρκετές φορές, αφεθείτε να νιώσετε τη ροή της αναγνώρισης, γιατί ο Υιός γνωρίζει τον Πατέρα και ο Πατέρας τον Υιό και την Κόρη –αν και είναι άλλες οι αντιστοιχίες. **Το παιδί γνωρίζει τον πατέρα του και ο πατέρας το παιδί του.** Έτσι θα νιώσετε τη ροή και θα αναγνωρίσετε το Θέλημα και όχι μόνο θα το αναγνωρίσετε αλλά θα το δείτε να ξετυλίγεται βήμα-βήμα μπροστά σας, καθώς θα δημιουργεί το οδόστρωμα, το έδαφος, στο οποίο θα πατάτε κάθε στιγμή. Ακόμα και αν τίποτα δεν προμήνυε μια τέτοια κατεύθυνση και σε κάποια σημεία η πορεία της θα σας εκπλήξει, θα τα δείτε όλα να συνδημιουργούνται βήμα-βήμα. Τώρα είμαι εδώ. Τώρα είμαι εδώ.

Η μοναχικότητα και η μοναξιά, η γενικότερη απομόνωση και τα κυρίαρχα θέματα της εποχής σας έχουν βγάλει αρκετά από το κέντρο σας. Και πάλι πρέπει να πω, ότι **το πρόβλημα είναι συλλογικό και σας επηρεάζει.** Χρειάζεται οπωσδήποτε λοιπόν, για άλλη μια φορά, να παραδοθείτε και να αναγνωρίσετε τη ροή του Αληθινού Θελήματος και να επιτρέψετε στο κάθε τι καταλλήλως και σύμφωνα με το Νόμο της Αβλάβειας να συμβεί.

Ζεус Αήτητος

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)